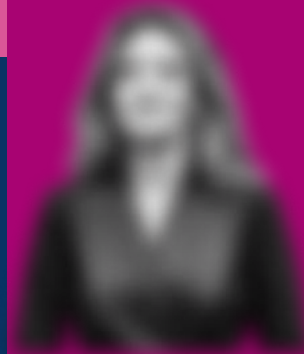
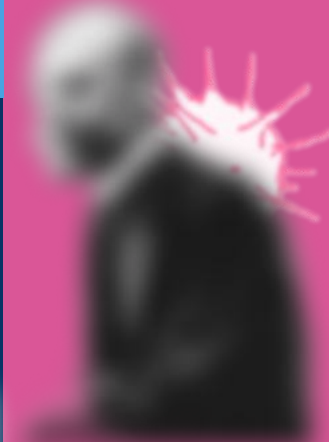
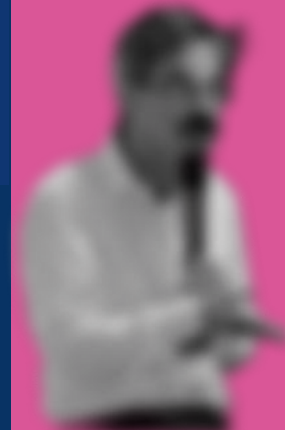
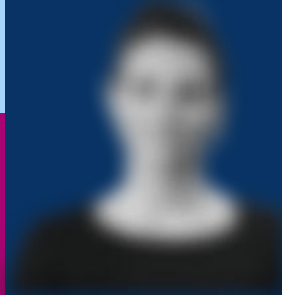
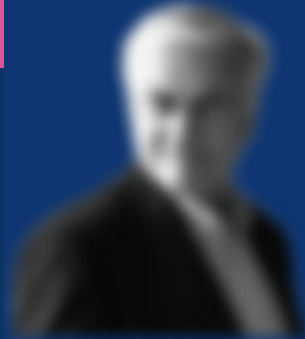

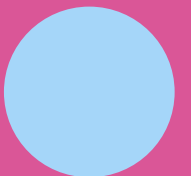
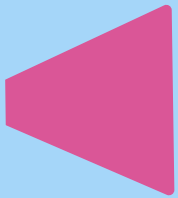
DESIGN AS A GROUNDED APPROACH TO POLICY MAKING.

“STRAFFEN OP MAAT” THROUGH THE LENS OF A DESIGN PROJECT.

BY GIJS H.M. WOUDENBERG

STRATEGIC PRODUCT
DESIGN
DELFT UNIVERSITY OF
TECHNOLOGY
2024

Prologue

Dear reader

More than six months I have been granted the pleasure to work and look around in the organization of the department of Justice. During this period, I was able to learn about the processes, stakeholders and the people working there. I am very great full for learning about processes that run this country. I was able to look from a design stance towards the challenges this organization faces. I experienced a lot of help from the people at the department of Justice as well as from the people from the university of Delft. Therefore I want to thank them and a special thanks to Rick van Vliet from the ministry and Frido Smulders and Emile Mazerant from the university for all the time in patience invested in me. For me it was a wonderful struggle witch I was able to complete thanks to you.

I hope you have an interesting time reading my thesis.

Gijs Woudenberg

COLOPHON

DESIGN AS A GROUNDED APPROACH TO POLICY MAKING.
"STRAFFEN OP MAAT" THROUGH THE LENS OF A DESIGN PROJECT.

MASTER THESIS
GIJS HUBERT MART WOUDENBERG
DECEMBER 2024
STRATEGIC PRODUCT DESIGN
INDUSTRIAL DESIGN ENGINEERING
DELFT UNIVERSITY OF TECHNOLOGY
IN COLLABORATION WITH:
SANCTIES EXTRAMURAAL EN SKAI
MINISTERIE VAN JUSTITIE EN VEILIGHEID
SUPERVISORY TEAM:
CHAIR
PROF.DR.IR. F.E.H.M. (FRIDO) SMULDERS
MENTOR
MSC E.B. (EMILE) MAZERANT
ORGANIZATION MENTOR
IR R.W. (RICK) VAN VLIET

Table of contents

0

0. abstract	P. 6
0.1 definitions	P.8
0.2 References	P.90
0.3 Appendix	P.94..P122

1

1.Introduction	P. 10
1.1 Straffen op maat	P.10
1.2Motivation	P.12
1.3 Initial Problem Statement	P.12
1.4Logic for the report.	P.12

2

2. Method	P. 14
2.1 The Design-Based Approach	P.14
2.2Frame innovation:	p.16
2.3Grounded theory	p.18

3

3.Literature	P. 20
3.1CK-theory	P.20
3.2 IDER	P.22

4

4. begin	P. 24
4.1 Politieke archeology:	P.24
4.2 Science: Research on the Effectiveness of Community Service	P.26
4.3 What has been tried.	P.26
4.4 The current situation	P.26
4.5Wrap-up	P.30
4.6 PARADOX	P.30

5

5. Deep Dive	P. 32
5.1 Actors	P.32
5.1.3 Reframe 1	P.34
5.2 Actors Within the Criminal Justice Chain	P.35
5.3 Conclusion	P.48
5.4 Reframe 2	P.48

6

6. In practice	P. 50
6.1 History	P.50
6.2 Policy workers in the field	P.54
6.3 Punishment literature	P.58
6.4 Philosophies of punishment	P.60
6.5Judges in the field	P.62
6.6Leverage points	P.66
6.7 Porbation in the field	P.68
6.8 conclusion	P.70

7,8,9

7. Theme (learning)	P. 72
8. Reflective conversation	P.80
8.1 concept	P.82
9. Conclusion	P.86
9.1 Discussion	P.87
9.2 Reflection	P.88

0. Abstract

This report explores the value of the design approach in policymaking, specifically applied to the policy brief "Straffen op Maat". The aim is to offer insights into the potential of an iterative, problem-driven methodology for addressing complex societal challenges, often referred to as wicked problems. I went through seven steps, each of which altered the perspective on the problem statement and influenced the concept. Below, I will briefly explain these steps, which correspond to the chapters in the report.

1. Reducing recidivism is a complex and persistent problem. The judiciary cannot fully focus on a single goal, partly because it must balance its four primary objectives, but also because it needs to remain cost-effective and account for the diverse expectations of society, which often conflict with measures aimed at reducing recidivism. With limited resources, the problem owner must cater to multiple stakeholders. As a result, solutions must be immediately appealing to all involved, complicating research into the problem space.

2. The paradox that is dominant in the problem is the demand for more maatwerk (greater time investment) in a system that is overloaded and therefore less capable of delivering it. This points to the need for a solution that can also simplify, structure the problems at hand.

3. By examining the immediate context, I arrived at the following reformulation: "A system that punishes too harshly creates a negative spiral." This perspective also opens opportunities for systemic change. "Too harshly" is defined here as stricter than what is scientifically ideal for minor offenses. A negative spiral arises because harsher punishments lead to higher recidivism rates, which in turn create public unrest and result in demands for even harsher punishments from society.

4. In the Field section, I investigated different stakeholders in the justice chain and how the system function. From this analysis the revision of the problem statement was: How can a judge deliver maatwerk if there is no direct feedback loop on previously delivered maatwerk? (How can this be aligned across a chain that includes numerous actors and organizations with varying ways of operating?)

5. The absence of a feedback loop prevents the system from learning from the maatwerk applied in sentencing recommendations.

6. which serves as the foundation for a solution concept. The constructed frame can be encapsulated in the following question: "What if we create a reflective conversation following punishment that fosters reflective learning for both parties? (delinquent and state)" How can punishment be evaluated on an equal footing, enabling both parties to gain meaningful insights from the evaluation?

7. I tested the frame with experts at the ministry, a concept was developed proposing two reflective conversations: one immediately following the punishment and another scheduled six months to a year later. Both conversations are conducted via phone, preceded by an explanatory WhatsApp message. These conversations are preferably facilitated by lived experience experts—individuals who bridge the gap between the system and its clients. Data collected from these conversations should be used to evaluate and refine current maatwerk solutions.

Definitions

Translations:

Straffen op maat -	(Policy letter) Fitted punishment.
Slimmer straffen -	Smarter punishment
Maatwerk -	Customization
Reclaserings Nederland -	Dutch probation office.
Beleids Kompas-	policy compass (aids in policy writing)
<u>Justitiële Inrichtingen</u>	Custodial Institutions

These words will be used in their Dutch form since the translation will be less indicative to the actual meaning.

Abbreviations:

MinJenV -	Ministry of justice and safety
BK -	Beleids Kompas
CK theorie-	Concept Knowledge Theorie
C space -	Concept space
K space -	Knowledge space
SE -	Sancties extramuraal
RN -	Reclaserings Nederland

I. Introduction

This report delves into the application of a design-centered approach to the intricate and systemic challenge of 'straffen op maat'. I was driven to this subject by the aspiration to uncover and address problems at their very root. In design studies you deal with wicket problems often which are caricaturized by their more systemic nature. The problems have so many influencing actors that they will never be completely solved. Different interventions can change the way we interact with the problem and influence the problem to change (gradually). The ministry felt like the place where these problems congregate. Policy seems like the intervention that is supposed to influence the problem at its root. Therefore, this seems like an interesting and meaningful place for a designer.

1.1 Straffen op maat (appendix 1)

The specific policy I will be writing about is the brief "straffen op maat" (Weerwind, 2023).

This letter focuses on improving the options available to judges for sentencing, with a particular emphasis on community service. The policy originated as a motion by Joost Sneller a member of the dutch parlement from the political party D66. Who in turn was inspired by a letter from Johan Bak from Reclaserig Nederland. This letter referenced recent scientific research by Boschman et al. (2023), highlighting the issues associated with short-term detention and the benefits of community service. Thus, the letter motion was called "Slimmer straffen". (Justitiële Inrichtingen | Tweede Kamer der Staten-Generaal 6 July 2022)

When the policy makers at Sancties extramuraal worked on writing policy responding to this request they had to revise the objective. They argued that one could not simply change sentencing to make more people allegeable for community service. This would call into question the current decision making and build up reference points form the judge. (Appendix2 & 3)

Thus 'slimmer straffen' became "straffen op maat" on 13 July 2023 Meaning tailored punishment. Judges should be able to administer punishments that are better customized to the person and more befitting of the crime. The letter outlines nine potential measures including a measure that aims to improve flexible community service with options of care or learning. It wants to get rid of part of the repeated community service ban for recidivism. Another measure involves intensifying the role of probation workers in providing advice. The full letter can be found in appendix 1.

This letter provides a insight of the policy currently in place and its projected evolution. For example, it discusses lifting the restriction on repeated community service sentences, increasing the maximum allowable community service hours from 240, and enhancing care options during community service sentences, among other proposed measures.

1.2 Motivation

Why does this interest me? I am curious about the impact of design-oriented work on a large societal scale. Sentencing resonates with me particularly because I feel it may represent a blind spot for society. This can best be explained using the following quote from Marc Groenhuijsen: "I strongly oppose the call from society for harsher punishments. However, the tone in society has hardened; people demand higher sentences, and politics has embraced this view because it garners votes. From a scientific perspective, we know that harsher punishments do not help. Every prison sentence is a life sentence. It only leads to more suffering." (Bennema, 2021)

The group of people who have been sentenced is difficult to reach and rarely appears in the media. Moreover, scapegoating benefits politics, and most of society prefers to distance itself from offenders. I believe this makes it challenging for the public to accurately assess how severe punishments should be. Without individual stories humanizing the group, it is difficult to present the group of offenders in a positive light. Most people do not know any offenders, as only 0.8% of the population was suspected of a crime in 2021 (CBS, 2022). Furthermore, sentencing is an exercise in balancing three values.

1. The balance between protecting society and everyone involved in the offense.
2. Retribution, which seeks vindication for the victim and society.
3. Reducing recidivism, aiming to prevent the offender from committing another crime.

Community service sentences are an interesting yet complex option for punishment. Introduced in the Netherlands in 1971, community service remains a subject of ongoing change and national debate.

1.3 Initial Problem Statement:

As stated earlier, the initial problem statement for this project was redefined by policymakers: to create better and more diverse options for judges to enable more fitting punishments (maatwerk). The starting point was to explore the "Straffen op maat" problem through a design lens, applying design methodology to the policymaking process.

To initiate the design project, a minor reframing of the problem was necessary to make the solution direction less predefined. This step is crucial for the project, as it creates room for conceptual thinking. According to Paton and Dorst (2011), the ability to restructure problems through unique frames is closely linked to creativity and the development of original solutions. This reframing of the problem will occur multiple times throughout this report to provide insight into the design process, culminating in the creation of a new frame that will determine the solution's direction.

Formulation

Problem Statement: How can we ensure that sentencing aligns more closely with current scientific insights on punishment? Achieving improved information provision and maatwerk in sentencing decisions. This is comparable to the problem statement outlined in the "Straffen op maat" brief in Appendix 1.

1.4 Logic for the report.

First, I will elaborate on my understanding of the brief "Straffen op maat." Next, I will present the knowledge gained from interviews and literature studies, reflecting on the impact this has had on the concept I am designing. Following this, I will discuss the impact of design on "Straffen op maat" and provide insights into, as well as challenges faced during, the integration of design into policymaking processes more broadly.

Throughout the design project, I employed frame innovation and grounded theory to structure the work. Consequently, literature research and practical research will appear sequentially later in the report, distinguished by distinct page layouts that differentiate the two. Additionally, I use and will refer to CK theory to support the understanding of the processes, which is reflected in the structure of this report. Reflections, opinions, and key conclusions will be highlighted using color, which will be further explained in the methodology section.

The report is structured to progress toward a solution direction, culminating in a concept presented at the end. However, as I am not a policymaker, the report will conclude with a policy product rather than a finalized policy proposal.

2.Method

With this report, I aim to provide an analysis of the capabilities of the design-based method in policymaking. I will do so using the previously mentioned policy brief "Straffen op maat." To highlight the potential of the design-based approach, I describe my process, including its detours, in this report. To establish the relevance of this, I will first describe the design-based approach.

2.1 The Design-Based Approach

The design-based approach is relevant in this context because it focuses on innovation. By actively engaging with complex issues involving many stakeholders, new perspectives can be developed that contribute to positive change. In design literature, this type of issue is defined as a wicked problem. These problems are vaguely defined and lack straightforward solutions. Due to the many different perspectives involved, the initial analysis of the problem is heavily influenced by subjective judgments. Solutions in these areas are neither definitive nor unambiguous; instead, they are continuously revised and adapted as circumstances and societal needs evolve. This iterative process implies that (social and policy-related) issues are constantly being "re-solved" rather than definitively solved. (Rittel & Webber, 1973)

The number of dynamic stakeholders, actors and aspects of society that influence the problems that influence the projects within the ministry makes these problems wicked. There won't be a solution that resolves the problem in its entirety. Much of what design expertise entails is the ability to connect different expertise's and parties to create novel concepts that lead to innovation. (Arkel, T., & Tromp, N. (2024). Design is a problem-oriented approach that relies on iteration. This means that designers explore concrete integrations of knowledge, combining theory with practice for new productive purposes (Buchanan, R., 1992). This makes design well-suited to addressing dynamic problems that can be approached from multiple perspectives.

The way I apply design to Straffen op maat is explained through two different methods. Additionally, I use design methodology to clarify the processes involved with the problem in practice.

(Method)

- Frame innovation, to structure my design process and thoroughly investigate the problem.
- Grounded theory, to learn from the context and literature related to the context.

(Literature) Practice descriptors:

- CK theory, to understand the problem and its functioning.
- IDER

Using this method, I have taken seven significant steps and five reframing's, which I will guide you through in this report by outlining these different iterations and how they have continuously helped me get closer to understanding the core of the problem.

Using the figure 1, I aim to illustrate my process and show where I am in my progression throughout the report. Additionally, I use the icons to convey information about the work processes of the various actors within the context.

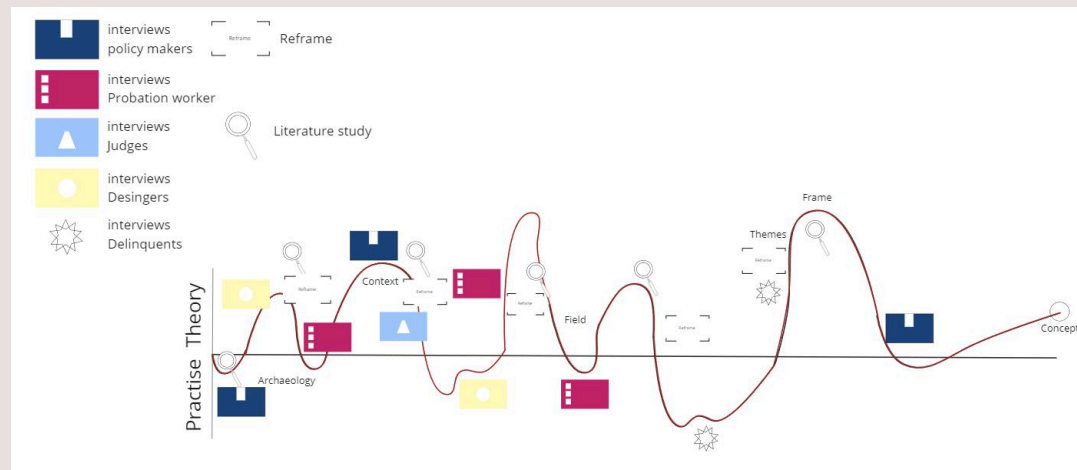

Figure 1: Process on a theory and practice access, By me

2.2 Frame innovation:

Frame innovation is a method that can be categorized within the design-based approach. This model originates from the book "Frame Innovation: Create New Thinking by Design" by Kees Dorst (2015), where he describes the processes of successful designers and distills a model from them. The model fosters innovation by helping individuals approach complex problems from a renewed perspective, or in other words, their "frame" or way of viewing the issue. Rather than focusing directly on finding solutions, this model emphasizes understanding and redefining the context in which the problem exists. Frame innovation is particularly applicable because it can serve as an effective bridge between organizations and designers. This is due to the way the process is simplified and structured, making it easier to understand and implement.

The model has 9 steps that can be found in figure 2.

The report focuses solely on the first seven steps of the model. These steps outline a method for understanding the problem, redefining it, and distilling the key themes that can contribute to a way of viewing the problem that can address and transforming the issue giving direction for a solution.

The first step is the archeology of the problem meant to give an understanding of where the problem comes from. Helping the designer understand what the reason is for the problem not being solved. From that point a paradox can be divined as the thing that makes it hard to solve the problem. (Dorst, 2015)

From there, the broader context should be examined, including identifying the stakeholders and understanding what drives them.

The next step involves interacting with the context to uncover additional influences on the problem in the field. At this stage, the scope is significantly broadened, and indirect influences are mapped.

Following this analysis, recurring themes will emerge, which will help indicate a direction for the solution.

Based on these themes, I will construct a frame within which the direction of the innovation can be charted, leading to a concept of a solution. This will serve as the final step in this report, as the processes of transformation and integration fall beyond the scope of this initial phase of policy development.

This design approach helps with making policy because within the government the steps are clear and approachable whilst being applicable to the ever-changing context.

Within my research, I iterate several times on the problem statement. I develop this chronologically within the framework of frame innovation. I do this to provide insights into the process of designing policy (see Figure 2).

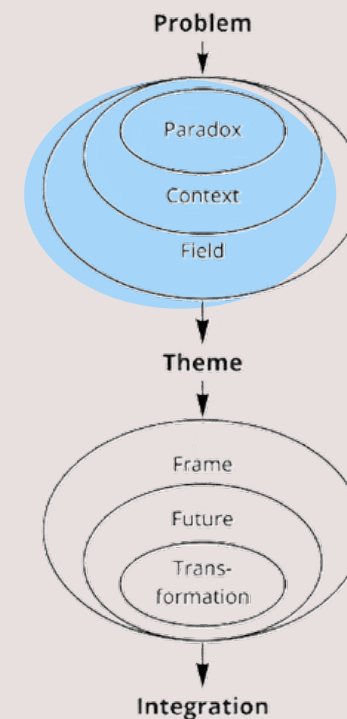

Figure 2: Taken from Frame innovation, Dorst (2015).

2.3Grounded theory

In this report, I constantly switch between literature and practice. This is essential to remain closely aligned with the reality of this specific issue. The report also reflects a layered approach between theory and practice, particularly in the interviews I engage with in the practical context. This layering transitions from theoretical to practical. I begin with discussions with a policymaker, followed by a conversation with a judge, then a probation officer, and finally a probation client (most practical).

This method is best described by grounded theory.

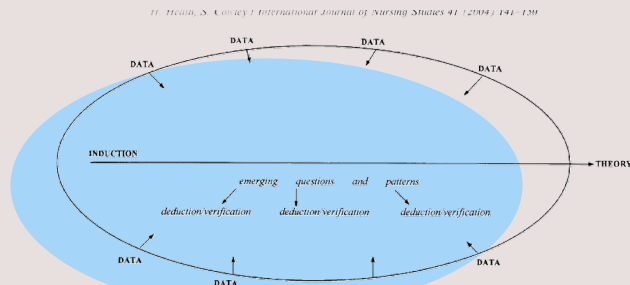

Figure 3: Taken from Glaser (1978, 1992) . Emergence v Forcing Basics of Grounded Theory Analysis

Figure 3 illustrates how the constant collection of new data can be used to build theory through verification. In grounded theory, the researcher moves from data to empirical generalizations and subsequently to theory (Bulmer, 1979). During the process of analyzing and coding data, ideas emerge and are recorded in theoretical notes. It is the data that builds theoretical sensitivity. Imagination and creativity play a crucial role in this process, but the data must ultimately speak for itself. The key lies in finding a balance between objectivity and subjectivity (Garreau & Bandeira-De-Mello, 2009). In this creative process, it is important to ask questions and speculate while ensuring these reflections remain grounded in reality, with an awareness of the risk of forcing interpretations onto the data (Garreau & Bandeira-De-Mello, 2009).

Figure 4 illustrates the iterative process of theory creation. This is also how I structure my report. Data guides me to new individuals to verify the information, which in turn leads to new data.

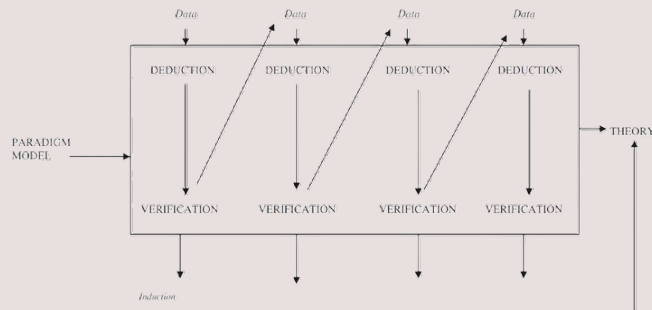

Figure 3: Taken from Strauss, A., (1987) Qualitative Analysis for Social Scientists

Usage 2.3.1

The data generated in this report is qualitative, design-oriented research data. It was collected through interviews, with the interviewer's notes serving as the primary data source. This data is used to inform the topics discussed but not as qualitative data for scientific research. The data I use comes from other reports, which I then cross-check against reality. This approach provides new insights, helping me get closer to an accurate understanding of the situation.

To ultimately arrive at a concept, I use both analytical and synthetic reasoning. This allows me to highlight different perspectives and create a more comprehensive picture of the situation (Ackoff, 1994). These approaches will be intertwined, with distinctions clearly indicated, alongside more personal observations. Since this is not a research report but rather a report about the application of design in this context, there will be no statistical analysis of my sources.

Conclusion:

This report explores the value of the design approach in policymaking, specifically applied to the policy brief "Straffen op Maat". The aim is to provide insights into the potential of an iterative, problem-driven methodology for addressing complex societal issues, also known as wicked problems.

The Design Approach

The design approach is characterized by its ability to tackle complex, dynamic problems involving multiple stakeholders. These problems are inherently ambiguous, lack simple or definitive solutions, and are heavily influenced by shifting societal needs and subjective judgments. The iterative nature of this approach enables solutions to be continuously refined in response to new insights and changing circumstances.

Design focuses on connecting diverse areas of expertise and combining knowledge with practice to generate innovative concepts.

Methodological Framework

The report utilizes several methods to structure and analyze the design and policy-making process:

- Frame Innovation (Kees Dorst, 2015): This method helps redefine complex problems by analyzing context, stakeholders, and paradoxes. It emphasizes creating new perspectives (frames) as the foundation for innovation.
- Grounded Theory: An inductive approach to distill insights from context and literature.

The report will be an iterative work that outlines the process beginning with an initial problem definition, followed by the integration of new knowledge and insights. Each iteration enhances the understanding of the problem and refines potential solutions. These iterations will come from testing found literature against practice. This process will be structured by the framework that frame innovation provides. This iterative nature underscores the strength of design in addressing the ever-changing complexity of societal challenges.

In addition to the two methods used to guide the design process, this report also employs CK theory to understand the current situation and position design within this context. Therefore, I will briefly explain what CK theory entails and its impact on this report. Other than the literature presented in this chapter there is a lot of different literature that informed this report, the grounded approach to my project makes it work best if this literature is interwoven with the interviews and the rest of the design process. This way the process is best highlighted.

3.1 CK-theory

CK theory is a theory that aims to explain innovation non abstract terms. The theory was founded by Armand Hatchuel and Benoit Weil in 2003. To explain this theory, I will refer to their report C-K design theory: an advanced formulation (2008). At the start of a design project a brief is described this can be an idea or abstract specifications.

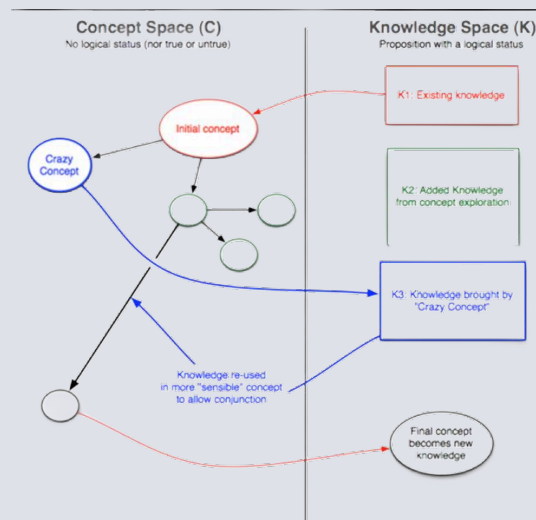

Figure 4: From C-K design theory: an advanced formulation, Hatchuel & Weil (2008).

Designers work on a concept within the C-space (Figure 5), where they creatively engage with the knowledge from the K-space to evaluate, adjust, and refine this concept. This process expands both the concepts and the knowledge, ultimately leading to innovation. This act of adaptation should not be taken lightly, as it is central to creativity, according to Hatchuel: "To be creative is to be able to resist the object of your fixation."

The concept and knowledge spaces in CK theory based on Hatchuel & Weil (2008) can be described as follows.

The K-space (Knowledge Space) refers to the domain of existing, structured knowledge. This encompasses all established and recognized knowledge known to an individual or group at a specific point in time. This knowledge is clearly defined and based on facts, experiences, and scientific insights. The K-space is considered a domain where no uncertainty exists: it contains only what is known and accepted as true. Knowledge from the K-space can be used to solve problems where the solutions fall within the scope of existing knowledge. These are often problems that are not complicated by multiple perspectives.

This does not imply that everything within the K-space is always correct; rather, it reflects the boundaries accepted by the individual.

The G-space (Concept Space) refers to the domain of concepts, which are ideas or potential solutions based on, but not confined to, the existing knowledge in the K-space. Concepts are novel ideas that vary in specificity, ranging from very vague notions to fairly well-developed but unverified proposals.

Innovation emerges from exploring this C-space, where new solutions or objects are conceived that extend beyond the boundaries of existing knowledge.

Usage

It is interesting to use this theory in this report because the existing reality can be explained in terms of C and K helping me empathize with reality. Simultaneously, I can articulate my own understanding of the concept within the CK framework. However, the K-space is not universal; it depends on the specific experiences, expertise, and context of the individuals involved. (When work is primarily confined to the K-space, change can become difficult, and many obstacles may be perceived.) Situational knowledge delineates the space within which the concept can exist. Thus, the knowledge space is relative (Hatchuel & Weil, 2008). The relativity of the K-space refers to the idea that the knowledge space is not absolute but depends on the following factors:

- The designer themselves (education, experience, and cultural background)
- The context of the problem (the relevant knowledge is determined by the nature of the problem)
- Time and evolution (new knowledge is introduced, or existing knowledge is replaced or expanded)

The more stakeholders involved, the more knowledge there is about a subject. Numerous different perspectives can quickly push you in a specific direction due to all the K-space barriers. At that point, it becomes important to operate within the C-space to explore which barriers are real and which are not. This approach can be applied in my analysis of the context. The expansion within the K-space and its influence on conceptual thinking can be effectively explained in terms of CK theory and grounded theory.

3.2 IDER

The IDER-model, is an abbreviation for Initiating, Designing, Engineering en Realizing. This model provides an integrated framework for describing the innovation process, from the inception of an idea to its eventual realization. An important aspect of this process is that each preceding step in the model informs the next. By focusing on how you consciously move from one step to the next, you can make the transitions smoother for the next user in the design process (Smulders, 2014).

Application of the IDER-model

The I and D steps will reappear throughout this report, and I will ultimately reflect on them in these terms. The E step, where policy strategies must be developed into concrete plans—including the necessary resources, processes, and structures for implementation—will be partially shaped using this model. The R step, where the policy is executed, will benefit from collaboration during the earlier steps with individuals working within the implementing organizations.

Conclusion:

Relationship Between CK Theory and the IDER Model

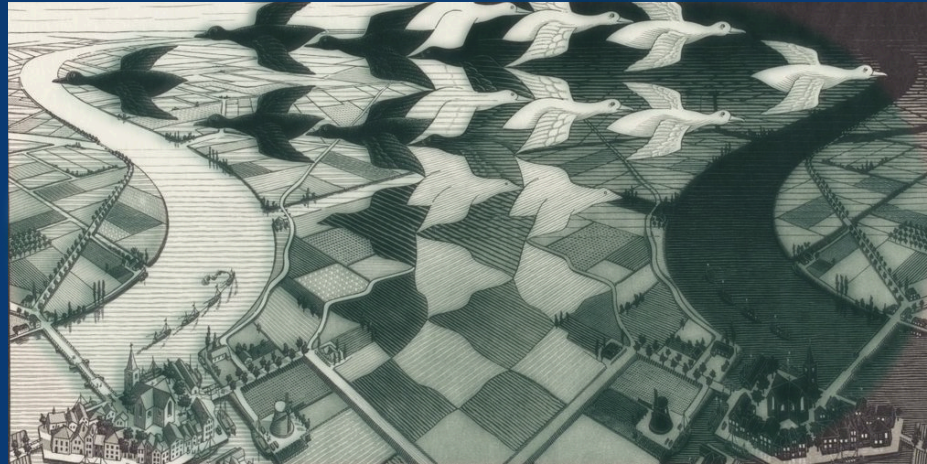
CK theory and the IDER model complement each other in this report by addressing different stages of the innovation process.

- CK Theory focuses on generating innovation through the interplay of two spaces: the K-space (existing knowledge) and the C-space (new concepts). The interaction between these spaces enables the expansion of knowledge boundaries and the generation of new ideas. CK theory emphasizes exploring the unknown and unstructured (C-space) to achieve innovation.
- IDER Model structures the transition from ideas to implementation through four stages: Initiating, Designing, Engineering, and Realizing. It emphasizes systematic progression and the practical realization of solutions. Each step in the IDER model builds on the previous one, facilitating the transition from abstract ideas to practical outcomes. This informs the way in which I engage with the stakeholders.

Using these theories complementary helps me understand the wider process not just the design phase. Which helps with the design phase since you are better able to design for later stages of the innovation process.

4. begin

archeology

4.1 Politieke archeology:

Dynamic problems like finding the right punishment for people are multifaceted and don't stem from a single origin. There is value in finding the origin of the specific iteration of the problem we that people are currently struggling with. It can show what makes the problem hard to solve and what details are important to our specific time.

Political origin

In this case it is the ministry and Keten that is struggling with the problem of the 'effectiveness of the punishments'. This has been described in parliament by Sneller. The initial background of the problem as given is neatly summarized this motie (Sneller, 2022).

Motion Sneller

"Noting that 52% of all detentions last less than one month and 74% less than three months, while research shows that short-term detentions are largely ineffective in preventing recidivism and do cause detention-related harm;

Noting that only 29% of detainees have actually been sentenced to imprisonment, while 44% are in pre-trial detention and 24% in substitute custody;

Considering that a community service sentence, in some cases, is twice as effective as detention and half as costly, while electronic detention or suspended pre-trial detention with an ankle monitor can also be more effective and less expensive than detention;

Considering that alternatives to detention, such as community service, educational penalties, or an ankle monitor, can also contribute in both the short and long term to resolving the financial and capacity challenges faced by the Custodial Institutions Agency (DJI), about which the House will receive further information in September;

Requests the government to develop smarter sentencing strategies, such as alternatives to short-term detentions, as part of the announced plans to address the financial problems at DJI."

Slimmer straffen

Prior to the motion, the first political statements on the issue were made by Johan Bac, Director of Reclassering Nederland (Reclassering Nederland, 2021). He addressed the problem as formulated above but also made the following statements:

"We truly believe that 'Slimmer straffen' is more effective: it leads to less recidivism, is more cost-efficient, and also has additional benefits for example, if people find employment, they no longer require welfare support."

He also emphasizes the importance of ensuring that judges have sufficient tools to make well-considered sentencing decisions. In this regard, he specifically highlights the need to double the maximum allowable community service hours.

Through this motion, the issue is brought to the attention of policymakers. The motion addresses several problems:

1. The large number of short-term detentions, which have been scientifically proven to be less effective compared to community service.
2. The financial and capacity challenges faced by the Custodial Institutions Agency (Dienst Justitiële Instellingen).
3. Recidivism, defined as follows: when an individual, after being convicted of a criminal offense, commits another offense.

Not Necessarily Smarter

Policymakers began working on the motion. For the criminal justice chain, reducing recidivism is important but not the primary focus. The judiciary has four main objectives: retribution, reducing recidivism, deterrence, and protection (Strafrechter, n.d.). These objectives are always weighed against each other. If a sentence is perceived as less severe (for instance, a community service sentence instead of short-term detention), it could be argued that the deterrent effect and the level of retribution are reduced.

As a result, "smarter sentencing" evolved into "straffen op maat" (tailored sentencing). The idea of smarter sentencing, favoring community service over short-term detention, implies that the choice focused on reducing recidivism is "smarter" than one prioritizing higher retribution or deterrence. The policymakers chose to focus on expanding the judge's toolkit. The rationale is that this would allow the judge to make a more appropriate decision, which does not necessarily favor community service over other options.

The political relevance of this issue can be attributed to the challenges faced by the Custodial Institutions Agency (DJI) and media attention surrounding the findings of scientific research on recidivism. Below, some of that research will be highlighted.

4.2 Science: Research on the Effectiveness of Community Service

The detained population in the Netherlands is larger than the group sentenced to community service. Of those detained, 85% serve sentences of less than six months, and 66% serve less than three months (Elbers, N. et al., 2024). According to current protocols, these durations are too short to engage in a proper resocialization process, meaning the negative impact of imprisonment cannot be mitigated. This highlights the detrimental effects of short-term detention. More importantly, imprisonment significantly increases the likelihood of losing employment, relationships, or housing, factors that often contribute to a higher risk of reoffending.

The recidivism system analysis conducted by TNO (2021) provides further insights into this issue. Detention can lead to the negative labeling of offenders and the loss of their social relations (Cahier 2023). Furthermore, prisons facilitate contact between offenders, which may contribute to the acquisition of further criminal behavior (Bukstel & Kilmann, 1980; TNO, 2021). With a high turnover rate of 85% short-term detentions, detainees have ample opportunity to establish contacts that may provide negative influences outside prison walls. The likelihood of recidivism following incarceration is therefore equal to or even higher than after non-custodial sentences. The majority of studies and the meta-study (Cahier 2023) indicate that short-term detention, compared to other sanctions, significantly increases the risk of recidivism. Various international studies have shown that short-term custodial sentences, in comparison to other sanctions, particularly have negative effects on individuals who were employed prior to their detention (Andersen & Telle, 2022; Bäckman et al., 2018; Bhuller et al., 2020).

The meta-analysis by WODC (2023) indicates that multiple international studies demonstrate that an increased likelihood of apprehension or punishment has a greater general deterrent effect than the type or severity of the penalty. The impact of being arrested or the conviction process is greater deterrence than the effect of receiving a custodial sentence. Furthermore, perception studies show that the public does not always consider custodial sentences to be the most severe punishment. Other penalties, such as community service or high fines, are often perceived as equally severe (WODC, 2023).

Important

All of this indicates that the negative effects of short-term detention cause more harm than they produce positive outcomes. Short-term imprisonment inflicts additional damage on a person's life and increases the likelihood of recidivism. This suggests that there is potential to achieve a positive impact on the resocialization of this group of offenders through tailored maatwerk.

4.3 What has been tried.

When examining previous measures, this issue should be framed as a recidivism problem. This is because recidivism is what is measured and what poses the greatest challenges for both the government and society. Reducing recidivism has always been a key focus for the judiciary. In 2008, a specific program called RT (Reducing Recidivism) was introduced (Albayrak, 2008). At that time, the recidivism rate among detainees was high. Of all detainees released from prison in 1997, 70% had reoffended within five years, and 47% had been re-incarcerated (Albayrak, 2008).

The measures implemented during that period focused on collaboration between the prison system and probation services, improved diagnostics, behavioral interventions, and aftercare. Nearly all these measures aimed to enhance the resocialization of detainees within the prison system.

4.4 The current situation

The penal system continues to face the same issues identified a decade ago, according to the Court of Audit (Kamercommissie voor Justitie en Veiligheid & Algemene Rekenkamer, 2023). They reported a lack of collaboration within the justice chain and insufficient information provision and exchange. In addition to these longstanding challenges, new problems have emerged. Prisons are struggling to accommodate detainees (source). Prison admissions remain 4,687 lower than before the COVID-19 pandemic, with 31,456 admissions recorded in 2019.

This highlights that the system is under significant pressure due to this multi-faceted set of issues. However, it also suggests opportunities for improvement to alleviate this pressure.

4.4.1 Recidivism numbers

The criminal justice system measures success based on the recidivism rate. Within the government, recidivism is defined as the number of individuals who reoffend within two years after completing their sentence (Ministerie van Algemene Zaken, 2021).

The recidivism rate for adults serving short sentences (less than six months) is 16% higher than that of adults serving longer sentences (more than six months) (Elbers, N. et al., 2024). Dutch recidivism rates are comparable to those in other European countries (Recidivism Rates By Country 2024, n.d.).

When examining Figures 5 and 6, it is important to note that offenders sentenced to community service typically committed less severe crimes or had no prior recidivism, due to the prohibition on imposing community service for repeat offenders. Additionally, this applies only to individuals who successfully complete their community service. If the community service is not successfully completed, a prison sentence is subsequently imposed. This creates a selection bias, as this group tends to consist of more compliant offenders. The insights given by leading research on the impact of short-term detention on various aspects of life is therefore not the only explanation for the lower recidivism rates associated with community service. The graphs, therefore, do not tell the full story. However, research on community service and short-term detention does indicate that community service has a less negative impact.

The Sneller motion highlights three key issues:

1. The large number of short-term detentions, which are scientifically found to be less effective compared to community service.
2. Financial challenges and capacity issues within the DJI (Dienst Justitiële Instellingen).
3. Recidivism.

4.4.2: Recidivism and Straffen op maat

Opinion

These issues are not directly addressed in the Straffen op maat letter. In essence, the three problems can be attributed to recidivism. The effectiveness of sentencing is largely measured by recidivism rates, and a significant proportion of prisoners are repeat offenders. This makes it relevant to examine what differentiates the current approach from the RT program.

The focus of Straffen op maat is on expanding the judiciary's toolkit to enable more appropriate sentencing. The letter considers both stricter community service penalties and community service options with better resocialization opportunities. This approach differs from the RT plan, which concentrated on resocialization following custodial sentences. Collaboration within the chain remains an issue, as highlighted in the RT plan in 2002 and again in 2012 (Ministerie van Justitie en Veiligheid, 2023). Previous research shows that this problem still persists and has not been adequately addressed.

Figure 5 percentage of persons that recidivists in 2 years

white is adult previously in community service, yellow is adult previously under surveillance

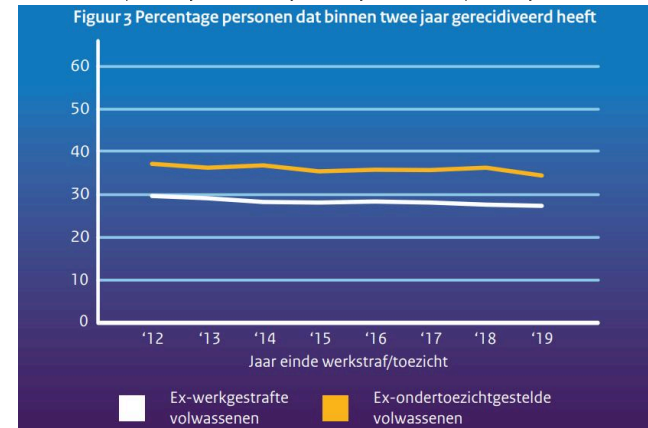

Figure 5: Taken from WODC. (2023a). Factsheet Recidive onder ex-werkgestrafte en exondertoezichtgestelde volwassenen.

Figure 6 percentage of persons that recidivists in 2 years

white is adult previously in prison yellow is adolescent previously in prison

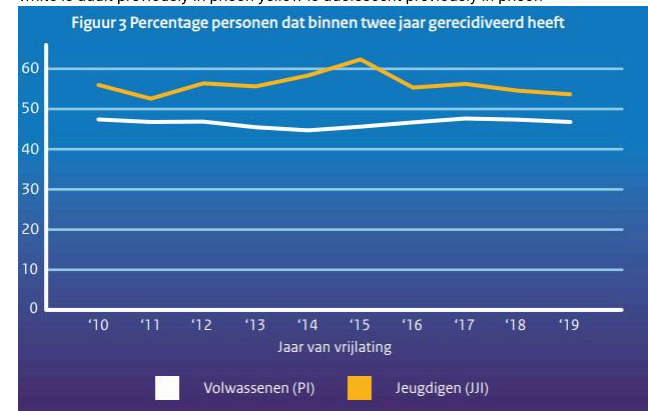

Figure 6: Taken from WODC. (2023a). Factsheet Recidive onder ex-werkgestrafte en exondertoezichtgestelde volwassenen.

4.5 Wrap-up

Opinion

When I read these plans, I perceive that large-scale, top-down changes intended to impact the entire chain do not yield lasting, significant results. The solutions focus on major issues that may merely be symptoms of deeper, underlying problems. For this reason, I believe that Straffen op maat is already a step in the right direction. However, the letter could be more targeted and address what it identifies as the actual problem more directly. In my view, this does not yet represent sufficient maat werk.

Conclusion:

The issue of reducing recidivism is a large and dynamic problem that will not simply disappear. The four objectives of the judiciary make it impossible to focus exclusively on a single issue. Moreover, the judiciary must maintain a degree of cost-effectiveness. Public opinion is not aligned with measures aimed at reducing recidivism (as highlighted further in the context). The problem holder must, therefore, address the needs of many stakeholders simultaneously with limited resources.

To be viable, any solution must already appeal to these stakeholders at the implementation stage, making it difficult to sell a less direct solution. This creates numerous barriers to adopting an exploratory approach to addressing the problem.

4.6 PARADOX

This new understanding led me to believe that the issue is not directly maat werk but rather but political and societal demand for increasingly severe punishments and a stripped-down sentencing policy.

important

Paradox: The demand for more maatwerk (requiring greater time investment) in an overburdened system that is already struggling to deliver.

The paradox highlights a demand for a solutions that simplifies steps in the process to allow for more efficient maatwerk.

When I first analyzed the Straffen op maat letter, it was challenging to grasp what the options were and how these options had been developed. Understanding 'Straffen op maat' involves addressing many aspects. These include the history of punishment, the influential thinkers who have shaped penal philosophy, the processes by which sentences are established in the Netherlands, the way they are executed, and the parties involved in their execution. This will be the subject of the next chapter.

5. Deep Dive

Context

Insights from last chapter have revealed that the issue of Straffen op maat is a complex and dynamic problem. The numerous actors involved in the context of this issue add an extra layer of complexity. Gaining a deeper understanding of these actors will provide more insight into the problem. I will approach this mainly by desk research but using a grounded approach, as this section informs the next chapter that is less theoretical.

As previously mentioned, the context is very broad, and I will unfold it chronologically throughout the report in alignment with my process. I will start by describing the actors to position the main players within the framework.

5.1 Actors

5.1.1 Population

How does society view community service sentences?

The Dutch population is diverse, with opinions on sentencing varying greatly across different social groups or "bubbles." Since the public primarily exerts its influence through voting in elections, I rely on statistical data to represent the perspective of the average citizen. In 2021, 0.8% of the population was suspected of a crime, compared to a higher rate of 1.9% in 2005 (CBS, 2022b). Consequently, most public perceptions about sentencing are not based on personal experience or the experiences of close acquaintances. Instead, public opinion is often shaped by media coverage. The media operates under the concept of "media hype," which refers to the phenomenon where media coverage of a particular topic triggers similar coverage by other outlets. According to Althoff (2018), this can create the impression that the crime problem is larger and more severe than it is. Often, this begins with a single event that triggers a wave of media attention. A media hype can also dramatize events and generate moral concern, which may escalate into moral panic within society over a specific social problem or group. This sensationalism can significantly influence public perceptions of sentencing and crime.

On the statement "Sentences in the Netherlands are too lenient," a large majority of respondents have consistently answered "yes" over the past 30 years (De Keijser, n.d.). This is notable because sentencing severity has gradually increased over the past 50 years (Van Putten, 2024).

Research by De Keijser shows that providing more information—about the case, the offender, and the judicial system—leads to a temporary reduction in the public's sentencing demands. However, this effect is short-lived, as after two months, the average citizen's view on sentencing becomes less nuanced, and sentencing demands increase again.

According to Noyon, L. (2017), the judiciary increasingly engages in dialogue with the public, but reaching a clear consensus remains challenging. Public opinion often reacts to exceptional cases reported in the news. While such cases are not always relevant for effective policymaking, ignoring them may lead to political pressure influencing interventions. Therefore, it is essential to include public opinion in research.

I see it as my task to explore a problem-solving approach that considers this context. My focus will be on finding solutions that provide clear added value for society as a whole.

5.1.2 Conclusion

Public opinion is crucial to involve and gain support, as without it, it becomes very challenging to implement a design within both politics and the media. However, it is also important to keep in mind that even minimal public education can significantly shift perspectives on the issue. This is a valuable consideration to keep in mind during the design process.

5.1.3 Problem Reformulation 1

The insights gained from research into public opinion and the science surrounding recidivism quickly refined my initial problem statement. Public opinion appears to conflict with scientific evidence. This new understanding led me to believe that maatwerk is not the core issue but rather the political and societal demand for harsher sentences and a stripped-down sentencing policy.

Re frame

As a result, I reformulated the problem statement to: "The public's perception of offenders creates a negative spiral." The harsher sentencing demanded by the public, according to scientific research, will have a greater impact on the lives of detainees, ultimately leading to higher recidivism rates. Increased recidivism, in turn, will result in greater public dissatisfaction.

This reframing occurred at the start of the contextual research. Based on the paradox, while the paradox seems grounded in facts and knowledge, it was developed without incorporating policy insights. It represents an outsider's perspective. Therefore, it is essential to integrate the perspectives of the other actors.

5.2 Actors Within the Criminal Justice Chain

A significant portion of the actors who impact or are influenced by this case are interconnected through the justice chain. Before discussing these actors individually, I will first inspect the chain as a whole.

The justice chain consists of numerous parties representing different stakeholders. The primary stakeholders are the offender, the victim, and the government. The government collaborates with private entities to form the criminal justice chain. This chain is large and complex due to the diverse organizations and tasks involved. The Figure (7) below illustrates how various organizations handle different responsibilities, contributing to the system's complexity. I have categorized the chain into five main functions: governance, sentencing execution, judiciary, law enforcement, and victim support. The figure is based on the conversations I had during my time at the ministry.

The diagram, shows that the main functions I have defined are distributed across various organizations. The tasks (described on the sides of the boxes) often overlap within certain organizations. Many responsibilities are assigned to multiple organizations simultaneously, and it is also common for agencies to perform several tasks. This overlap in task and case allocation creates extra complexity bottlenecks in the system.

From interviews with probationworkers (appendix 5), I learned that placing a probationer with a care, employment, or probation organization can be highly complex and time-consuming. The entire chain operates collaboratively within the criminal justice system to ensure the investigation, prosecution, and adjudication of offenders, as well as the effective execution of sentences (Ministerie van Algemene Zaken, 2024). Within the system every party strive for improvement on its own responsibility which sometimes conflicts with the priorities of other organisations.

The judiciary is rooted in the Dutch legal code, which connects all stakeholders. The Dutch legal code is divided into six main categories (which I will not elaborate on here), each comprising a series of books that consolidate all laws in the Netherlands. The police and justice departments use the regulations in these legal codes to maintain public order.

Figure 7: organizations in justice chain, by me

The law regulates the judiciary. The role of the judge is governed by the legal code, which outlines procedures for court cases and other legal processes. This brings us to the court system. If someone is arrested and suspected of an offense that requires judicial review—such as a crime beyond minor traffic violations or other offenses for which a penal order has been issued—a court hearing is convened.

Prior to the hearing, the public prosecutor, often in collaboration with the probation service and police, drafts a sentencing proposal on behalf of the Public Prosecution Service (OM) (Interview Probation appendix (6)). The probation service frequently provides recommendations regarding their possible role in sentencing, but sentencing is mainly based on the guidelines established by the OM and president set in the courtroom (Reclassering Nederland, 2024; Rechtvaardige Rechter, n.d.).

The judge prepares for the cases presented. Preparation is less extensive for summary proceedings or cases heard by the police court than for subpoena proceedings. For each case, the judge conducts preliminary work, including reviewing reports and dossiers on the defendant. Lawyers present their arguments based on the legal codes and precedents, submitting them to the judge for consideration. The judge evaluates all presented information and delivers a verdict. Unless an appeal is filed, this marks the point at which the verdict becomes final. Depending on the judge's ruling, various parties engage in executing the sentence. If the offender is sentenced to prison, a selection officer determines the facility. If a community service sentence is imposed, one of the three probation organizations identifies a suitable placement.

Conclusion

Important

To ensure the design is effective within this context, it is crucial to account for and understand the limitations of the actors involved. This requires framing and defining the design within these constraints. Much of what judges do is based on jurisprudence and existing laws. Within these frameworks, every case involves maat werk, but this maat werk always operates within established boundaries. As such, highly disruptive innovations are unlikely to be easily adopted in this context.

C-K theory can help describe the advantages and disadvantages of this approach. This process is predominantly dominated by K-thinking. This is unsurprising, as criminal law requires certainty and seeks to minimize risks—every convicted individual is, by definition, a proven risk. In a risk-averse context, the dominance of K-thinking is normal. Ensuring everything is certain and correct is of utmost importance. However, this emphasis on short-term focus and reliance on existing knowledge can hinder the exploration of broader possibilities.

This reliance on K-thinking poses challenges in a rapidly changing society with evolving criminal behaviors. It may limit the justice system's ability to adapt to new developments or respond effectively to emerging insights and innovations.

What is the Measure of Punishment?

To provide additional insight into sentencing, I will outline some examples of how sentencing demands are constructed. The main factors considered when assessing a sentence include:

- The severity of the offense
- Circumstances of the offense, as well as the offender's age and criminal history
- Legal frameworks (Strafrechter, n.d.-b)

The criteria for eligibility for community service or short-term detention are often unclear to most people. To provide a clearer picture, I will present some of the sentencing guidelines from the Public Prosecution Service (OM). While this represents only a small subset of offenses, it provides an impression of the range of penalties.

For verbal threats, the sentencing demand is 20 hours of community service, with 2 weeks suspended. If this is a first instance of recidivism, the demand increases to 28 hours, with 2 weeks suspended. If a community service prohibition applies, this is converted into 6 weeks of imprisonment, with 2 weeks suspended. When the threat involves a weapon, the sentencing demand for a first offender is 60 hours of community service, with 4 weeks suspended. Repeat offenses lead to proportionately higher penalties.

For attempted aggravated assault without a weapon and without injury, the sentencing demand is 100 hours of community service. If minor injury is involved, this changes to 10 weeks of imprisonment, partially suspended. For more severe injuries, the sentence can increase to 12 weeks of imprisonment. If the same assault is committed with a stabbing weapon, it automatically results in imprisonment.

Possession of a forged driver's license results in a sentencing demand of 2 months of imprisonment for a first offender. Using a false identity to secure a phone subscription carries a penalty of 1 month of imprisonment.

Forgery and use of a diploma result in a community service sentence of 90-120 hours for a first offense. Repeat offenses can lead to imprisonment of 4 to 6 months.

In addition to these guidelines, individual circumstances of the accused are always taken into account. For the same offenses, sentences may vary depending on the details of the case. This is further elaborated in interviews with judges.

These guidelines are based on the sentencing rules established by the Public Prosecution Service (Openbaar Ministerie, 2024).

For community service sentences, the probation service conducts an interview to determine placement. If supervision is required, the probation officer will meet with the individual at prearranged intervals over a specified period (Interview Probation Officer 2).

The probation system in the Netherlands consists of three organizations: Reclassering Nederland, Leger des Heils Jeugdbescherming & Reclassering, and Stichting Verslavingsreclassering GGZ. Each of these organizations addresses different needs within the system:

- Reclassering Nederland handles the majority of cases, including simpler and quicker ones, such as placing individuals into community service. This process typically involves two interviews followed by placement.
- GGZ (Stichting Verslavingsreclassering) specializes in addressing addiction-related issues. Their work often involves more extensive interaction with the offender, including multiple sessions and providing care. They handle shorter cases but excel in care and risk assessment.
- The Salvation Army (Leger des Heils) offers a blend of probation supervision and guidance. Their work often focuses on stabilizing housing, establishing daytime activities, finding employment, securing income, and building a social network. Collaboration in these areas is prioritized where necessary (Ministerie van Justitie en Veiligheid, 2023a).

Changes in probation

Poort and Eppink (2009) conclude that probation services underwent significant changes due to the ongoing automation processes in 2009 and the shift toward results-oriented work. One of the most critical developments was the increasing emphasis on evidence-based practices in probation work. This trend reached the Netherlands around the turn of the millennium under the name What Works and led to the policy program Reducing Recidivism.

This source illustrates how probation services align with the broader criminal justice system. However, Poort and Eppink (2009) also express criticism: "Probation services have gradually transformed over the years from a social assistance organization into a 'criminal justice organization.'" They attribute this shift to the mandatory framework application and the decision to use probation services solely at the request of courts or prisons.

Issues

In my discussions with individuals from different probation offices (appendix 5,6,7), I discovered that the services they provide vary significantly.

One issue identified at Reclassering Nederland is the process used to invite individuals to their first conversation. They send a letter asking the prosecuted individual to call and schedule an appointment for the actual conversation. A process with so many steps poses a risk, especially when dealing with a large population of individuals living unstable lives. Due to these differences, the various organizations are able to offer differing levels of care. To address this, a standardized tool is employed: the RISC analysis (Recidive Inschattingsschalen). This tool provides a consistent method for assessing risk and needs (Teerlink et al., 2021).

RISC

The analysis is carried out by a probation officer. The probation officer starts by reviewing the available case files related to the offense. They then fill out the RISC as accurately as possible. Any missing information is addressed during the interview. Additionally, the probation officer asks the offender to complete a short self-report questionnaire. Sometimes, it is necessary to involve a behavioral expert (psychologist or psychiatrist). (Van Den Berg et al., 2021)

The analysis focuses on 9 living areas:

Living areas:

- Criminal history
- Housing situation
- Daily activities
- Finances
- Relationships with partner, family, and relatives
- Social network
- Substance use and addiction
- Psychosocial functioning
- Attitude

RISC is an indicator of recidivism where these 9 topics are represented by 28 main questions and 48 additional ones. Each question is answered on a three-point scale. Van den Berg, C, et al (2021). The tool is meant to function as a predictor of risk but also looks at a lot of principles that clients could be helped with.

Conclusion

Important

Each of these organizations has its own focus, resulting in differences in working methods and levels of care provided to clients. This diversity necessitates that policies account for both standardization and flexibility to deliver appropriate care tailored to diverse needs. It also means that mis placement of a delinquent can have big implications for the level of service they undergo.

Additional complexity in the process can quickly lead to increased workload for probation officers and reduced engagement from the offender, ultimately compromising the effectiveness of interventions.

Gevangenis

Although issues within the prison system should not in themselves justify the introduction of more or fewer community service sentences, a poorly functioning prison system also negatively impacts detainees

Miranda Boone (2020), Professor of Criminology and Comparative Penology, noted in a newspaper article that safety in prisons has increasingly come under pressure. This is partly due to higher workloads and the closure of several prisons. Budget cuts have led to the departure of many experienced wardens, and there is also an increase in detainees with more complex and severe issues. Additionally, Van Ginneken (2024) highlighted in interviews that staff shortages in some facilities (PIs) were so severe that the full daily program could no longer be offered. As a result, detainees were often confined to their cells for longer periods, which could increase their frustrations while simultaneously exacerbating the workload for the remaining staff.

One of the prison administrators stated that 90% of the measures are designed for 5% of the detainees, creating additional barriers to reintegration (Van Ginneken, 2024). This indicates that there is no maat werk when considering the measures implemented.

The study De Prijs van Vergelding focuses on sentences of up to six months and examines the societal cost of these punishments, which is estimated at over €400 million annually. These costs, along with the impact on recidivism, demonstrate that society pays a high price for retribution. However, the study emphasizes that this estimated cost is likely an underestimate, as it does not account for indirect or long-term costs (Wermink et al., 2023). According to the Custodial Institutions Agency (DJI), the daily cost of imprisonment is €259 per day, whereas the daily cost of community service is significantly lower, at €72.56 per day (Wermink et al., 2023; Heurter, 2023).

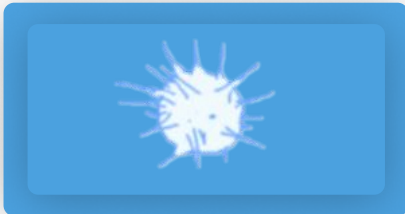
Conclusion

Important The situation in prisons is so complex that reintegration is unlikely to become easier in the near future. This creates additional momentum to explore alternative sentencing options and paves the way for greater creativity in addressing the challenges.

Delinquents

Who Does Straffen op maat Target?

Different offenders often require different approaches. The group is difficult to study, and defining it precisely is challenging, but to give an idea of the average profile of a probation client, here are some statistics:

90% of probation clients are men (in correctional facilities, this is 94.1%). About 55% of detainees are between 18 and 34 years old. 60% of the group have a daily activity such as work, school, or volunteer work. Most offenses involve aggression and traffic violations. When property and drug-related crimes are added, these categories make up 80.6% of all offenses. In 2023, 73% of community service sentences were successfully completed (Weijters et al., 2021).

Nearly 90% of former probation clients had a prior conviction by a judge or a case handled by the Public Prosecution Service. Of those who completed their probation period in 2017, 44% were minors during their first criminal case (Dienst Justitiële Inrichtingen, 2024; Reclassering Nederland, 2024a).

In addition to these statistics, it is important to note that offenders often face multi-problem situations. Predictive factors for criminal behavior include intelligence and cognitive impairments; a significant portion of offenders have mild intellectual disabilities, and other mental disorders also frequently play a role. Family circumstances are another major influence: parents with a criminal background increase the risk of criminal behavior in their children. Conversely, having a partner and engaging in a structured daily activity, such as school or work, can have a protective effect.

Furthermore, a large proportion of offenders struggle with debt problems, separate from debts caused by drug use, which is also a significant factor in criminal behavior (Servaas et al., 2021; Ten Bhöme et al., 2022).

This creates an image of individuals who lack control over their lives this was confirmed by probation officers. Many of the detainees are young men at the beginning of their lives, struggling with multi-problem situations. This highlights the need for an approach that helps them deal with their struggles to minimize the likelihood of recidivism as much as possible.

Conclusion:

Important Offenders often face multi-problem situations, including intellectual disabilities and mental disorders. Family circumstances, such as having criminal parents, increase the likelihood of criminal behavior, whereas having a partner and structured daily activities, such as work or school, can have a protective effect.

This group is, in many ways, disconnected from mainstream society and therefore difficult to understand. Moreover, those receiving additional support have often already been convicted previously, making it more challenging to achieve significant impact.

The Policy Officer in the Political System

The policy officer is one of the central actors. They engage with the entire justice chain and must understand how it can function most effectively. It is therefore crucial to know how the policy officer perceives the various stakeholders.

The first problem statement I read from the ministry differed significantly from the second reformulation of the problem. It is important to investigate how this problem statement resonates within the ministry. In this problem statement, the focus is on the communication issues surrounding sentencing. The ministry's is not heavily involved with PR and open communication but rather with fairness and political correctness, it is necessary to also examine the ministry's tasks and execution.

The ministry is both the orchestrator and custodian of the system. They are the bridge between execution and politics. Therefore, the output of different policy within the ministry is very diverse.

The Directorate-General for Sentencing and Protection (SenB) has the following main objectives:

- Prevent criminal behavior in society and ensure the swift, consistent, and effective execution of sanctions.
- Safeguard the position of victims.
- Protect juveniles whose development is threatened by their upbringing and living conditions.
- Implement an effective approach to (juvenile) crime and domestic violence.
- Strengthen society's resilience to local disturbances and crime. (Ministerie van Justitie en Veiligheid, 2019)

The role that JenV plays in this system is directory, new policy is being made by the policy workers that work to balance the needs of all stake holders from the chain insure alignment to the goals. The other main stakeholder is the minster who must represent the views of the political party they are attached to, while also deliberating with the other parties that are in the government.

Beleidskompas

The government also has a new way of working that replaced the het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving. This new way of working was introduced to prevent major crises like the toeslagenaffaire and to engage more actively with various stakeholder groups while addressing the root causes of the problems.

This way of working is called het beleidskompas and is comprised of 5 main questions:

1. What is the problem?
- 2.What is the goal?
3. What are the options to realize the goal?
4. What are the consequences of these options?
5. What is the preferred option?

And one question that is central in every other question:

"Who are stakeholders and why?"

These questions should help policy makers with making robust and pertinent policy.

(Beleidskompas | Kenniscentrum Voor Beleid en Regelgeving, z.d.)

Similar to the design-oriented approach, this method places significant emphasis on the problem statement and the stakeholders involved in the issue. However, the way these questions are formulated leaves room for multiple interpretations, making them somewhat unclear (Appendix 1). Additionally, some believe that this tool is unnecessary for experienced policy officers. They place more importance in experience as highlighted by the sentiment, "Tools should not become the goal in themselves" (Appendix 3). The previous reframing had little resonance with the policy workers.

Conclusion

When it comes to sentencing, policy officers focus on ensuring that the four pillars of sentencing; retribution, protection, deterrence, and reducing recidivism are balanced. However, how this balance is achieved often appears to be politically driven. While a new rationality is created in the C-space, it is not problem-oriented but solution-focused.

The Beleidskompas aims to shift this focus, promoting a more problem-oriented approach. However, its implementation is challenging, as much of the work around issues is rooted in the K-space. Although the Beleidskompas could play a role in addressing this, its methodology is not enforced, and as a result, it is often underutilized.

Important My project should highlight a method of policy design that balances creativity with knowledge befitting the ministry. Making sure the policy is designed in a manner that enables the end user and the in between users (people that need to develop the project further) to work on the project.

5.2.6Politics

To understand why maat werk is currently insufficiently implemented, it is essential to examine the current political context responsible for its execution.

The political perspective on community service sentences varies between parties. The coalition agreement (Ministerie van Algemene Zaken & Schoof, 2024) states the following regarding the implementation of community service sentences:

"We will safeguard the safety of judicial institutions and probation services, where staff increasingly face a complex and hardened group of offenders, through additional policies and instruments. The success rates of community service sentences, supervision, and financial sanctions will be further improved through targeted supplementary policies."

However, the electorate tends to favor parties advocating for harsher penalties. The PVV, which won the 2024 elections, included the following in its party platform: "Strict minimum sentences and higher maximum sentences, no community service sentences" (Verkiezingsprogramma, 2024). This indicates that while the coalition agreement recognizes the potential for improving community service sentences (as a coalition agreement holds more weight than a party platform), political parties do not treat this as a personal mission or priority.

Most people are under the assumption the Netherlands has mild punishment and while it is hard to quantify punishment if compared to the rest of Europa the Netherlands has surpassed the average punishment grade of Europa in 2000 and is now harsher than de median according to Van Putten (2024).A reason for this confusion could be the focus on individual victims and individual perpetrators. Where there usually is more attention for outliers. Politicians often use stories about individual victims who have been wronged by the system.

Groenhuijsen (as cited in Bennema, 2021) argues that focusing on victims is beneficial because it allows for meaningful improvements. Structuring criminal justice in a way that prevents victims from being re-victimized while also acknowledging the humanity of the offender is essential. However, he notes that while this balance is achievable in practice, politicians have hijacked victim emancipation, elevating victims to an almost sacred status. According to Groenhuijsen (2021), this has led to unintended consequences for offenders, victims, and all professional chain partners.

Opinion

Within the ministry, opinions are divided. Among some longer-serving colleagues, there is a sentiment that attitudes toward offenders have shifted significantly. The following quote highlights this perspective: "Where offenders were once seen as lost brothers, they are now viewed as frightening strangers" (Policy Officer, MinJenV, 2024). This change does not benefit maatwerk. Moreover, this knowledge-driven conviction creates a strict delineation of what is considered possible within the concept space, limiting opportunities for innovative approaches.

The government also has a new way of working that replaced the het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving. This new way of working was introduced to prevent major crises like the toeslagenaffaire and to engage more actively with various stakeholder groups while addressing the root causes of the problems.

This way of working is called het beleidskompas and is comprised of 5 main questions:

- 1. What is the problem?
- 2.What is the goal?
- 3. What are the options to realize the goal?
- 4. What are the consequences of these options?
- 5. What is the preferred option?

And one question that is central in every other question:

"Who are stakeholders and why?"

These questions should help policy makers with making robust and pertinent policy.

(Beleidskompas | Kenniscentrum Voor Beleid en Regelgeving, z.d.)

Conclusie

Als we het hebben over straffen is zijn de beleidsmedewerkers bezig met het zorgen dat de 4 pilaren van straffen in balans zijn. Vergelden, beschermen, afschrikken en recidive verminderen. Hoe de balans tussen deze 3 dingen wordt ingevuld lijkt wel politiek afhankelijk[WGB3] . Er wordt dus wel in de C ruimte een nieuwe rationaliteit gecreëerd. Deze is echter niet probleem gericht maar juist oplossing gericht. Het Beleidskompas is er wel om hier verandering in te brengen. Het wordt alleen lastig om deze te implementeren als er vooral van uit de K ruimte gewerkt wordt rond problemen.

Verder is het heel belangrijk voor het team om de tijdigheid van de rechtspraak te verbeteren om zo doelmatiger tewerk te kunnen gaan.

My project should highlight a method of policy design that balances creativity with knowledge befitting the ministry. Making sure the policy is designed in a manner that enables the end user and the in between users (people that need to develop the project further) to work on the project.

From the described actors, I created a map Figure x. This map provides insight into the collaboration between actors based on the interviews I conducted. It illustrates the interdependencies between various actors and processes within the system.

In the sentencing process, I identify two key moments for maatwerk:

- I have primarily described the left side of Figure X. The right side of the figure focuses on victims and the investigation of suspects. For this research, I will mainly focus on the left side of the figure, which includes governance, the judiciary, and sentencing execution organizations. This does not mean I will disregard the interests of other organizations; however, as stated above, they are not the primary

Direct Stakeholder
diagram
punishment:

Informing
Motivating
Executing
Executive

- Informative instrument
- Executive
- People without direct power
- Executing

Figure 8: Direct stakeholder diagram punishment, By me

5.3 Conclusion

The Dutch criminal justice chain is a complex system involving many stakeholders, including the government, probation services, courts, and prisons. These parties collaborate on the execution of sentences, with a focus on retribution, reducing recidivism, and protection. Judicial decisions and probation recommendations play a crucial role in creating opportunities for maat werk for offenders.

Currently, the system faces persistent issues such as limited collaboration and information exchange between chain partners, a shortage of prison capacity, and high workloads in correctional facilities. Additionally, societal perceptions of sentencing are often harsher than the actual impact of sentences on reducing recidivism. Research shows that providing more information can lead to more nuanced public views on sentencing, though these views are often influenced by high-profile exceptions in the news. At the same time, the system must address individuals dealing with multi-problem situations, such as low intelligence or mental health disorders, and adverse family circumstances, such as having criminal parents. Many also face debt and lack a stable daily structure, such as work or education. Each case is unique and requires a tailored approach.

Improving the timeliness of judicial processes is also crucial to work more efficiently and ensure that decisions have the greatest possible positive impact.

5.4 Problem herformuleren 2

The problem statement “The public’s perception of offenders creates a negative spiral” is not entirely applicable to the department, as it raises a question that falls outside the scope of the organizations within the justice chain. Regulating public perception is not within the ministries’ responsibilities, and the problem statement should not focus on a perception issue.

Reflecting on the paradox “There is a need for more maat werk (which requires greater time investment) in a system that is overburdened and therefore less capable of delivering it,” this analysis suggests the need for solutions that simplify or better structure processes.

Reform
ulation

Therefore, it is more effective to frame the problem as “A system that over-penalizes creates a negative spiral.” Here, “over-penalizing” is defined as imposing sentences harsher than what is scientifically ideal for minor offenses.

This revised problem statement aligns closely with the one identified in the policy letter: “How can we expand the community service package to provide judges with more options to tailor sentencing?” This makes it crucial to step outside the “tower” and engage with other people, both within and outside the justice chain, to explore potential solutions.

6. In practice

Field

This part of the report is dedicated to the wider context and impact factors to straffen op maat. This is named the field. It focusses on the interplay between theory regarding the problem, the people in the context and wider influencing factors.

Before we go into the wider aspects of punishment and how punishment has developed in the Netherlands, I want to show how cultural influence and the zeitgeist/spirit of the age has great implications for punishment.

6.1 History

When people lived in smaller communities' conversation around law and morels where important for the understanding of the law. It was possible to make fewer rigid laws since people knew the situation of the perpetrator. This also meant that law was not always enforced by a government. In "the handbook of economics and crime" (Benson & Zimmerman, 2010) specifically chapter 5 by Curott and Stringham concludes that private policing played an important role in history because they can utilize local knowledge and incentives to solve problems.

Institutions that govern the law have changed over time. In the Netherlands there is currently a division between the government and religion. In 1948 the in the "universele verklaring van de rechten van de mens" put religion and conviction on equal footing (Wagemans, 2023). Which changed the meaning of biblical texts like these:

Matthew 18:6: but whoever causes one of these little ones who believe in me to sin, it would be better for him to have a great millstone fastened around his neck and to be drowned in the depth of the sea.

Deuteronomy 19:21 offers similar teaching to fit the punishment to the crime: "Life for life, eye for eye, tooth for tooth, hand for hand, foot for foot.

The difference between laws laid out in a universal book for all believers and the custom law that is present in communities is quite large and tells us about the scalability of maatwerk. Interpretative laws lend them self for maatwerk opportunities. At small scale the law can be talked about and is understood for everyone's context. If we look at laws laid out in a book that spans multiple cultures and times, these laws become subject to interpretation and discussion on a large scale. This can lead to trouble due to conflict over interpretation but without the interpretation factor the whole concept is not feasible. The national law cannot take advantage of this therefore it has to be very detailed and complex. Law is a product of its time right now we violence is seen as comparatively more morally flawed than theft. This was not the case in the 1900th century. As families where larger and resources scarcer we punished accordingly (historisch nieuwsblad, 2024)

It is important to consider the context of major shifts in the judiciary throughout history. Earlier, I argued that tailoring solutions is challenging due to the varying demands of the public and the way politics has influenced the judicial system to place the victim at its center.

But this wasn't always the case. Fifty years ago, the criminal justice system clearly overlooked justice for crime victims. Legal professionals at the time deliberately focused criminal law solely on the legal battle between the government and the suspect. The victim's role and wishes were not considered, as they didn't fit within the established legal framework, which strictly separated public and private law, as well as criminal and civil law. Groenhuijsen,m (2021)

These changes were motivated by the change in moral values and further individualization of society. These changes make history a valuable source since it shows what factors might play into the success of interventions. Other changes may occur due to radical changes in societal life by external factors. Before World War 2 solitary confinement was the most utilized sentence. Mental disorders became very prevalent in this group of prisoners. This was known but punishment did not change. Only after the second world war the people in Netherlands had newfound sympathy for those locked away on their own as a large portion of the population went through the same experience. (historisch nieuwsblad, 2024)

large change is motivated by change and the messaging around change. Science alone has a hard time convincing the public of a way of thinking.

Right now we are looking at the change “straffen op maat” which was motivated by research (cahier 2021). Straffen op maat is not the first brief in its kind. In 2002 a large effort was made to reduce recidivism after a study from B.S.J. Wartna (1999) was published. One of the conclusions in the study was the special preventive effect of unconditional custodial sentences are generally no greater than those of extramural sentences penalties, such as fines and suspended sentences.’ This was written by van der Werff (1978). Since then, there have been changes in how punishment is carried out.

6.1.1 Important changes:

Probation and Supervision: Released offenders are often placed under supervision, which may include mandatory check-ins, help finding work or housing, and participation in treatment programs. Prison Programs: Inmates can engage in rehabilitation programs, such as social skills training, education to prepare them for life after prison. Electronic Monitoring: Some ex-offenders are fitted with electronic tags to monitor their movements, ensuring compliance with release conditions. (Ministerie van justitie en veiligheid, 2021)

Treatment and Therapy: Specialized treatment programs are available for offenders with addiction, mental health issues, or aggression problems, addressing underlying factors that contribute to criminal behavior. Aftercare and Support: Post-release, aftercare service helps ex-offenders rebuild their lives, working on work income, housing, finance and dept, edification and health insurance.

In 1971 werd in Nederland voor het eerst een taakstraf opgelegd, waarbij drie ijzervlechters de verplichting kregen om te werken in zorginstellingen. In de daaropvolgende decennia werd er veel geëxperimenteerd met deze vorm van straf, die destijds bekendstond als 'dienstverlening'. Pas in 1989 werd de taakstraf wettelijk vastgelegd als een formele sanctie in het strafrecht.

Kuiper (2024) argues that scientific research is not a big motivator for what punishment guidelines. To the dissatisfaction of some scientists. She argues that to fight crime effectively you need to talk about evidence-informed legal systems. This should not be the sole motivator but there should be more of a conversation here. (Universiteit van Amsterdam, 2024)

In a traditional society, communal values are more prominent, punishments are harsh and repressive. In modern societies, where individualism is given more space, punishment becomes more focused on rehabilitation and less on physical repression (Historisch nieuwsblad, 2024)

Conclusion:

Important Change is more likely when there is a strong impulse felt by many people to change. Timing therefore plays an important role in innovation, especially if the innovation is of great social importance and is entrusted to the government. It is important to respond to changes in culture.

From this history it is important to look at the present. What we saw in history happens every day on a small scale in the practice of the policy makers. In my interviews I found that the policy maker is constantly measuring the political temperature and thus uses the kind of timing described in above. These types of facts provide more insight into the development of this way of working. This also shows that if a good plan does not work, it may be easier to succeed at another stage when there is more urgency.

When I interacted with the policyworkers of the department sanctions extramural, I talked about their approach to policy making, vision, and background. Further i spoke to the policy workers about the background of straffen op maat, what makes it difficult, and what makes it interesting. The theory I wanted to learn more about was the way of making policy, because before that I had read a lot about it, including the Beleids Kompas

Policy making usually starts with a request from the government or from the punishment chain. Then the policy worker tries to involve stakeholders early in the policy process. This helps not only to create support but also to ensure the practical feasibility of new penalties. Strategic thinking and timing are crucial in developing and implementing policy, especially in a politically dynamic environment. Due to the nature of a system that demands more attention in crisis but allows for very little time without one. The collaboration with a wide range of stakeholders, including the (DJI), reclassering, and other chain partners sometimes time consuming and difficult but it helps to ensure that the penalties are not only appropriate but also feasible and effective. The waiting times that come with all these collaborations are what drag projects out over long periods of time; often around 4 years. During this time the circle of actors influencing the project stays even and mostly to policy makers politician or higher ups in de keten. interviews policymakers (appendix 2,3 and 4)

Speaking to regular citizens is difficult. It can take much time to get through the right lines to someone. Speaking to a citizen or someone in the target population is seen by some as not convenient because that person is then disproportionately represented. This is partly at odds with what the policy compass advocates. The newly introduced policy compass also does not yet play a major role in the working methods of the policy staff interviewed. It is seen as something to fall back on but not as necessary.

The policy workers are proud of how they navigate different political stakeholders with strategic timing and leveraging of other stakeholders. This is where design methodology and policymaking vastly differ from each other. Designers tend to work on a problem center iterating on the solution until it works. Where a policy worker had the following quote “I learned to work from solutions and then find problems to solve with them.” In this process, the bulk of the work comes from selling the solution to the stakeholders. While this might sound weird to a designer it becomes less weird when considering the groups of dynamic stakeholders that can pull the plug on a project at any point.

The view on the punishment of the policy maker lies between two extremes: on one hand, approaching punishment from the perspective of justice for the victim, and on the other hand, from the perspective of improving the individual delinquent. While they prefer firm penalties due to their retributive and deterrent effects, they also understand the need for customization to increase the effectiveness of penalties and reduce recidivism. This should not impact the speed and efficiency of the punishment because this is one of the most important things for the keten. This points to a rationality that is firmly rooted in the k space, that is not ready to explore options based on other rationality. Heavier punishment is sometimes necessary to ensure trust in government whilst more effective community service doesn't have the same effect

I also learned that the employees are motivated to do good by the citizens but are often on tight deadlines and seem to work a lot with yes or no problems instead of being able to question why the problem occurs. While there are efforts to bring a more Design-centered vision this is not commonly adopted as of right now.

6.2.1Overcorrection incidents.

In ministry, I have observed that there is either a lot of time with little urgency or a lot of urgency with little time. Neither provides the best result. Important decisions will always have to be made by the busiest people. The time allocation of these people is determined by the room and what is urgent at the time. Steering by urgency also ensures that incidents that are in the news can cause over-correction or additional laws that create additional complications where it is not effective. Extremes become tailoring by this.

6.2.2Political impact on projects

In my observations, I see a dissonance between time pressure and a real focus on solutions. There is a lot of focus on how the policy pieces can land politically, but less on the heart of the problems. It seems as if solutions need to be sold to various stakeholders rather than focus on solving the problem.

Communication between departments is strained, and collaboration with different stakeholders sometimes feels like an awkward challenge. Projects drag on, subject to the whims of politics, making progress fragile and unpredictable. Ideas that resonate with one person may meet resistance with a new board member-the same message is interpreted differently, depending on the recipient.

Much of the policy officer's actions are on a binary playing field. The issue is whether or not to proceed with a pilot, and whether or not to approve a letter. There is little room for iteration and nuance.

All this sometimes gets in the way of open dialogue and rich learning. The influence of political chameleons, people who adapt flexibly to their interlocutor but follow their agenda, reinforces this. Where someone's attitude seems open to new perspectives, this turns out to be strategic talk in hindsight. This is certainly explicable in the context of all the different stakeholders who need to be satisfied.

While the power of innovation and science is recognized, real space for its application is lacking. The potential remains untapped, tethered to old structures and habits.

Implementing punishment timely and appropriately is a mantra I hear a lot around the chain. Yet more customization does seem to be a hindering factor here. Customization before the start of punishment creates additional differentiation. This can make it so that it is difficult to place people or have enough space to give everyone the punishment considered most effective promptly.

Opinion

Conclusion

From conversations with policy officers, I have learned that the complex nature of a political organization does not easily accommodate individuals who approach problems in fundamentally different ways. Political timing and knowledge of the system appear to hold the greatest value in the current working environment. As a result, tasks such as completing parliamentary questions on time, facilitating appropriate political responses, prioritizing key elements, and maintaining satisfaction within the chain demand the full attention of policy officers. With the anticipated reduction in personnel, this burden is likely to increase further.

Without collaboration with individuals from diverse backgrounds, working effectively in the conceptual space becomes challenging. Additionally, the focus on urgent matters diminishes the presence of long-term vision, which is critical for enabling iterative processes. This focus results in changes that are primarily organization-oriented. Consequently, there is less emphasis on addressing the core issue, and policy documents rarely begin with the fundamental question: "How can we guide individuals onto the right path?"

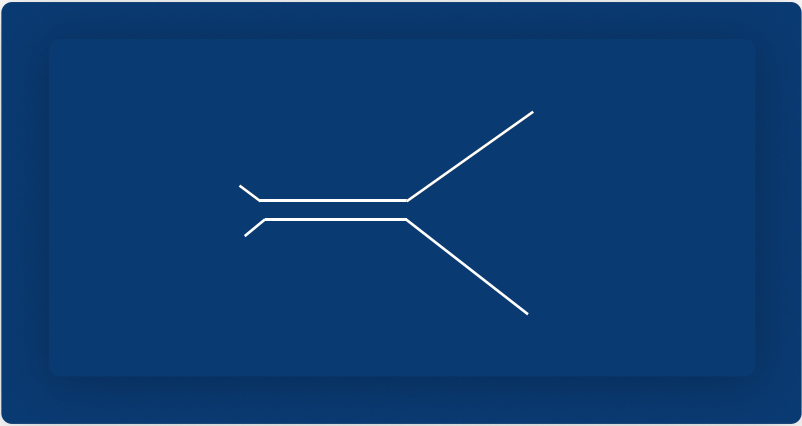
While new knowledge does refine the concept, the initial framework from which solutions are developed often dictates the project's success and hinders iteration. When new information casts doubt on the feasibility of the initial project, the question tends to become, "Should we proceed or not?" rather than "How do we iterate on our concept?" This limits the Design (D) and Evaluate (E) phases of the IDER model, making it difficult to consider the needs of future policy users unless they are directly involved in the discussion.

When testing reveals that a different solution is required, there is a significant likelihood of opting for either discontinuation or a trial period. This effectively eliminates the learning process from the working method. Here, the design process could play a meaningful role.

6.2.3 Problem Redefinition 3

Re framing

How can we guide offenders onto the right path in a way that accounts for the four pillars of criminal justice and aligns with the current societal context?

6.2.4 Reflection

The working method of the PolicyMakers can be characterized by the icon above. It has a narrow entrance because policymakers have limited flexibility in their processes to explore solutions. Connecting these solutions to problems creates slightly more room, but selling them to numerous stakeholders involves significant effort and requires a great deal of maat werk.

Opinion

Since the solutions must be sold to so many stakeholders, it becomes challenging to iterate. Each iteration would need to be resold to the stakeholders, making the process highly labor-intensive and complex.

6.3 Punishment Literature

In the previous section, we explored how challenging it is to incorporate new knowledge into the policy system, including findings from ongoing research into the effects of punishment. In this section, we observe the science behind punishment and examine why certain approaches succeed or fail.

6.3.1 Recidivism

According to TNO (tno, 2021) recidivism can largely be predicted by a person's environment and thinking patterns (the two largest circles in figure 9). They also explain that a person driven approach helps most with reducing recidivism. They used different data sources such as judicial data. They used 3 different test metrics and combine those for the model. The tests are RISC, RITAX and PGA monitor. They are all tests of the biggest influences on recidivism. The figure below shows the main indicators that predict recidivism.

For a long time, rewards and punishments have been used as tools to influence human behavior. More recent research reveals that their effects are more nuanced than previously thought.

It has been demonstrated that external rewards can undermine intrinsic motivation, as individuals may act solely to obtain the reward. People strive to see themselves as the origin of their actions, and when an action is tied to external incentives, it can lead to a loss of autonomy and a decrease in motivation.

Conversely, the effect of the threat of punishment, or the so-called "stick behind the door," does not yield consistent findings in the literature. Some studies suggest that coercion promotes adherence to agreements, while others show that coercion can have the opposite effect (Poort and Eppink, 2009).

6.3.2 What kind of intervention do work?

Small interventions

In the paper published by J, Stams et al., 2024 Laten zien wat werkt, effective youth interventions. Which is a meta-analysis that shows that credible measures are hard to come by. The importance of helping with tested programs and solutions is explained. Do things that people know to work, there are to many initiatives that experiment with new treatment. The problem is getting the right people at the right exciting intervention.

The target group of community service and my report is not necessarily young people. It is still worth considering this report since it helps deepen the understanding of custom interventions. Stams explained in his lecture at the ministry that there is a high amount of variance in interventions for young people who have a high risk of criminal behavior.

According to (Stams et al., 2024) most antisocial behavior occurs between the 14 to the 25 years of someone's life. They also state that the specific risk factors don't matter. What matters is the amount of risk factors in a person's life. Limiting that is the solution

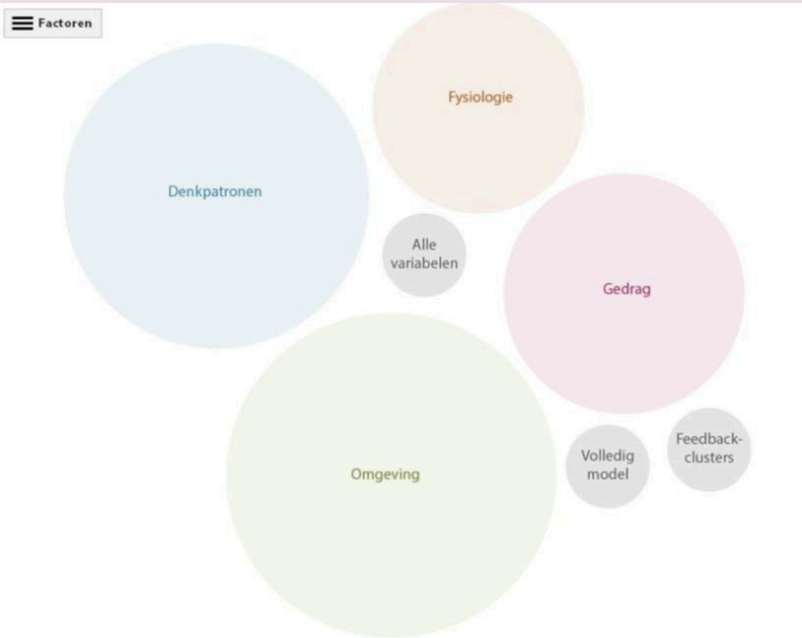

Figure 9: From Systeemanalyse recidive: schets van een kennistool (TNO, 2021)

The report explains the importance mentorship is important and that the following aspects have a big impact in the success of the coaching. Availability, their ability to act on the interests of the delinquent, their experience and expertise and their ability to give emotional support. A mentor chosen by the delinquent themselves had a higher success rate as well. In various international studies, the potential effectiveness of different forms of probation and supervision in general have been examined. The overall finding from these studies is that supervision in the form of merely monitoring offenders does not help reduce the likelihood of recidivism. A meta-analysis (based on 58 studies) shows that only when monitoring is combined with treatment and guidance does recidivism decrease. (WODC et al., 2021)

The Risk, Need, and Responsivity (RNR) model by Andrews and Bonta (2010) is suited for testing interventions for delinquents and the model also provides valuable (empirically supported) guidelines for an effective approach to crime reduction (Andrews et al., 2011). The three main principles highlighted in the model are as follows:

- Risk Principle: Align the intensity of services with the offender's likelihood of re-offending.
- Need Principle: Identify and address factors that contribute to criminal behavior during treatment.
- Responsivity Principle: Enhance the offender's engagement and learning in rehabilitative programs by using cognitive-behavioral approaches and customizing interventions to their unique learning style, motivation, abilities, and strengths.

Only interventions for aggression, self-control, trauma, and stress regulation appeared to be effective in preventing delinquency, but only in youth with the highest risks. Preventive interventions that are too light or too heavy can lead to adverse effects (Stams et al., 2024). This has really resonated with me as a part of me want to do a lot and try to make a positive impact that way. But it seems like it is more important to structure the system in such a way that directs the right people to proven interventions. New interventions are created often but it is important to have a robust solution that has proved its use.

6.4 Philosophies of punishment

To understand the perspectives of stakeholders in the broader field of punishment, it is important to have a foundational understanding of the concepts surrounding punishment. Literature on key thinkers in the domain of punishment provides insight into the development of contemporary thought on the subject.

6.4.1 Immanuel Kant

A central figure in modern philosophy, had distinct views on punishment, grounded in his deontological ethical framework (an action is good because of the action itself not the outcome of the action). Here are some key aspects of his views on punishment:

Retributive Justice:

Kant's philosophy is rooted in the concept of retributive justice, which states that punishment should be proportionate to the crime committed. He argues that individuals should be punished because they deserve it based on their actions, not because of potential future benefits such as deterrence or rehabilitation. Kant, I. (1785). He argued that punishing with intent to teach was more as it disregarded a person's agency and responsibility for their actions. (Spencer, 2021)

He also argues that everything can be brought back to a base level of logical morality which would lend itself to universally applicable law. This concept does not leave much room for nuance. Not punishing people who break these laws is a failing of moral order and is itself unjust.

Kant's world view has played a big role in a lot of western thinking, and we can see some of the basis of current thinking about responsibility and equality. With less attention for factors that affect people's choices and beliefs. Retributivism is akin to some of the more right leaning rhetoric in current politics where there is less attention for circumstances and reasoning for crime is believed to be internally motivated.

6.4.2 Michel Foucault

Writer and philosopher Foucault would later write about his ideas regarding punishment. As the industrial age began Foucault saw the changes in the world. He saw humans becoming more connected and controlled. Therefore, he saw prison and punishment as part of a larger system including factories, schools, hospitals. His Perfect Prison includes these institutions so people can be formed to serve the greater good. (p. spierenburg, 2004)

These ideas are a step away from the individualistic thinking of Kant but it does give us some knowledge on punishment's connection to the broader system we live in. It also introduces the idea of a more create able society where power is being used on micro and macro level. So retribution is not the main goal because how people think about punishment also is of influence. (Becker et al., 2013)

6.4.3 Norbert Elias:

Community civilization process:

Long-Term Social Changes: Elias emphasizes that behavioral norms and social structures change over extended periods. New punishments should be viewed as part of a continuous process of social and cultural evolution, focusing on promoting long-term behavioral changes rather than immediate punishment. Even though everyone has influence over cultural evolution and power is only available in relation to others. We must be aware of the power dynamics of punished and the punisher.

Balance of power Tweezijdige Macht: Elias stelt dat macht altijd twee kanten heeft en subjecten ook een vorm van macht hebben over hun machthebbers. Dit betekent dat straffen rekening moeten houden met de mogelijkheid van verzet en onderhandeling, en de straffen moeten zo worden ontworpen dat ze deze dynamiek positief kunnen beïnvloeden. (p. spierenburg, 2004) ("Oxford Handbooks Online: Criminology And Criminal Justice", 2012)

6.4.4 Emile Durkheim

According to Emile Durkheim what we understand as a crime must be understood within its social and historical, economic, and political context. These ideas change through history and crime can be a motivator for these changes. The sociology of deviance. You need people who deviate from laws to have a functional society. Without deviance from laws progress is hindered. Because the dominant ideologies are not being challenged in the current time. (Flynn & Scott, 2014)

This doesn't make crime a positive thing, it does however show us the importance of a changing punishment system. Where a conversation between the rule makers and rule breakers is encouraged.

There are crimes that are not part of social progress but are threats to the wellbeing of society. These acts are defined by the harm and threat they pose to society as a whole and the cohesion that exists. He categorizes the first offence that changes perspectives as deviance and the second offence that was only harmful as crime.

These four thinkers/philosophers give interesting insights into different directions of approaching punishment. These directions are still recognizable today. Where Kant can be used as theoretical background for more conservative rightwing punishment policy Durkheim represents a more left leaning perspective on the matter. I think it's important to compile these theories with some statistical data and studies to see the merit that they hold in today's context. Tiryakian, E. A. (1964).

Opinion

By integrating these insights from Kant, Foucault, Durkheim, and Elias, I have more perspective (knowledge) on the different thinking surrounding punishment. I am inclined to come up with punishment options that emphasize seeing the impact of punishment on the collective. This is dependent on the ever-changing time the punishment occurs in. Crime and punishment can be one of factors that pushes the needle of time because breaking law can change our understanding of the law. Changing contexts influence the reaction to punishment. The understanding of a crime is a concept that is ever changing by the knowledge of the current culture. Met reflectie in het systeem kan de negatieve spiraal gebroken worden door bredere aandacht te genereren voor misstanden in het rechtssysteem.

Impact Problem Statement:

These prominent thinkers provided insights into the impact a well-designed punishment can have, emphasizing that simply opting for a lighter punishment is not a solution. The focus should be on the implementation, which must be structured in a measurable and comprehensible way. This approach should allow the system to adapt over time and reflect the societal context. The dialogue between the government and offenders must be facilitated within a learning system. The practicality and feasibility of this concept will be tested through discussions with judges in the next chapter.

6.5.1 Maatwerk in the Courtroom

In this chapter, I explore the discussions with judges, the conclusions drawn from these conversations, and their implications. The primary knowledge I aimed to test through these discussions was the importance of reflecting on punishment within a transformed justice system. Additionally, gathering further insights was crucial for enhancing the feasibility of maatwerk.

During visit in the courtroom, I did not immediately observe a dialogue between the offender and the system as a whole. Many defendants were absent from their hearings, and the proceedings were conducted at a rapid pace. Nonetheless, maatwerk was evident; the judge was adept at explaining her reasoning to the defendant.

The main factors considered in determining a sentence are as follows:

- The severity of the offense
- The circumstances of the offense, as well as the age and history of the offender
- Legal frameworks

6.5.2 In Conversation with the Judge and Public Prosecutor

The judge considers not only the severity and culpability of the crime but also the impact on the victim and the rehabilitation potential of the offender. Striving to balance punishment with societal protection, judges emphasize the importance of maatwerk. According to those I interviewed, first offenders are particularly susceptible to learning from their punishment, as the situation often leaves a stronger impression on them. Consequently, judges adopt a calculated and customized approach in these cases.

Judges rely heavily on reports from psychologists and probation officers, which provide critical advice on necessary care and treatment. When imposing special conditions, judges aim for effective measures to prevent recidivism and encourage behavioral change. The hierarchy of punishments is typically as follows: fines, community service, and prison sentences. However, this order is not universally applied, as maatwerk is necessary to tailor the punishment to the individual case.

“Simplifying the punishment to better address the offender's specific issues is not always easy. Sometimes defendants do not appear in court at all and have not spoken with probation officers beforehand. In such cases, maatwerk during the hearing becomes impossible.” (appendix 15). Many of the challenges offenders face also emerge only after the punishment has been imposed.

There appears to be greater flexibility for maatwerk in cases involving first-time offenders, where the court's initial impact can be more significant in prompting behavioral change (appendix 14 & 15). In these instances, judges are less inclined to impose prison sentences, instead seeking solutions that are less life-altering. If community service is an option, it is preferred over incarceration. However, there are numerous reasons why community service may not be feasible; these are weighed by the judge in consultation with the probation service (appendix 15).

Judges place significant value on recommendations from probation services and often base their decisions on these reports. Probation officers, given their extensive experience with offenders, sometimes have direct interactions with the individual in question. Judges also highlight that systemic issues, such as capacity and quality constraints, can affect the effectiveness of imposed measures. However, they maintain that such issues do not influence the fairness of their judgments.

When discussing policy measures mentioned in the policy letter, judges expressed skepticism about their potential to create substantial change. They welcomed the ban on repeated community service sentences for recidivists, as it resolves a workaround they currently have to use. However, judges noted that they rarely impose the maximum number of community service hours, meaning the increase in allowable hours may not have as significant an impact as it appears on paper. Their goal is to impose sentences that, whenever possible, minimize harm to the offender's reintegration into society.

One significant issue raised was the challenge of dealing with offenders in prison who are theoretically eligible for community service. Probation services often advise against community service for such offenders, as they frequently face issues such as homelessness, addiction, and mental health problems that render them incapable of fulfilling such sentences within the current system. The Public Prosecutor (appendix 16)

6.5.3 Reflection

Important

Once a judge delivers their verdict, they no longer receive any updates on the specific case. As a result, there is no clear feedback loop to determine whether the imposed punishment was the most effective option. The primary focus is on correctly applying the law, relying on probation services when it comes to special conditions. Judges also indicated that there is insufficient time to reflect on individual decisions, nor do they feel a strong need to do so.

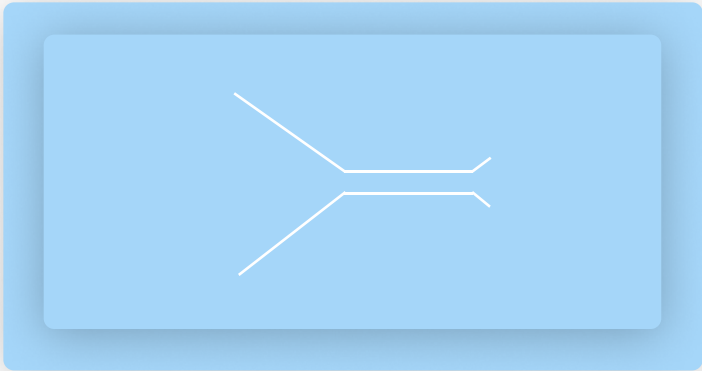
Conclusion

Judges lack the time to reflect on the effectiveness of their sentencing decisions, resulting in an absence of a functioning learning curve (or learning system). The pressures and workload within this part of the justice system further suggest that an increase in maatwerk is unlikely to be achieved within this domain. The principles discussed in the previous chapter are therefore difficult to apply to the current reality.

Re framing

Problem Reformulation 4: Learning

How can a judge deliver maatwerk without a direct feedback loop on previously implemented maatwerk? (How can this be addressed across a chain involving numerous actors, each with varying levels of quality within their organizations?) How can we transform the justice system into a learning system?

6.5.4 Reflection

Opinion

The judge's process begins with the collection and consolidation of extensive information. Combining and evaluating these reports requires maatwerk. The resulting profile, often tailored to the unique characteristics of the case, must then be aligned with a pre-existing set of sentencing options that fit within the constraints of the system. While maatwerk is present, it is limited by the available options.

Additionally, the process is not iterative, as the judge never receives feedback on the effectiveness of the maatwerk provided. Without this feedback loop, there is no opportunity for adjustment or learning from past decisions.

6.6 Leverage points

6.6.1Space for Reflection and Customization in the System

Opportunities for reflection and maatwerk are not directly evident at the level of the judge. Therefore, it is valuable to examine the system as a whole to identify areas where these elements can be implemented. I approach this by analyzing the path a sentenced individual takes and conducting a system analysis of the justice process.

The following two figures from probation service Inforsa illustrate the pathways an offender can navigate within the justice system. Before, during, and after the court hearing, critical decisions are informed by probation services. However, it is evident that no structured feedback or reflection moment exists for the offender after completing the process. While monitoring options are available, these are primarily aimed at offenders with the most severe challenges.

6.6.2 Insights from the System Map

The figure reveals that outside of detention, there are few points of contact between the justice system and the offender unless special conditions are imposed. These special conditions create additional opportunities for maatwerk, as they involve more frequent interactions and thus more chances to tailor interventions. However, only a small portion of offenders are placed under supervision, as shown in Figure X. This means that while those with the most severe challenges require the greatest degree of maatwerk, they are also the hardest to assist effectively.

The system map of the justice process and my system analysis (appendix18) of the various actors within the justice system (Figure 10 & 11) highlight probation services as a critical leverage point for impact full change. Probation plays a vital role both in providing information across the justice chain and in facilitating the offender's learning process. The next chapter will examine probation services in more detail.

6.6.3 Probation Services

Probation services as a leverage point within the justice system remain a somewhat abstract concept, as probation fulfills many roles. In the next chapter, I will explore the functions of probation services and the options they provide for fostering reflection.

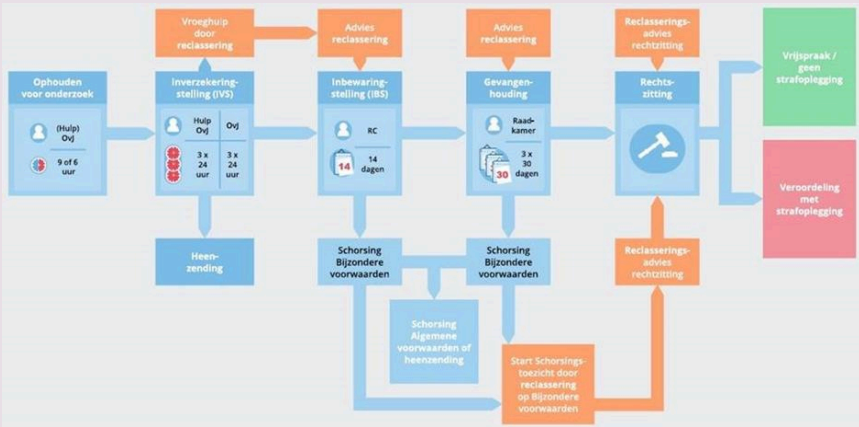

Figure 10: punishment flowchart, By Probation worker 5

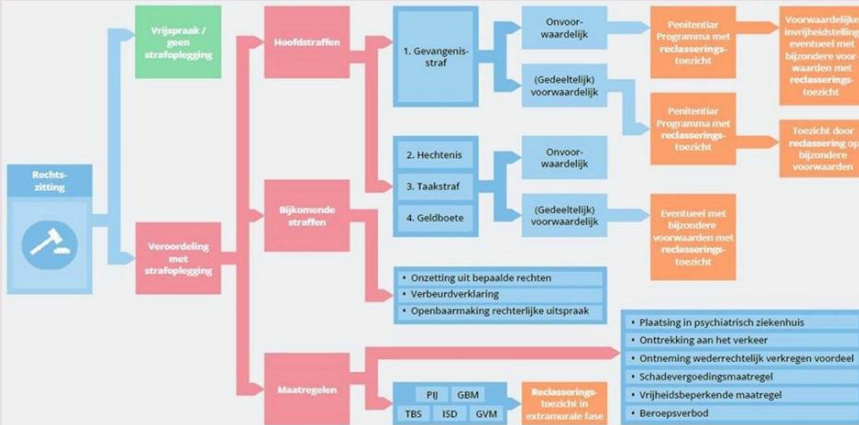

Figure 11: punishment flowchart, By Probation worker 5

During my visits to probation services, I observed firsthand the significant amount of maatwerk that takes place within this context. Literature also highlights that, in addition to maatwerk, this is a critical point of impact within the justice system.

6.7.1 Supervision

- A relationship between the probation officer and the offender that fosters engagement, willingness to change, and problem-solving behavior on the part of the offender.
- Conversations in which the probation officer both listens to and engages with the offender about their challenges.
- Establishing and maintaining a strong support network for the individual under supervision.

Research has shown that the premature termination of supervision is a significant predictor of recidivism (Verweij and Weijters, 2020; Ministry of Justice and Security, 2023b).

As previously mentioned, supervision is reserved for offenders with the most challenging profiles (Interview Probation Services 3). The difference ranges from seeing a probation officer biweekly for an undefined period to seeing the probation officer twice and being assigned community service without a final evaluation. The report by WODC et al. (2014) indicates that probation has a positive impact on recidivism when interventions are paired with guidance targeting key predictors of recidivism, such as employment, financial stability, and social networks.

6.7.2 Conversations with Probation Services

At the beginning of the criminal process, the probation officer's role is to meet with the offender and provide recommendations to the judge. After the sentencing, the probation service is responsible for implementing part of the punishment.

According to probation officers, earning the client's trust is crucial and varies significantly from one client to another. Some clients appear entirely uncooperative, requiring the officer to take an initial action to earn their trust. Experienced probation officers are often better equipped to handle such situations, as they are more willing to work outside conventional boundaries to provide additional support.

This variation in treatment due to the probation officer's experience or personal perspective on the client is where tools like RISC (Risk Assessment Instrument for Recidivism) play a critical role, providing a standardized approach to evaluating all individuals entering probation (Appendices 4 & 5). Nonetheless, officers emphasize the importance of tailoring interventions to individual needs within the established framework. While standardized procedures exist, flexibility and creativity within the constraints of the justice system are vital.

Probation officers advocate for a return to fundamental principles in reintegration efforts and urge policymakers to incorporate practical insights from frontline practitioners. They highlight the significance of individual agency and accountability in rehabilitation, despite societal tendencies to downplay personal responsibility. Poorly aligned policies can impose additional burdens on implementation organizations and are unlikely to be embraced by probation officers.

The location of community service is also critical; however, many locations cannot offer placements due to being profit-driven or not being integrated into the probation system (Appendices 5 & 10).

Motivating offenders remains challenging, and the prevalence of individuals with mild intellectual disabilities (LVB) among clients necessitates a straightforward approach. Offenders often feel they are not responsible for the offenses for which they have been convicted. Nevertheless, respondents emphasized that "A good community service location and a proper match can make a significant difference for someone" (Appendix 6). This should be considered in the development of a learning system.

6.7.3 Conversations with Offenders

Probation clients often view supervision at the start of their sentence as unpleasant. However, in the cases I observed, many ultimately preferred to continue supervision longer than initially prescribed (Probation Observation 1). Probation clients expressed a need for personal attention and time to figure out what they want to do with their lives. As one client explained, "People can tell you a lot, but it has to click in your own mind" (Probation Expert).

A community service placement that fits well and where the offender feels valued can have a significant impact on their progress. Opportunities to continue working at the community service location provide a sense of stability and trust. Conversely, a mismatch in placement can lead to setbacks, whereas a well-suited community service placement can energize and motivate the offender toward positive change (Appendix 8).

Clients also highlighted the importance of human attention—having someone take the time and effort to see them as individuals. Too often, they felt their file was reviewed hastily, leading to conclusions based solely on its contents (Appendix 8).

Challenges Experienced by Offenders

Offenders I spoke with frequently faced addiction issues. They and probation experts noted that while they might want to achieve sobriety and stop breaking the law, they often struggled with the lifestyle that comes with those changes. Trusting others was another significant challenge.

The range of issues faced by offenders was highly varied, making maatwerk solutions essential. Many had early exposure to criminal environments and tended to revert to those networks during difficult times (Appendix 8).

When observing probation officers interact with clients, I saw them collaboratively explore different options and plan a path toward improved circumstances. There was mutual respect and open communication. The officers acknowledged that not everyone is open to change, but building trust can lead to significant progress (Appendix 6).

6.7.4 Perspectives of Lived-Experience Experts

I also spoke with lived-experience experts—individuals who have gone through the justice system and, in these cases, have successfully completed rehabilitation programs. These individuals now work with probation services to help bridge the gap between probation officers and clients.

A recurring theme in these conversations was the importance of "planting seeds"—encouraging offenders to reflect on their situation and independently find their way toward a different life. They emphasized that recovery is never a straight path and that setbacks are a natural part of the process.

They also pointed out the difficulty of building trust when the focus is solely on risks. A more balanced approach that considers the individual's potential and humanity is critical for fostering trust and supporting meaningful change.

Conclusion

By exploring the broader context, I have gained valuable insights into the dynamics between stakeholders and their engagement with various theories.

Key Takeaways

The maatwerk challenge lies more within probation services than with the judiciary. The maatwerk provided by judges in terms of special conditions is often advised by probation officers and subsequently implemented by probation services. Therefore, improving maatwerk should primarily focus on the probation system, or at least making it more transparent.

The difference in maatwerk between an offender under supervision and one assigned only community service is significant. It would be interesting to explore what more maatwerk could mean for individuals with less severe issues who do not come under supervision.

A learning system could also be realized through probation services. Knowledge about the effectiveness of interventions such as alcohol monitoring, educational programs, phone restrictions, or supervision by various organizations could have a positive impact on maatwerk. A small yet impactful intervention is essential to enhance processes within probation services without overburdening them. Evaluation could ensure the right people are placed in the right roles and reduce the time spent on preparatory work.

Interventions should remain small to avoid unforeseen consequences of large-scale changes. Additionally, it is crucial that offenders feel heard and supported throughout the process.

Formulation

6.7.5 Problem Re frame 5
How can punishment be evaluated on equal footing in a way that enables both parties to learn from the evaluation, while fostering a sense of mutual progress through the principle of "we are doing better if you are doing better"?

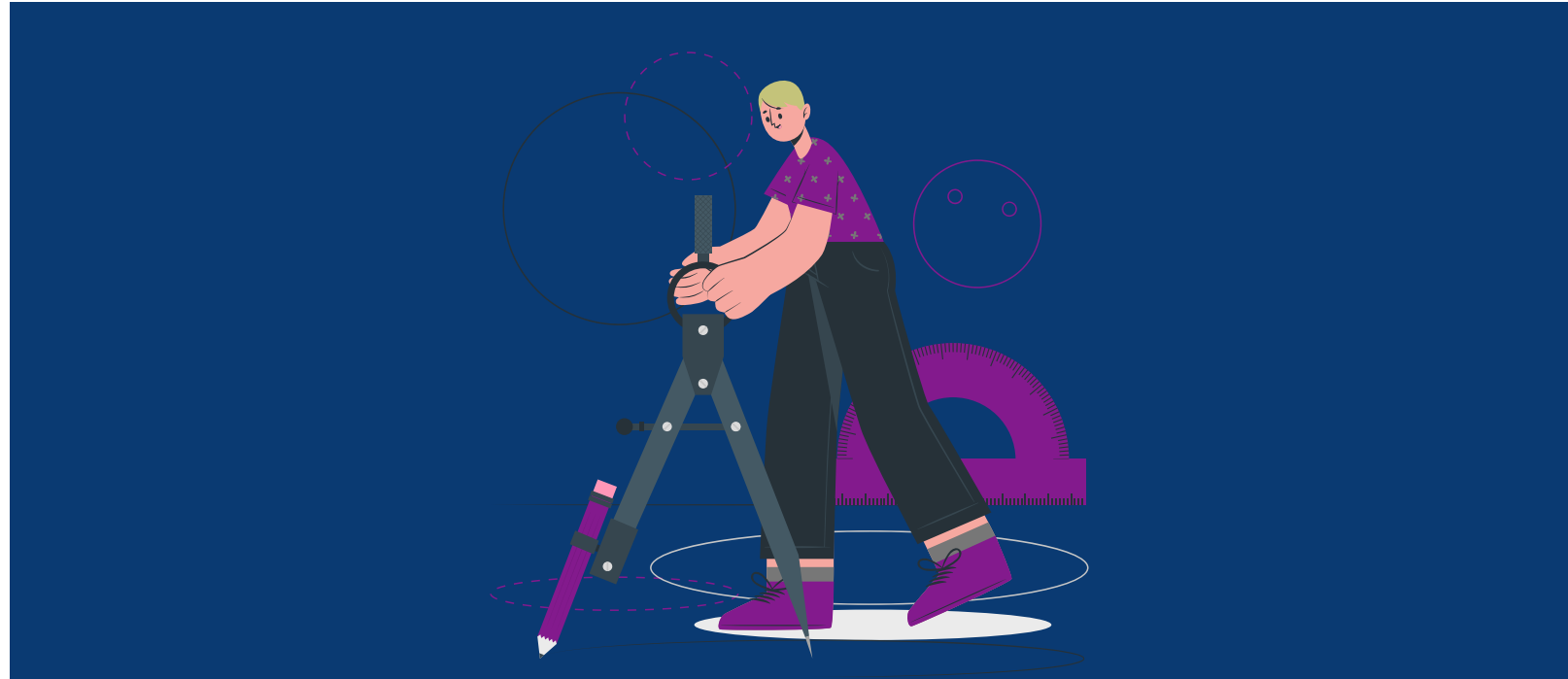
6.7.7 Reflection

Opinion

Probation services have the potential to take an iterative approach with the offender, as significant maatwerk is possible when the offender is under supervision, allowing them to collaboratively explore solutions. However, if the offender is only assigned community service, their interaction is limited to initial meetings, after which they complete the assigned tasks without further involvement with probation services.

7. Learning

Theme

From the research conducted for this section, a clear theme has emerged: the absence of a learning capacity at various levels within the context.

At the level of the offender

There is a lack of reflection on the punishment, despite substantial research indicating that such reflection can aid in changing behavioral patterns.

At the level of probation services

Due to the absence of reflective discussions with offenders who are not under supervision, it is difficult to determine which interventions have positively impacted clients and the long-term effects on their lives.

At the level of the judge

Judges have no knowledge of the ultimate impact of their rulings on individual cases. While judges are often too busy to dedicate much time to this, such insights could simplify processes in the long term through optimization.

At the level of the policymaker

Within the policy making arena, it is challenging to avoid being caught up in the political moment and to maintain a long-term vision. This results in non-iterative policies.

In the following sections, I will examine how different theories could impact the learning capacity of processes at each of these levels.

7.2.1 Reflective Practice (Design Learning)

Schön describes reflective practice as a "reflective conversation with the situation," in which the designer approaches the design process as a dialogue with the context, where actions and reactions mutually influence one another. He demonstrated that design is not a linear process but one involving reflection and improvisation, akin to the approach described in CK theory.

Schön elaborates:
"The reflective practitioner allows himself to experience surprise, puzzlement, or confusion in a situation which he finds uncertain or unique. He reflects on the phenomenon before him, and on the prior understandings which have been implicit in his behavior. He carries out an experiment which serves to generate both a new understanding of the phenomenon and a change in the situation." (Schön, 1983)

The professional does not act as the sole expert in the situation but as a reflective learner. This implies maintaining a dynamic mindset, seeking new perspectives, and engaging in interaction with the client.

Interaction with the Situation
Designers respond to the demands and possibilities of a design context, which they also help shape. Schön refers to this process as a "reflective conversation with the situation."

Active Sensory Appreciation
Through active sensory observation, such as sketching or modeling, designers construct and reconstruct the objects and relationships they work with. This process allows them to determine "what is" for design purposes and create a "design world" in which they operate.

Unique or Shared Design Worlds
This design world may be unique to the designer or shared with a broader design community, which can significantly influence the dialogue that takes place.

Social Dimension of Design
Designing is primarily a social activity. Designers communicate and interpret each other's design worlds while also engaging in a dialogue with their own design world.

Schön emphasizes that designers continuously reflect on their actions and the responses of the situation during the design process. This reflection-in-action enables them to adapt and improve their approach, leading to a dynamic and responsive design process (Schön, 1992).

7.2.2 Design and Policy

Van Arkel and Tromp (2024) identify four core competencies of designers that can influence policymaking: integrating, reframing, shaping, and coordinating.

- **Integrating**
Essential for the ministry, given the challenge of effectively applying concepts in a complex context. Dynamic design solutions allow for the integration of new insights, making the solution more appropriate.
- **Reframing**
The ability to shift from an initial problem perception to a new perspective focused on core issues. This promotes innovation and avoids superficial solutions.
- **Shaping**
The rapid development and testing of designs fosters dialogue among stakeholders and aids in validating and iterating concepts.
- **Coordinating**
Complex challenges require collaboration among stakeholders. Design structures facilitate a shared vision and reflexivity, helping to critically assess new concepts.

Opinion

Processes in the justice chain must be fair and accurate, yet we also seek maatwerk that meets these criteria. This creates challenges for experimental projects. Designers indicate (Appendices 12 & 13) that they are constantly working to convince leadership of the added value of the exploratory process. This process is hindered when new, surprising insights continually disrupt previously approved plans, delaying the presentation of solutions.

Additionally, designers are often involved too late in complex processes, making it challenging to influence the problem definition early enough in the process.(appendix 12)

Conclusion
I believe designers play a crucial role in communication and, consequently, in facilitating the learning process. The competencies described are all conducive to fostering learning. However, space must be created to enable iteration.

Communication within departments could be strengthened by establishing better infrastructure that accounts for the diverse users of the policy letters developed within the ministry.

7.2.3 How to Create More Learning in the Ministry

Absorptive capacity refers to an organization’s ability to recognize, acquire, assimilate, and apply external knowledge (Zahra, S. A., & George, G., 2002). Zahra and George redefined the concept by dividing it into two main components: potential absorptive capacity and realized absorptive capacity. This concept is particularly relevant for the ministry because, in my estimation, its potential absorptive capacity is relatively high.

This potential absorptive capacity consists of:

- 1. The ability to identify and acquire relevant external knowledge. Given the government’s extensive network of research partners, this is not particularly challenging.
- 2. Assimilation, which includes the processes and routines that enable the organization to analyze, process, and understand acquired knowledge. This capacity is strong due to the contributions of sister organizations and the expertise present within the ministry.

However, the realized absorptive capacity is weaker. This refers to the organization’s ability to combine existing knowledge with newly acquired and assimilated knowledge, which leads to new insights or improved processes. The application of transformed knowledge in policymaking is complicated by the dominant K space.

Opinion

The organizational structure is heavily focused on goal-oriented experimentation, largely rooted in the K space. Furthermore, the prevailing political climate has a significant impact on the type of pilot projects selected based on policy briefs.

7.2.4 Enhancing Realized Absorptive Capacity

Improving the ministry’s realized absorptive capacity is possible by exposing the organization to bisociation (Zahra, S. A., & George, G., 2002), where observations, concepts, or ideas from different fields come together. This convergence allows for the development of new perspectives. Stimulating multidisciplinary collaboration could support this approach, where experienced policymakers work alongside professionals from diverse disciplines.

Exploitation capabilities extend this process by converting knowledge into new products. This requires effective knowledge-sharing across the organization, where social integration plays a critical role in developing intellectual capital. The principles outlined in IDER (Smulders, 2014) can play a significant role here. Information can be treated as a product that is prepared within the organization for subsequent users, eventually enabling it to be incorporated into a final product.

Challenges

This process becomes more complicated when there is insufficient space for exploration and discovery. As discussed earlier in this report, political constraints can create rigid frameworks that limit the range of solutions. Breaking out of these constraints can be particularly challenging.

Practical Approach: Testing and Comparative Analysis

A practical way to address these challenges is to test them by having two groups work simultaneously on the same project. Each group would include individuals with expertise in one of the two main working methods. By employing a method of constant comparative analysis, concrete lessons could be drawn. Differences in results would become traceable, highlighting factors such as the importance of engaging with diverse target groups. This approach would allow for a deeper understanding of the benefits of integrating varied perspectives and methodologies into policy making.

7.3 How to Learn as Reclassing and Reclassent

Psychology

Optimizing the mechanisms of punishment and reflection can benefit from insights into how these processes are ideally described in psychology.

The Mental Interactions of Punishment

According to The Oxford Handbook of Moral Psychology (Doris & Vargas, 2022), punishment does not operate as a straightforward action-response mechanism. Instead, it functions through recursive mental state inference, meaning both the punished individual and the punisher attempt to infer each other's mental states. This creates an additional layer of communication between the participants. Shafra et al. (2014) liken this process to a learner-teacher dynamic.

These inferences rely on past memories, as the brain establishes pathways between experiences to form an understanding of events. Each time a memory is revisited, the pathway is reinforced, sometimes redefined, but consistently strengthened (Interview P. Donders, 2024).

If the communicative intent of the punisher is unclear—due to quick or unguided punishment—the communication becomes difficult to interpret, reducing the punishment's effectiveness. To address this, the focus should shift to intentional and informative communication. Research shows that learners do not respond well to mere rewards and punishments unless recursive mental state inference occurs. In this dynamic, both participants attempt to understand the other's communication and the goals motivating it. This process helps both parties recognize that their incentives are often aligned. Evaluative feedback, which guides rather than forces conclusions, supports these realizations (The Oxford Handbook of Moral Psychology, 2022).

Thus, punishment systems must clearly articulate their intent and foster a space where the punished individual can express themselves and be heard.

Guilt vs. Shame

Joireman (2004) investigated the differences between guilt proneness and shame proneness, finding that shame often leads to self-rumination (repetitive negative thought cycles), while guilt encourages perspective-taking, which is generally considered more constructive. Shame focuses on the person as inherently bad, based on their wrongdoings, whereas guilt is tied to specific actions or behaviors and an understanding of their consequences.

Andrews et al. (2011) recommends

“Maximize the offender's ability to learn from a rehabilitative intervention by providing cognitive behavioral treatment and tailoring the intervention to the learning style, motivation, abilities, and strengths of the offender.”

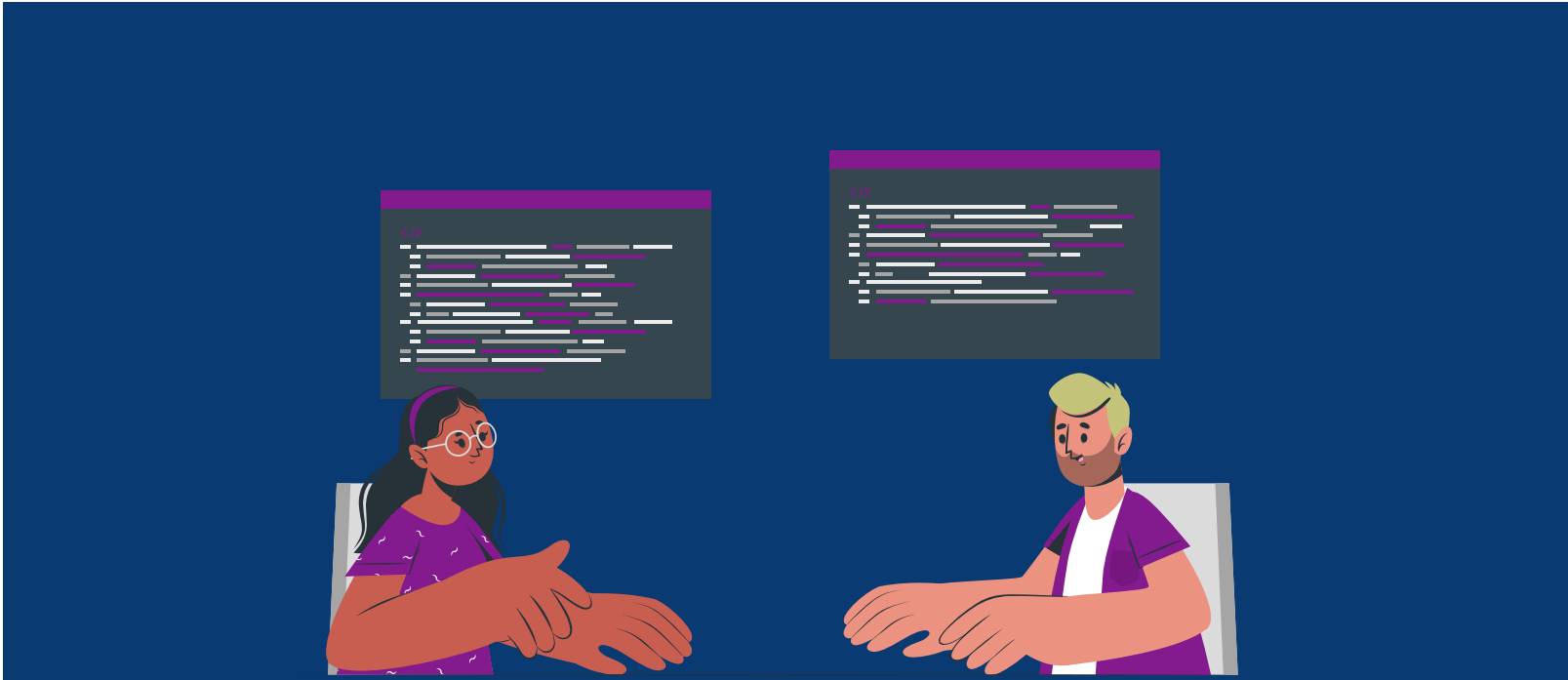
Conclusion

Important

In all contexts, engaging in dialogue is a crucial step toward fostering better learning behavior. Ensuring impactful conversations with diverse groups and stakeholders requires the development of methods to make these discussions insightful, accessible, and archivable. By prioritizing communication that is clear, intentional, and guided by a focus on rehabilitation and understanding, learning outcomes can be significantly improved.

8. Reflective conversation

Frame

7.1.1 Current Frame:

"Improving tailored measures (maatwerk) is achieved by providing judges with more punishment options, enabling better sentencing decisions."

Themes and rational frame

The research, interviews and the subsequent reframes have led to the theme of learning, further described in the previous chapter. This theme is intertwined with another theme that has developed during this project that is centered around conversation. Most of the learning is mutual meaning that both parties can learn from the process and for it to be most successful an effort must be made for mutual learning. This can best be described as creating a way for learning to occur in equal dialogue.

This comes up in the philosophy of Emile Durkheim that sees punishment as a conversation between law and citizen. But learning from punishment is also more effective if both parties understand the motives of the other party.

This ministry deals with strong influences from political parties and systems that make problem solutions less nuanced. Solutions molded by their resonance with the current ethos, issues of the day and political parties. This is important for implementation but hinders experimentation and iteration of an idea as there are a lot of borders build in this k space that makes it harder to move into the c space. The structure within the ministry leaves no divide between the distinction between the experimental and executional sides within the ministry. They are trying to both figure out how to solve problems now and solve problems in the future.

This is evident at the judge's level as well as at the level of the probation office since they are very risk-averse and limited the scope of possible novel ideas. The political side of the work is another high impact stakeholder that is limiting what is possible.

7.1.2 Frame:

These building blocks have led me to construct the following frame:

What if there we create reflective conversation after punishment that inspires reflective learning in both parties.

"Improving tailored measures requires a system that fosters reflective learning through structured conversations between the law and the punished. These conversations generate insights into the needs and effectiveness of the system while building mutual understanding and trust."

This frame aims to open the system up to more c space thinking. By allowing learning cycles that give the parties involved munition to make dictions based on evolving insights into the functioning of the punishment system. These insights should be sourced in conversation with delinquents and the workers that talk to them. (where I got more efficiency-based insights from the probation workers)

Validation

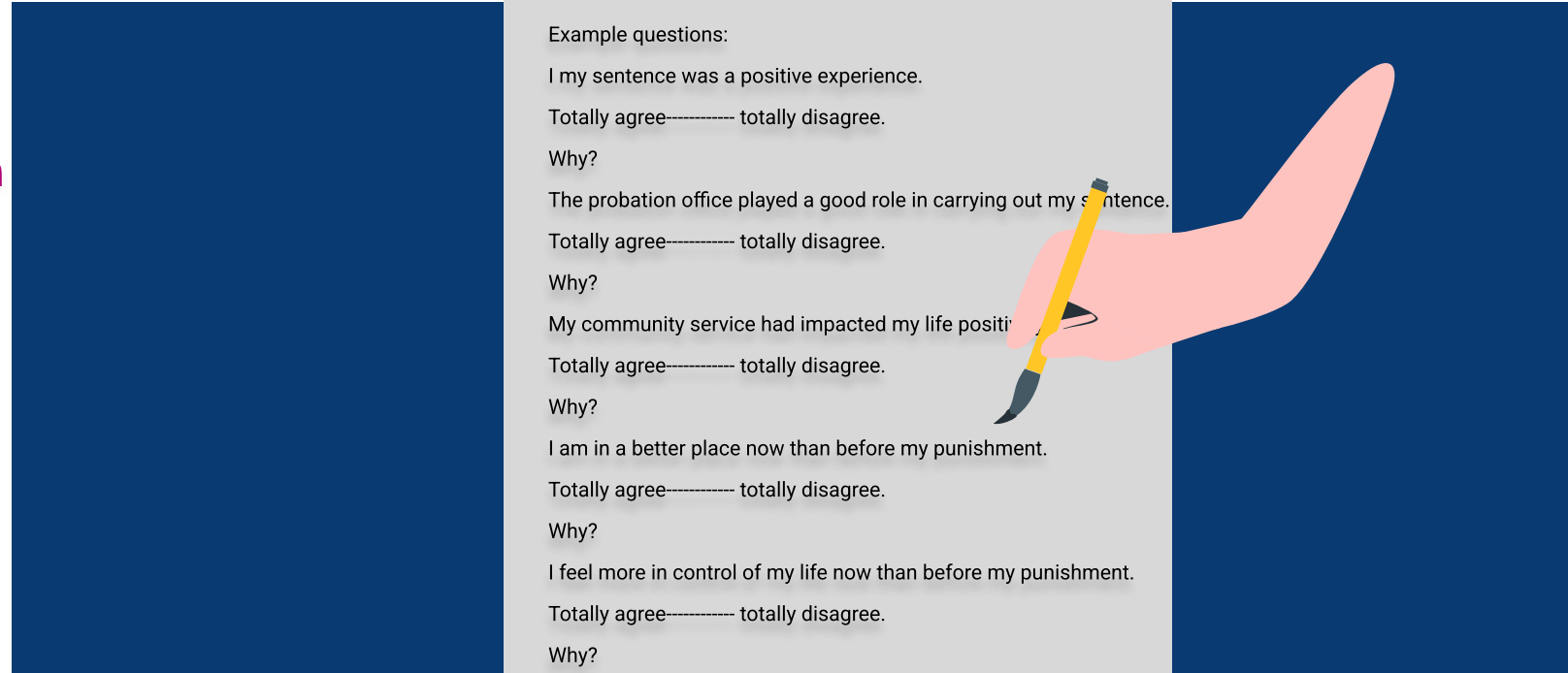
To inform this frame further, I had a conversation at the ministry with a policy worker that was a probation worker and now makes policy surrounding probation and a psychologist who works on policy. (Appendix 18)The most important learnings form this conversation where: They both recognized the frame as an interesting view on the problem. They also had the following remarks

1. Try to limit the amount of hurdles the probationer has to overcome since they are done with their punishment and would rather not speak to government anymore. The amount of clients with Lightly mentally disabled problems is large so the solutions should be designed with this group in mind.
2. They also emphasized that there should be a larger focus on the minimal conditions that need to be met for preventing recidivism.

People often commit a crime because of a myriad of reasons. Often they place the blame outside of themselves. These conversations should investigate that feeling at the end of the punishment and what they would need to be able to avoid recidivism.

8. I Reflective conversation

Concept

8.1.Creating Reflective Interactions for Learning and Data

Reflective interactions that foster learning and collect valuable data have the potential to be implemented on multiple levels, as the problems addressed in this report manifest in various contexts.

- Reflection with judges
- Reflection with policy makers
- Reflection with the public
- Reflections at probation
- Reflection for punished people

This report highlights the probation office as the key player with the greatest potential to drive meaningful change, given its position in addressing many of the identified challenges such as.

- Gaining insight into maatwerk impact.
- Improve advice efficiency.
- Sparking reflection.
- Changing behavior.

The probation office is central to decision-making and carrying out personalized approaches (maatwerk), as it maintains the most frequent and direct interactions with the offender. This close contact positions it uniquely to foster learning opportunities by providing guidance and support. There is also the highest difference in output if compare supervision with only placing a client in community service. Translating this potential into a concrete concept requires clearly defining the boundaries of implementation.

8.1.1Boundaries from Literature, Interviews, and Observations

Drawing from the research, several key principles emerge for effective implementation:

- Big invasive interventions can do more harm than good —keeping things simple and approachable increases engagement (J, Stams et al., 2024).
- Conversation should lead to mutual learning (Tiryakian, E. A. (1964).
- Conversations must ensure that the individual being sentenced feels empowered to participate as an equal. (Shafto et al., 2014)
- Any intervention should foster a sense of mutual support, reinforcing the idea that the goal is rehabilitation rather than punishment. (WODC et al., 2021)
- Maximal ease of accessibility for the client since they don't want anything to do with the system after their punishment. (review frame interview)

8.1.2Concept Facilitating Reflections

To gain inside into the quality of the received maatwerk of the client and help lay the groundwork for personal reflection and ideas of change a reflective conversation should be created. These two concepts have some friction however since collecting data is pulling and sparking personal reflection is pushing something onto someone.

There for I would center the conversation on the punishment and how they would review it. The reflection process should be straightforward, utilizing simple, clear questions to ensure accessibility and engagement. Prior to the scheduled conversations, participants would receive a WhatsApp message containing appointment details, scheduling options and the reflection questions, giving them time to consider their responses. The conversations themselves would take place over the phone, allowing for a more approachable and flexible interaction.

Participants would answer questions on a 10-point scale giving explanations as to why they answered as they did. The questions should aim to avoid technical terminology. I will give some example questions to give an idea of the conversation (these questions are based om my conversations and should be researched before they can be used in practice).

After this questionnaire the respondent will be asked if they would want to share more information and if they felt the need to reflect any further on their punishment. Giving them an opportunity for another moment to have a conversation. From these conversations further problems could be analyzed and the client could be referred to current proven help projects. This allows these conversations to function as a centralized locus to redirect the help request.

Deliberations:

Starting a conversation is a critical step, but how this conversation is conducted significantly affects its outcomes. In-person interactions may offer greater impact and richer insights, yet they often suffer from lower attendance rates. The clients have completed their punishment and want to be as far removed from it as possible. Thus a call from their home is chosen. Seeing the evaluation as part of the punishment and making it mandatory will help attendance but changes the attitude of the client. Creating a sense of rehabilitation should be the focal point of the conversation. This must be researched further.

Involving individuals who have successfully navigated the system could provide a mentorship component, which has been proven effective (source). These mentors could help create a safe and relatable space for dialogue, reinforcing the goal of equality and shared understanding. These lived experience experts are already working at other parts of probation and have led to positive interactions. (WODC et al., 2021) has shown that these people can have a greater impact on this audience.

Logging Insights for Continuous Learning

The insights gathered from these conversations should be recorded in two complementary ways:

- 1. Quantitative Data: A numerical system that categorizes answers based on a scale, allowing for measurable patterns and trends to emerge.
- 2. Qualitative Data: Key quotes and observations from the probation workers, which capture the depth and nuance of the discussions. To ensure accuracy and transparency, these quotes should be shared with the individuals for validation.

Information gathered from these conversations should be documented and combined with observations from probation workers, following a bottom-up approach. This ensures that the data is rooted in real experiences and reflective of the broader context. The data should be shared in reports and social collaboration, so the Exploitation capabilities are improved. Greater information should streamline and simplify processes thus making the system more robust. The reflection should allow the for earlier implementation of appropriate interventions in punishment. Being able to treat a more diverse group that can be kept out of prison.

From that point onwards it is important to test maatwerk experimentation with the data and build a more robust understanding of the different delinquent profiles. Find ways for these profiles to expand and improve access to maatwerk solutions for a wider group of delinquents. This should be an ongoing iterative process that changes with our time.

9. Conclusion

Reflective conversation

In my research, I explored a new perspective on the issue of Straffen op maat through a design-oriented lens. Using various methods, I navigated seven steps, each of which altered the way I viewed the research question and influenced the concept. Below, I will briefly outline the conclusions drawn from these steps, which correspond to the chapters described earlier.

1. Solutions must be immediately appealing to all stakeholders within a political context, which complicates exploratory and innovative research on the issue.
2. The paradox reveals a need for an approach that can also simplify and/or structure the problem.
3. A negative cycle emerges: harsher penalties lead to higher recidivism rates, which in turn create public unrest, resulting in increased demands for stricter sentencing.
4. The absence of a feedback loop prevents the justice system from learning effectively from the tailored sentencing measures that are applied.
5. Within the criminal justice chain, many prerequisites for adaptive learning are either lacking or actively hindered. Both the system and the offenders are not incentivized to engage in iterative learning.
6. "What if we create reflective conversation after punishment that inspires reflective learning in both parties?" How can you evaluate punishment on equal footing in a way that both parties can learn from the evaluation.
7. The concept for a reflective method resulted from testing the frame with experts at the ministry. The concept was created where a proposition for 2 reflective conversations one directly after the punishment one will be planned in between half a year to a year after the first one. Both conversations are phone conversations preceded by an explanatory WhatsApp text message. The conversations are preferably held by a lived experience experts (someone who has been through the criminal justice system themself and now helps probation by bridging the gap between them and their clients). From these conversations data is collected that is used to improve and grade current maatwerk solutions. The concept that came from this must be tested before further development.

9.1.1 Through the project, I gained deep insights of the problem, leading to the following conclusion.

The system functions sub optimally: balancing different values is complex, and scientific findings rarely translate easily into systemic change. A design-driven approach shifts the focus from solutions to the problem itself, allowing space for a gradually deepening understanding through research, interviews, and experimentation. However, in current political practice, there is little room for this method. Before experimentation can begin, solutions must first be devised and sold to policymakers, making later iterations difficult. Time can create room for experimentation, but it also reduces urgency, causing projects to progress slowly. When urgency returns due to pressing issues, projects risk being reshaped by immediate crises.

I believe it is crucial to raise awareness about the distinction between temporary solutions and long-term ones. It is important to create room for iteration and creative thinking before a solution is presented to politicians. Exploring solutions that enhance clarity can lead to greater political support

and transparency. This approach can help refine the understanding of the problem and widening the solution space for addressing it.

I have learned a great deal and recognize that each project operates differently. Therefore, the current approach of policy officers should not be changed arbitrarily, as the context often necessitates this way of working. However, it would be valuable to foster awareness of alternative methods that can be applied to address long-term, complex issues in policy briefs. Drawing a distinction in short-term adaptability versus long-term sustainability. Temporary solutions focus on immediate needs and quick implementation, often driven by urgency and political pressures. In contrast, long-term solutions emphasize systemic change, iterative development, and strategic clarity, requiring time and creative approaches to fully address complex problems. Working in multidisciplinary teams can help with the second approach.

Creating space for this approach must be done in conversation with the management team and politicians. Creating awareness of how current political events influence decision-making can positively impact the execution of long-term solutions, ensuring they remain adaptive yet focused on addressing the core problem. Creating space for iteration and creativity.

9.1.2 Recommendations

Currently, designers are often involved late in the process, which results in the problem already being defined. When designers are included earlier in the process, it becomes possible to refine the problem statement. Early identification of complexity and a long-term vision are crucial in this context. A tool should be developed for this purpose, one that acts as a prerequisite for the Beleids Kompas when it truly matters. This would enable a reflective and iterative process to take place.

It would be wonderful if a team could emerge within the ministry to guide and simplify communication with citizens and their context. This group could also support the implementation of the policy compass but, most importantly, alleviate part of the complexity involved in the lengthy processes that arise when someone wants work with the target audience or other stakeholders not in the chain.

The methods I used felt very natural and provided effective ways to explain the process, as well as helpful tools for tackling challenges when it was difficult to determine the next steps. I would also recommend Frame Innovation to policymakers who struggle to identify the right problem statement.

It was, after all, a challenging process during which I had to learn a great deal about the context, seeing that there are the additional obstacles, such as the constant need to convince others of the design-oriented approach. Conversations with many fellow designers highlighted how much this added to the complexity of the project. In this context, it was very reassuring to have a framework to rely on.

9. 2 Reflection

9.2.1 All Re frames:

1 The public's perception of offenders creates a negative spiral."

2 "A system that over-penalizes creates a negative spiral."

3 How can we guide offenders onto the right path in a way that accounts for the four pillars of criminal justice and aligns with the current societal context?

4 How can a judge deliver maatwerk without a direct feedback loop on previously implemented maatwerk?

5 How can punishment be evaluated on equal footing in a way that enables both parties to learn from the evaluation, while fostering a sense of mutual progress through the principle of "we are doing better if you are doing better"?

Looking at the various frame iterations, a clear deepening in the perspective on the problem statement becomes evident. I believe that the consequences of this reframing, if implemented, will lead to a more compassionate perspective on offenders, offering them the opportunity to reflect on their punishment. And if this happens often enough, an iterative narrative will emerge. This will ensure that punishment becomes increasingly op maat and robust.

9.2.2 Acknowledgments:

I have not spoken with the target audience enough and was not able to test with them. For a success full concept, I think it is important to test regularly and iterate preferable with the target audience. I also have not taken a step towards the political side of the implementation. This is the most important side for the ministry right now. If this concept is to succeed it will be due to skillful presentation and timing at the hands of a talented policy worker. Until there is a more problem focused side of the ministry this will always be the reality and projects like this will be theoretical.

Even though the methods I used where very helpful to my process that isn't to say that, that will be the case for other policy projects, more general research has to be done before anything can be concluded.

If I would continue my research, I would recruit someone that works closer to the context to be able to do research connected to implementation more easily. The steps in the project can be traced back and the path can be walked once more with the current frame in mind.

The concept is also very data intense and it is naive to assume this will lead to something without hiring a person to collect, process and disperse the data. I would try to have this person on board from the start of the project.

I could have chosen to respond more to politics, but I think the value of this project is that I have not compromised on this front and the report shows the difference in process because of tha

I would like to end with the note that Design is not the savior that is going to change policy forever. It will however be a new voice in a room that is dominated by a more politics focused frame reference. When good multidisciplinary teamwork is established, where designers can learn from the policy workers, there is no doubt in my mind that Designs impact is a positive one.

Ackoff, R. L. (1994). Systems thinking and thinking systems. *System Dynamics Review*, 10(2–3), 175–188. <https://doi.org/10.1002/sdr.4260100206>

Albayrak., N. (2008). Wijziging regeling tijdelijk verlaten van de inrichting en de regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerde. ministerie van justitie en veiligheid. Geraadpleegd op 9 december 2024, van <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2008-129-p8-SC86493.pdf>

Althoff, M. (2018). Mediaberichten, framing en hypes: over de relatie van media en criminaliteit en de analyse hiervan. *PROCES*, 97(6), 341–352. <https://doi.org/10.5553/proces/016500762018097006003>

Andrews, D., Bonta, J., & Wormith, J. S. (2011). The Risk-Need-Responsivity (RNR) model. *Criminal Justice And Behavior*, 38(7), 735–755. <https://doi.org/10.1177/0093854811406356>

Becker, G., Ewald, F., & Harcourt, B. (2013). Becker and Foucault on Crime and Punishment. *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/ssrn.2321912>

Beleidskompas | Kenniscentrum voor beleid en regelgeving. (z.d.). <https://www.kcbr.nl/beleid-en-regelgeving-ontwikkelen/beleidskompas>

Bender-Salazar, R. (2023). Design thinking as an effective method for problem-setting and needfinding for entrepreneurial teams addressing wicked problems. *Journal Of Innovation And Entrepreneurship*, 12(1). <https://doi.org/10.1186/s13731-023-00291-2>

Bennema, T. (2021, september). Harsher punishment is unscientific and causes even more suffering | Tilburg University. Tilburg University. Geraadpleegd op 9 december 2024, van <https://www.tilburguniversity.edu/magazine/harsher-punishment-unscientific-and-causes-even-more-suffering>

Benson, B. L., & Zimmerman, P. R. (2010). Handbook on the Economics of Crime. In Edward Elgar Publishing eBooks. <https://doi.org/10.4337/9781849806206>

Buchanan, R. (1992). Wicked Problems in Design Thinking. *Design Issues*, 8(2), 5–21. <https://doi.org/10.2307/1511637>

Boschman, S., Verweij, S., & Weijters, G. (2023). Cahier 2023-7 Korte vrijheidsstraffen. WODC.

Bukstel, L. H., & Kilmann, P. R. (1980). Psychological effects of imprisonment on confined individuals. *Psychological Bulletin*, 88(2), 469–493. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.88.2.469>

Bulmer, M. (1979). Concepts in the Analysis of Qualitative Data. *The Sociological Review*, 27(4), 651–677. <https://doi.org/10.1111/j.1467-954x.1979.tb00354.x>

CBS. (2022a, november 16). Criminaliteit - integratie en samenleven. Criminaliteit - Integratie en Samenleven | CBS. <https://longreads.cbs.nl/integratie-en-samenleven-2022/criminaliteit/#::~:~:text=In%202005%20was%201%2C9,1%2C1%20procent%20in%202021.>

De Keijser, J. (z.d.). Straffen in de publieke opinie. Universiteit Leiden. <https://www.universiteitleiden.nl/wetenschapsdossiers/passende-straffen/straffen-in-de-publieke-opinie>

Dienst Justitiële Inrichtingen. (2024, 29 mei). Infographic Gevangeniswezen 2024. Publicatie | dji.nl. <https://www.dji.nl/over-dji/documenten/publicaties/2023/05/30/infographic-gevangeniswezen>

Dorst, K. (2015). Frame Innovation. In *The MIT Press eBooks*. <https://doi.org/10.7551/mitpress/10096.001.0001>

DPG Media Privacy Gate. (z.d.). <https://www.ad.nl/politiek/te-weinig-plek-in-nederlandse-gevangenis-kabinet-overweegt-500-criminelen-naar-estland-te-sturen~a2f9d96f/?referrer=https%3A%2F%2Fwww.google>

Elbers, N., Zebel, S., Laxminarayan, M., Meijer, S., Claessen, J., & van den Hoek, A. (2024). Onderzoek naar het terugdringen van korte detenties met behulp van instrumenten: Changing justice gears - Empirische fase.

Flynn, N., & Scott, D. (2014). *Prisons & Punishment: The Essentials*. <https://dora.dmu.ac.uk/xmlui/handle/2086/10318>

Galligan, D. J. (2007). *Law in modern society*. Clarendon Law.

Garreau, L., & Bandeira-De-Mello, R. (2009). How to develop creativity in Grounded Theory? Epistemological choices and operational strategies in the quest for creativity. *Autonomous Infrastructure, Management And Security*. <https://halshs.archives-ouvertes.fr/halshs-00666309>

Glaser, B., 1992. Emergence v Forcing Basics of Grounded Theory Analysis. Sociology Press, Mill Valley, CA.

Groenhuysen, M. (2021). *Strafrecht als spiegel van beschaving*. Tilburg University

Hatchuel, A., & Weil, B. (2008a). C-K design theory: an advanced formulation. *Research in Engineering Design*, 19(4), 181–192. <https://doi.org/10.1007/s00163-008-0043-4>

Hatchuel, A., & Weil, B. (2008b). C-K design theory: an advanced formulation. *Research in Engineering Design*, 19(4), 181–192. <https://doi.org/10.1007/s00163-008-0043-4>

Heurter, K. (2023, 23 augustus). Wat is de prijs van vergelding? & NSCR. NSCR. <https://nscr.nl/wat-is-de-prijs-van-vergelding/>

historisch nieuwsblad. (2024, 4 maart). Een eeuw straf in Nederland. Historisch Nieuwsblad. <https://www.historischnieuwsblad.nl/een-eeuw-straf-in-nederland/>

Kamercommissie voor Justitie en Veiligheid & algemene rekenkamer. (2023). Prestaties in de strafrechtken. In <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/blg-1099779.pdf>. Geraadpleegd op 6 oktober 2024, van <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/blg-1099779.pdf>

Kogut, B., & Zander, U. (1996). What Firms Do? Coordination, Identity, and Learning. *Organization Science*, 7(5), 502–518. <https://doi.org/10.1287/orsc.7.5.502>

Ministerie van Algemene Zaken. (2021, 5 november). Recidive verminderen. Recidive en Veelplegers | Rijksoverheid.nl. <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/recidive/verminderen-recidive>

Ministerie van Algemene Zaken. (2024, 16 april). Strafrechtken. Rijksoverheid.nl. <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/strafrechtken#:~:text=Partners%20in%20de%20strafrechtken%20werken,en%20bevoegdheden%20binnen%20de%20rechtsstaat.>

Ministerie van Algemene Zaken, & Schoof, H. W. M. (2024, 13 september). Regeerprogramma Kabinet-Schoof. Publicatie | Rijksoverheid.nl. Geraadpleegd op 9 december 2024, van <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/publicaties/2024/09/13/regeerprogramma-kabinet-schoof>

Ministerie van Justitie en Veiligheid. (2019, 14 mei). Ministerie van Justitie en Veiligheid. Partners | Strafrechtken. <https://www.strafrechtken.nl/partners/ministerie-van-justitie-en-veiligheid#:~:text=Directoraat-Generaal%20Straffen%20en%20Beschermen&text=jeugdigen%20te%20beschermen%20die%20in,tegen%20lokale>

Ministerie van justitie en veiligheid. (2021, 5 november). Recidive verminderen. Recidive en Veelplegers | Rijksoverheid.nl. <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/recidive/verminderen-recidive>

Ministerie van Justitie en Veiligheid. (2023a, maart 3). Stichting VerslavingsReclassering GGZ. Partners | Strafrechtken. <https://www.strafrechtken.nl/partners/stichting-verslavingsreclassering>

Servaas, L., Weerman, F., & Fischer, T. (2021). Risico-, versterkende en beschermende factoren voor crimineel gedrag. <https://repub.eur.nl/pub/135248/Risico-versterkende-en-beschermende-factoren-voor-crimineel-gedrag-Servaas-Weerman-Fischer-2021-.pdf>

Shafto, P., Goodman, N. D., & Griffiths, T. L. (2014). A rational account of pedagogical reasoning: Teaching by, and learning from, examples. *Cognitive Psychology*, 71, 55–89. <https://doi.org/10.1016/j.cogpsych.2013.12.004>

Smulders, F.E. (2014). The IDER-model. Towards an integrated vocabulary to describe innovating. Proceedings of the 15th International CINet (Continuous Innovation Network) Conference, Budapest Bulgaria, September 2014, pp. 815-831.

Sneller, J. (2022). Motie van het lid Sneller c.s. over slimmere straffen uitwerken in de aangekondigde plannen voor de oplossing van de financiële problemen bij DJI. Geraadpleegd op 9 december 2024, van <https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/moties/detail?id=2022Z14299&did=2022D29449>

Spencer, V. A. (2021). Retributive Justice: The Restoration of Balance. In Springer eBooks (pp. 1–11). https://doi.org/10.1007/978-981-15-3877-3_20-1

Spierenburg, P. (2004). Punishment, Power, and History: Foucault and Elias. *Social Science History*, 28(4), 607–636. <http://www.jstor.org/stable/40267859>

Stams, G. J. S., Jan Hendrik, & Hendriks, J. H. (2024). Landelijk Kwaliteitskader Effectieve jeugdinterventies voor preventie van jeugdcriminaliteit; wat werkt laten werken. Ministerie Justitie en Veiligheid. Geraadpleegd op 7 augustus 2024, van https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUKewjoutXFlaWIAxXGg_0HHSJMJtAQFnoECBUQAQ&url=https%3A%2F%2Fwww.tweedekamer.nl%2Fdownloads%2Fdocument%3Fid%3D2024D23261&usg=AOvVaw1AxLtqU3IDUyJUR0ourJZd&opi=89978449

Strafrechter. (z.d.-a). <https://www.rechtspraak.nl/Organisatie-en-contact/Rechtspraak-in-Nederland/Rechtshandelingen/Paginas/Strafrechter.aspx>

Strafrechter. (z.d.-b). <https://www.rechtspraak.nl/Organisatie-en-contact/Rechtspraak-in-Nederland/Rechtshandelingen/Paginas/Strafrechter.aspx>

Strauss, A., 1987. Qualitative Analysis for Social Scientists. Cambridge University Press, New York

Teerlink, G., Teerlink, M., Verweij, S., & Boschman, S. (2021). Re-integratiebeleid en recidive: lessen uit internationaal onderzoek. In WODC. wetenschappelijk onderzoek- en documentatiecentrum. Geraadpleegd op 11 december 2024, van <https://repository.wodc.nl/bitstream/handle/20.500.12832/3073/Reintegratiebeleid-en-recidive-volledige-tekst.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Tiryakian, E. A. (1964). Durkheim's «Two Laws of Penal Evolution». *Journal for the Scientific Study of Religion*, 3(2), 261–266. <https://doi.org/10.2307/1384521>

Ten Bhöme, R., Veldhuis, G. A., & Van Schendel, J. A. (2022). Systeemanalyse recidive: schets van een kennistool (P102) (TNO 2021 R12149). TNO. <https://publications.tno.nl/publication/34639617/Oa7aNk/TNO-2021-R12149.pdf>

The Oxford Handbook of Moral Psychology. (2022a). In Oxford University Press eBooks. <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780198871712.001.0001>

The Oxford Handbook of Moral Psychology. (2022b). In Oxford University Press eBooks. <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780198871712.001.0001>

Universiteit van Amsterdam. (2024, 20 juni). If research shows that punishment is ineffective, why punish harder and harder? University Of Amsterdam.

<https://www.uva.nl/en/shared-content/faculteiten/en/faculteit-der-rechtsgeleerdheid/news/2024/06/if-research-shows-that-punishment-is-ineffective-why-punish-harder-and-harder.html?cb>

Van Den Berg, C., Bruggeman, M., Houston, R., Joosten, A., & Harte, J. (2021). Validatiestudie risico- en beschermende factoren van de RISC: Een evaluatieonderzoek naar de leefgebieden van het risicotaxatie en adviesinstrument van de 3RO.

Van Ginneken, E. F. J. C. (2024). Veiligheid in Nederlandse penitentiaire inrichtingen · Tijdschrift voor Criminologie · BJv Tijdschriften. https://www.bjvtijdschriften.nl/tijdschrift/tijdschriftcriminologie/2024/Online%20First/TvC_0165-182X_2024_003/fullscreen

Van Putten, R. (2024, 4 november). Hoe streng straft Nederland? NPO Kennis. <https://npokennis.nl/story/725/hoe-streng-straft-nederland>

Verkiezingsprogramma. (2024). <https://www.pvv.nl>. <https://www.pvv.nl/verkiezingsprogramma.html>

Wagemans, K. (2023). Limburg en het Belgische annexionisme 1918-1920. *Studies Over de Sociaaleconomische Geschiedenis van Limburg/Jaarboek van het Sociaal Historisch Centrum Voor Limburg*, 43, 89–133. <https://doi.org/10.58484/ssegl.v43i12631>

Weerwind, F. M. (2023). Kamerbrief over straffen op maat. In Ministerie van Justitie en Veiligheid. Geraadpleegd op 14 maart 2024, van <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2023/07/13/tk-straffen-op-maat>

Weijters, G., Verweij, S., Teerlink, M., & Hill, J. (2021). Recidive onder justitiabelen in Nederland. In Cahier 2021-21. WODC. Geraadpleegd op 9 december 2024, van <https://repository.wodc.nl/bitstream/handle/20.500.12832/3104/Cahier-2021-21-volledige-tekst.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Wermink, H., Been, J., Schuyt, P., Van Wijck, P., & Blokland, A. (2023). De prijs van vergelding. *Tijdschrift Voor Criminologie*, 65(3), 269–296. <https://doi.org/10.5553/tvc/0165182x2023001>

Wiersinga, H. C. (2002, January 10). Nuance in benadering. Culturele factoren in het strafproces. Boom Juridische Uitgevers, Den Haag. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/15475>

WODC. (2023a). Factsheet Recidive onder ex-gedetineerde volwassenen en jeugdigen. Geraadpleegd op 12 december 2024, van <https://open.overheid.nl/documenten/dpc-9f13cab801a71806a7268127f4c2ae205c6bb6a4/pdf>

WODC. (2023b). Factsheet Recidive onder ex-werkgestrafte en exondertoezichtgestelde volwassenen. Geraadpleegd op 12 december 2024, van <https://repository.wodc.nl/bitstream/handle/20.500.12832/3324/Factsheet-2023-04-volledige-tekst.pdf?sequence=3&isAllowed=y>

WODC. (2023c). Cahier 2023-7 Korte vrijheidsstraffen. In WODC. Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum. Geraadpleegd op 9 december 2024, van <https://repository.wodc.nl/bitstream/handle/20.500.12832/3281/Cahier%202023-07-volledige-tekst.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

WODC, universiteit Twente, Warnat, B. J. S., Alberda, D. L., & Zebel, S. (2014). Recidive na een reclasserings contact. In WODC. Boom Lemma uitgevers. Geraadpleegd op 11 december 2024, van https://ris.utwente.nl/ws/portafiles/portal/319908584/ob312-volledige-tekst_tcm28-71457.pdf

WODC, Weijters, G., Teerlink, Verweij, & Boschman. (2021). Re-integratiebeleid en recidive: lessen uit internationaal onderzoek. WODC. Geraadpleegd op 12 november 2024, van <https://repository.wodc.nl/bitstream/handle/20.500.12832/3073/Reintegratiebeleid-en-recidive-volledige-tekst.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Zahra, S. A., & George, G. (2002). Absorptive Capacity: A Review, Reconceptualization, and Extension. *The Academy of Management Review*, 27(2), 185–203. <https://doi.org/10.2307/4134351>

bepalen de appendix I policy letter: “Straffen op Maat”

> Retouradres Postbus 20300 2500 EH Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Datum 13 juli 2023
Onderwerp Straffen op maat

Een van de kerntaken van de overheid is het bieden van bescherming aan burgers, zodat zij in vrijheid invulling kunnen geven aan hun leven. Een geloofwaardige rechtsstaat met onafhankelijke rechtspraak is hiervoor onmisbaar. De overheid dient duidelijke normen te stellen en adequaat op te treden als burgers die normen schenden, zeker als een normschending slachtoffers maakt. Dit optreden kan bestaan uit het vervolgen en het straffen van daders. Hiermee wordt onrecht vergolden, recht gedaan aan slachtoffers en kan (herhaling van) criminaliteit worden voorkomen. Het is van belang dat op maat wordt gestraft en dat straffen op maat ten uitvoer worden gelegd, omdat dit de effectiviteit van het straffen in het realiseren van deze doelen vergroot. Door in te zetten op maatwerk waar mogelijk werkt de strafrechtiken iedere dag aan het rechtvaardiger en veiliger maken van onze samenleving.

Vorig jaar heb ik een verkenning aangekondigd naar een doorontwikkeling van ons sanctiestelsel en de sanctieopbeijing.¹ Die aankondiging deed ik naar aanleiding van de motie-Snelier, die verzoekt om een uitwerking van ‘slimmere straffen’.² Hierbij zegde ik toe uw Kamer voor deze zomer over de verkenning te informeren.

In de verkenning – waarbij de strafrechtcheten en de wetenschap zijn betrokken – is niet alleen gekeken naar de in de motie genoemde bezwaren tegen korte detenties, maar zijn ook sanctiestelsel en de sanctieopbeijing voor volwassenen vanuit zowel dader- als slachtofferperspectief in volle omvang geanalyseerd. Ik concludeer dat deze over het algemeen goed functioneren: het instrumentarium van de strafrechter is divers en er is veel informatie beschikbaar op basis waarvan de strafrechter op maat kan worden gestraft. Daarnaast is ook bij de tenuitvoerlegging van de verschillende straffen ruim aandacht voor maatwerk met als doel veroorzaken na hun straf weer zo goed mogelijk te laten meedoen aan onze samenleving. Dit moet recidive en nieuwe slachtoffers helpen voorkomen.

Er zijn ook knelpunten geconstateerd tijdens de verkenning. Zo bestaat bijvoorbeeld behoefte om in bepaalde gevallen van recidive vaker een taakstraf te kunnen opleggen en zijn taakstraffen en gelddoelbets soms lastig uitvoerbaar. Voor

¹ Kamerstukken II 2022–2023, 24 587, nr. 858.

² Kamerstukken II 2021–2022, 24 587, nr. 508 (herdruk).

Directoraat-Generaal
Straffen en Beschermen
Directie Sancties en
Slachtofferbeleid
Turfmarkt 147
2513 LP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
rjn.rijs@overheid.nl/jrn

Om kenmerk
478.1234

Bij beantwoording de datum en als kenmerk vermelden.
Wilt u de afzender van uw brief bevestigen.

de knelpunten zijn negen verbetermaatregelen geïnventariseerd. Deze zien op het uitbreiden van het instrumentarium van de rechter (bijvoorbeeld het verhogen van het maximum aantal taakstraffen) en het versterken van diens informatiepositie (bijvoorbeeld door vaker te adviseren aan de rechter bij het bevelen van voorlopige hechtenis). Daarbij sluiten ze ook goed aan op de uitkomsten van een onderzoek van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC) naar de effecten van korte vrijheidsstraffen, dat ik op 7 juli j.l. aan uw Kamer heb toegezonden.³

Hieronder vat ik het rapport van het WODC eerst samen, gevolgd door mijn beleidsreactie en een bijlage tot de verkenning. Tot slot ga ik in op de hiervoor genoemde maatregelen, die ik zal uitwerken. Met deze uitwerking geef ik invulling aan eerdergenoemde motie van het lid Sneller. Besluitvorming over daadwerkelijke invoering van maatregelen is, gezien de deontologische status van het kabinet, aan de volgende betrokken bewindspersonen, behoudens eventuele pilots die binnen het huidige kader kunnen worden uitgevoerd.

Onderzoek korte vrijheidsstraffen
Jaarlijks worden in Nederland ongeveer 15.000 strafzaken afgedaan met een vrijheidsstraf korter dan drie maanden.⁴ Dit betreft circa twee derde van het totaal aan vrijheidsstraffen dat jaarlijks wordt opgelegd. Vrijheidsstraffen zijn echter niet de enige vorm van detentie. Het kan bijvoorbeeld ook gaan om voorlopige hechtenis of vervangende hechtenis.⁵

Mede naar aanleiding van een rapport van de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (RSJ), waarin de RSJ stelt dat korte detenties weinig effectief zijn, heeft de toenmalige minister voor Rechtsbescherming het WODC gevraagd naar onderzoek te doen naar deze effecten.⁶ In dit onderzoek heeft het WODC gekeken naar de effecten op het bereiken van de drie strafdoelen: speciale preventie, generale preventie en vergelding.

Speciale preventie
Onder speciale preventie wordt verstaan het voorkomen van recidive van de bestraftede door middel van onschadelijkmaking, afschrikking en resocialisatie. Een gedeeltelijke kan echter ook onbedoelde negatieve effecten ervaren, zoals een negatief label en verlies van sociale bindingen. Uit het onderzoek komt naar voren bij de kans op recidive na een korte vrijheidsstraf niet lager is dan na een niet-vrijheidsbenoemde straf. In zijn daarnaast aanwijzingen dat personen met korte vrijheidsstraffen meer recidiveren dan personen aan wie andere straffen werden opgelegd. De onderzoekers constateren verder dat een korte vrijheidsstraf vooral negatieve gevolgen lijkt te hebben voor diegenen die daaraan voorafgaand werk hadden, omdat ze dat werk kunnen kwijtraken.

³ Kamerstukken II 2022–2023, 29 279, nr. 808.

⁴ Er is geen vaste definitie van een korte vrijheidsstraf. In navolging van de RSJ gaat het WODC-onderzoek uit van vrijheidsstraffen tot drie maanden.

⁵ Met de voorlopige hechtenis zal in een deel van de gevallen tevens de later in de strafzaak opgelegde vrijheidsstraf (deels) zijn uitgevoerd. Aantallen voorlopige hechtenissen en vrijheidsstraffen kunnen dus niet zonder meer bij elkaar worden opgeteld.

⁶ Kamerstukken II 2021–2022, 29 279, nr. 687.

Pagina 1 van 9

bepalen. Korte detenties worden als belangrijk onderdeel van het stelsel gezien. In dit verband is bijvoorbeeld ook aangegeven dat korte detenties een veroorzake juist rust en regelmaat kunnen bieden. Tot slot is genoemd dat korte vrijheidsstraffen vaak pas worden opgelegd als andere, lichtere straffen geen of onvoldoende effect hebben gehad en dus weinig andere mogelijkheden resten.

Kansen straffen op maat

Met betrekking tot de in de verkenning geconstateerde knelpunten werden kansen gezien om het op maat straffen verder te verbeteren. Hiervoor zijn maatregelen geïnventariseerd die aansluiten bij de uitkomsten van het WODC-onderzoek naar korte vrijheidsstraffen, waaruit blijkt dat strafdoelen ook bereikt kunnen worden met andere (langere) straffen dan een korte vrijheidsstraf. Sommige maatregelen sluiten aan bij ervaringen die de afgelopen jaren op lokaal niveau zijn opgedaan in het kader van het innovatieprogramma ‘Koers en Kansers’.⁷ De maatregelen kunnen er in concrete gevallen toe leiden dat in plaats van korte detenties alternatieve straffen worden opgelegd, maar dat hoeft niet zo te zijn, omdat deze alternatieven mogelijk niet alleen concurreren met korte detenties maar bijvoorbeeld ook met de taakstraf. De effecten van deze wisselkoers zijn echter niet leidend; het gaat er primair om dat een passende straf wordt opgelegd en dat de strafdoelen worden gerealiseerd.

Negen maatregelen zal ik uitwerken en worden hieronder – ingedeeld langs de twee ontwikkelingen van de verkenning – toegelicht. Bij de uitwerking kijk ik naar de effectiviteit, uitvoerbaarheid en financiële consequenties. Ook zal aandacht zijn voor het perspectief van slachtoffers.⁸

Eerste ontwikkelingen: divers instrumentarium rechter

1. Flexibele taakstraf

De uitvoering van taakstraffen kenmerkt zich onvermijdelijk door ‘volumewerk’. Voor een groot deel van de veroordeelden die een taakstraf moeten uitvoeren is dat niet bezwaarlijk. Een deel van de taakstrafstraffen heeft baat bij doelgerichte interventies naast of als onderdeel van de straf, bijvoorbeeld door toeliding naar werk. Dit vergroot de kans dat zij de taakstraf succesvol afronden en hun leven weer op de rit krijgen. Ook kan worden gedacht aan zorg- of begeleidingsaanpak. Door de slagingskans van een taakstraf te vergroten, wordt bovendien voorkomen dat de veroordeelde vervanging moet worden gezocht. Ik werk in dit licht uit hoe de effectiviteit en de slagingskans van taakstraffen kan worden vergroot met meer flexibiliteit, zonder aan het strafkarakter van de taakstraf af te doen.

2. Verhoging maximumaantal uren voor een taakstraf

Het wettelijk maximumaantal uren voor een taakstraf is op dit moment 240 uur. Ik zal uitwerken met hoeveel uren dit kan worden verhoogd. Dit draagt bij aan het vergroten van de mogelijkheden van de rechter om een alternatieve sanctie voor de korte vrijheidsstraf op te leggen en geeft daarmee invulling aan de door de onderzoekers genoemde wisselkoers van straffen. Langere taakstraffen zullen – als die niet worden uitgevoerd – echter ook langere vervangende hechtenissen tot gevolg hebben. Zowel het effect op het aantal op te leggen korte

vrijheidsstraffen als op de vervangende hechtenissen breng ik daarom in kaart. Hierbij kijk ik ook naar de extra tijd die nodig is voor een goede invulling van een flexibele taakstraf (zie voorgaande voorstel). Tot slot bezie ik of de uitvoeringstermijn van taakstraffen moet worden verlengd.

3. Vaker een taakstraf bij recidive

In artikel 22b van het Wetboek van Strafrecht (Sr) is het taakstrafverbod neergelegd. Het tweede lid van artikel 22b Sr bepaakt dat een taakstraf niet wordt opgelegd in geval van veroordeling voor een misdrijf, indien aan de veroordeelde in de vijf jaren voorafgaand wegens een soortelijk misdrijf een taakstraf is opgelegd (de recidivebepaling). Uit de verkenning is de wens naar voren gekomen om de rechter in bepaalde gevallen van recidive meer ruimte te geven voor het vaker opleggen van taakstraffen. Dit is in lijn met de uitkomsten van het WODC-onderzoek naar korte vrijheidsstraffen. Het geheel loslaten van de recidivebepaling acht ik onwenselijk. Deze bepaling is namelijk een fundamentele pijler van het taakstrafverbod. Wel wil ik – gelet op de uitkomsten van de verkenning en het WODC-onderzoek – uitwerken of de recidivebepaling al tijd nodig en wenselijk is en hoe een eventuele aanpassing zich zou verhouden tot de door de minister van Justitie en Veiligheid aangekondigde stappen voor een mogelijk wetsvoorstel ter uitbreiding van het taakstrafverbod bij mishandeling van onder meer journalisten en hulpverleners.⁹

4. Vervangende taakstraf

Als een gelddoelbets niet wordt betaald volgt vervangende hechtenis. Uw Kamer heeft per motie gevraagd te onderzoeken of in dit geval een vervangende taakstraf kan worden toegepast. In de beleidsreactie van mijn ambtsvoorganger op een uitgevoerd WODC-onderzoek naar de vervangende taakstraf is aangegeven dat het onderzoek hiervoor aanknopingspunten biedt. Ook is aangegeven dat het ook vragen oproept over de effectiviteit van de vervangende taakstraf, die een nadere analyse nodig maken. Uit het onderzoek blijkt bijvoorbeeld dat vervangend hechtenen een lastig te bereiken doelgroep zijn, waarbij vaak sprake is van recidive. Om hierop meer zicht te krijgen zegde ik in mijn brief van 23 september 2022 toe te bezien of deze modaliteit kan worden beperkt.¹⁰ Een beproeving in de praktijk is echter niet mogelijk gebleken, omdat veroordeelden niet kunnen worden onderworpen aan een (vervangende) straf die de wet niet kent. Daarom werk ik zonder pilot nader uit hoe de vervangende taakstraf – indachtig het taakstrafverbod – kan worden aangeboden bij de eerste keer dat een gelddoelbets niet wordt betaald. Bij de uitwerking kijk ik ook naar de effecten, risico’s en kosten van deze modaliteit.

5. Vrijheidsstraf in een Beperkt Beveiligde Afdeling

De Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) beschikt over Beperkt Beveiligde Afdelingen (BBAs), waar gedeetineerden in de laatste fase van hun detentie kunnen worden geplaatst. De gedeetineerden die hierin verblijven krijgen verloop voor extramurale arbeid, wat wil zeggen dat zij buiten de muren mogen werken. Op die manier kunnen gedeetineerden zich goed voorbereiden op terugkeer in de samenleving. De beschikbare capaciteit van deze BBAs is wordt op dit moment niet volledig benut. Bij brief van 26 juni 2023 heb ik laten weten dat de plaatsingsronde

⁷ Kamerstukken II 2022–2023, 33 777, nr. 49.

⁸ Kamerstukken II 2022–2023, 24 587, 858.

voor de BBA worden uitgebreid, onder meer door de eis van ‘leer- en werkplek’ uit te breiden met ‘civiele dagbesteding’.

Vanuit het eerder genoemde programma ‘Koers en Kansers’ voert DJI een pilot uit met het direct plaatsen van zelfmelders op de BBA. De pilot wordt dit jaar geëvalueerd door het WODC. De uitkomsten hiervan betrek ik bij de uitwerking hoe en voor welke doelgroepen het al dan niet mogelijk kan worden gemaakt de straf vanaf het begin in een BBA te ondergaan. Hierbij zal ik specifiek kijken hoe om te gaan met personen die vaker een gevangenisstraf hebben gekregen.

6. Advisering door strafrechter

Tijdens detentie onderstunt de DJI gedeetineerden bij de voorbereiding op een verantwoorde terugkeer in de samenleving. Het kan ingewikkeld zijn hiervoor medewerking van de gedeetineerde te krijgen, omdat die de noodzaak hiervan niet altijd inziet en het gevoel kan hebben dat iets wordt opgedrongen. Daarom breng ik met DJI in kaart in welke gevallen het stellen van specifieke (re-integratie)doelen, waarvan door de DJI met de gedeetineerde moet worden gewerkt, van meerwaarde kan zijn. Op basis daarvan wordt met de Raad voor de Strafrechtspraak bezien of de rechter deze doelen als advies in het verhoor kan meegeven aan DJI, zodat tijdens de tenuitvoerlegging aan deze doelen kan worden gewerkt. Op grond van de huidige wetgeving heeft de rechter de mogelijkheid een advies uit te brengen over de wijze van tenuitvoerlegging.

7. Sanctiëring buiten het strafrecht

Het strafrecht is het ultieme remedium voor normschending. Het binnen een ander domein dan het strafrecht sanctiëren van lichte overtredingen kan proportionaal zijn en bijdragen aan efficiëntere tenuitvoerlegging en ontlastung van de strafrechtcheten. In de verkenning zijn de mogelijkheden en het overdraden van de identiteitsplicht genoemd te zien op twee overtredingen die veel voorkomen en circa een derde van het aantal vervangende hechtenissen bij niet betaalde gelddoelbets beslaan. Ik zal verkennen welke specifieke overtredingen in aanmerking kunnen komen voor aflossing buiten het strafrecht, waarbij ik ook kaart breng binnen welk rechtsgebied dit dan effectief en efficiënt kan worden uitgevoerd.

Tweede ontwikkelingen: sterke informatiepositie rechter

8. Verbeteren informatie over slagingskans gelddoelbets

Om te voorkomen dat de rechter een gelddoelbets oplegt, die een veroordeelde (bijvoorbeeld door schulden) niet zal betalen en daardoor in vervangende hechtenis eindigt, werk ik uit hoe de informatiepositie van de officier van justitie en de rechter over betaaldagging en draagkracht van verdachten kan worden verbeterd. Het Centraal Justitieel Incassobureau ontwikkelt op dit moment de TOP Service. Deze voorziening moet onder meer inzicht bieden in de betaalhistorie van een verdachte en eerder opgelegde sancties. In het kader van deze ontwikkeling wordt momenteel een pilot voorbereid.

9. Intensiveren advisering reclassering

Vroeghulp houdt in dat een verdachte tijdens de invervoeringstelling wordt bezocht door de reclassering, en dat de reclassering ten behoeve van de

⁹ Kamerstukken II 2022–2023, 29 279, nr. 797.

voorgeleiding aan de rechter-commissaris advies uitbrengt of de verdachte in vrijheid kan worden gesteld in afwachting van het strafproces en, zo ja, onder welke voorwaarden. De reclassering adviseert op dit moment in ongeveer 20 tot 25 procent van de zaken. Ik bereid pilots in een of meer regio’s voor om advisering door de reclassering te intensiveren. Hierbij wordt onderzocht bij welke doelgroepen (bijvoorbeeld adolescenten) dit van meerwaarde kan zijn. Tevens bekijk ik of het reclasseringsrapport voor de inhoudelijke behandeling van de strafzaak eerder geleerd kan zijn, en wat het effect hiervan is op doorlooptijden en de duur van de voorlopige hechtenis.

Niet nader uit te werken maatregelen

Tijdens de verkenning is ook gesproken over de herinvoering van de leerstraf voor volwassenen. Hierbij is geconstateerd dat gedragsinterventies en bijzondere voorwaarden in het kader van een voorwaardelijke veroordeling al veel mogelijkheden op dit punt bieden. Bovendien voorziet bovengenoemd voorstel inzake een meer flexibele taakstraf al in een mogelijkheid om leerelementen toe te voegen aan een taakstraf. Om die reden werk ik deze maatregel niet uit.

Verder is over een betekenisvol ingevulde elektronische detentie gesproken.¹⁴ Hiermee zou tegemoet kunnen worden gekomen aan knelpunten bij twee eerdere wetsvoorstellen inzake elektronische detentie.¹⁵ Het vraagt echter meer tijd om in kaart te brengen welke mogelijke invulling hiervan van toegevoegde waarde kan zijn, ook in relatie tot de hierboven beschreven maatregelen. Ik streef ernaar om uw Kamer na de zomer te berichten of, en zo ja welke, invulling van een betekenisvol ingevulde elektronische detentie verder uitgewerkt zal worden.

Straffen op maat

Belang detentie

Het WODC-onderzoek heeft een waardevol inzicht gegeven in de effecten van korte vrijheidsstraffen op het realiseren van de strafdoelen. De uitkomsten laten ook zien dat straffen verschillende kenmerken hebben en hierop in algemene zin meer of minder effect kunnen hebben. Bij korte vrijheidsstraffen zijn er goede mogelijkheden om strafbaar gedrag met (langer durende) niet-vrijheidsbenoemde straffen te vergelijken. Het voordeel hiervan kan zijn dat de kans op recidive afneemt.

Ik ben het met de onderzoekers eens dat het realiseren van strafdoelen niet altijd bepalend is voor de praktijk van straftoemeting door de rechter. Alhoewel de kans op recidive na niet-vrijheidsbenoemde straffen kan afnemen, wil dat in concrete gevallen niet zeggen dat niet zal worden gecorrigeerd. En bij de beoordeling welke straf in een concreet geval de meest passende is spelen ook andere factoren een rol, zoals bijvoorbeeld het justitiële verleden. Voor een geloofwaardige rechtstaat acht ik het van belang dat de rechter die beoordeling – binnen de door de wetgever geboden kaders – onafhankelijk kan maken.

Voor zover de onderzoekers zich afvragen waarom korte detenties (vrijheidsstraf, voorlopige hechtenis en vervangende hechtenis) zo omvangrijk worden toegepast, merk ik op dat korte detenties een belangrijk onderdeel zijn van het sanctietapet. Het opleggen van korte vrijheidsstraffen is soms noodzakelijk, omdat het gepiepegdelict ernstig is, vanwege de noodzaak tot vergelding en genoegdoening, of omdat eerder sancties niet afdoende waren om recidive te voorkomen. Toepassing van voorlopige hechtenis kan de samenleving beschermen of voorkomen dat een verdachte vlucht. En vervangende hechtenis is bedoeld om veroorzaken die niet meewerken aan hun gelddoelbets of taakstraf – alomst een straf te laten ondergaan, zodat het onrecht kan worden vergolden. Als minister wil ik – gelet op de scheiding der machten – niet treden in de waardering van de mate waarin korte detenties worden toegepast. Het verminderen ervan kan wat mij betreft ook geen doel op zich zijn. Wel zal ik het rapport onder de aandacht brengen bij de strafrechtpraktijk.

Maatwerk

Tegelijkertijd stel ik vast dat de recidivecijfers het laatste decennium stagnieren.⁷ Het is niet de kern van de overheid om bestemming te bieden aan burgers adt ik het van wezenlijk belang hieraan iets te doen. Ik meen dat een oplossing ligt in het optimaliseren van maatwerk bij de straftoemeting en de tenuitvoerlegging. Maatwerk kan het effect van straffen op het realiseren van de strafdoelen namelijk vergroten.

Maatwerk betekent niet mildheid. Maatwerk houdt bijvoorbeeld ook in dat bepaalde doelgroepen steviger worden aangepakt en te maken krijgen met meer restricties. Ik wissel hierbij op de hande aanpak van dit kabinet ten aanzien van ondermijnende criminaliteit. De verhoging van de maximumgevangenisstraf bij doodslag van vijftien naar vijftien jaar is een ander voorbeeld, waarmee de rechter meer ruimte heeft gekregen om op maat te straffen bij dit zware misdrijf.

Maatwerk omvat ook aandacht voor het slachtoffer, zowel tijdens het strafproces als de tenuitvoerlegging van een straf. Denk bijvoorbeeld door het tijdig informeren van slachtoffers, het in kaart brengen van beschermingsbehoeften en het bieden van spreekrecht of de mogelijkheid tot schadeverhaal. Door op maat te straffen en ten uitvoer te leggen kunnen slachtoffers bovendien genoegdoening ervaren.

Maatwerk betekent verder dat perspectief wordt geboden, waarbij ook oog is voor de levensloop van de veroordeelde en een goede integratie in de samenleving na afloop van de straf. Perspectief kan helpen voorkomen dat burgers blijven functioneren in een crimineel milieu en steeds verder af komen te staan van de samenleving. Denk aan veroorzaken met een korte vrijheidsstraf, die tot zij het strafbare feit pleegden hierin nog relatief goed functioneerden. Zij zijn er dan bij gebaat dat zij hun baan of woning behouden.

Veroorzaken kunnen ook kampen met multiproblematiek. Dit kan aanleiding zijn de straf en de tijd waarin de veroorzaken in contact staat met de strafrechtcheten te benutten om die problematiek aan te pakken, bijvoorbeeld door te werken aan agressie- en verslavingsproblematiek, het aanpakken van schuldenproblematiek of het verhogen van de kans op werk door trainingen en arbeidsbeoordeling. Waar de strafrechter niet kan (om tijds of naast een straf) dergelijk perspectief te bieden, moet deze ruimte ook worden benut. Dat is belangrijk om de kans op terugval in strafbaar gedrag zoveel mogelijk te verkleinen en daarmee toekomstige slachtoffers te voorkomen.

Verkenning sanctiestelsel en sanctieopbeijing

In dit licht heb ik samen met de strafrechtcheten en de wetenschap een verkenning uitgevoerd naar een doorontwikkeling van het sanctiestelsel en de sanctieopbeijing. Hierbij zijn twee ontwikkelingen gevolgd: (1) een divers instrumentarium en (2) een sterke informatiepositie van de rechter. Dit zijn namelijk onlosmakelijke voorwaarden voor straffen op maat.⁸

De focus in de verkenning lag op het snijvlak van korte detenties, voorwaardelijke straffen, taakstraffen en gelddoelbets. De in de motie-Snelier genoemde bezwaren tegen korte detenties werden herkend. Ook zijn knelpunten geconstateerd die samenhangen met korte detenties. Bij de straftoemeting wordt tussen de taakstraf en de korte gevangenisstraf een puntje gat ervaren, en er bestaat een behoefte om in bepaalde gevallen van recidive vaker een taakstraf te kunnen opleggen. Daarnaast is vaker advies van de reclassering gewenst in het kader van vroeghulp. Tevens is opgemerkt dat gelddoelbets en taakstraffen worden opgelegd die soms moeilijk of niet uitvoerbaar zijn, waardoor vervolgens vervangende hechtenis moet worden tenuitvoerleggd. Tegen die achtergrond is tot slot gepluit voor het persoonsgerichtere en flexibeler (bijvoorbeeld met zorg- en leerelementen) kunnen invullen van taakstraffen.

Daar staat tegenover dat werd onderkend dat het sanctiestelsel en de sanctieopbeijing over het algemeen goed functioneren. De rechter heeft diverse instrumenten en veel informatie ter beschikking om een passende straf te

⁸ Een rechter met een divers instrumentarium maar met onvoldoende informatie weet mogelijk vrijwel elke straf het beste past. En een rechter met een onvolledig instrumentarium en volledige informatie weet wel elke straf passend is maar kan niet het altijd opleggen.

voorgeleiding aan de rechter-commissaris advies uitbrengt of de verdachte in vrijheid kan worden gesteld in afwachting van het strafproces en, zo ja, onder welke voorwaarden. De reclassering adviseert op dit moment in ongeveer 20 tot 25 procent van de zaken. Ik bereid pilots in een of meer regio’s voor om advisering door de reclassering te intensiveren. Hierbij wordt onderzocht bij welke doelgroepen (bijvoorbeeld adolescenten) dit van meerwaarde kan zijn. Tevens bekijk ik of het reclasseringsrapport voor de inhoudelijke behandeling van de strafzaak eerder geleerd kan zijn, en wat het effect hiervan is op doorlooptijden en de duur van de voorlopige hechtenis.

Niet nader uit te werken maatregelen

Tijdens de verkenning is ook gesproken over de herinvoering van de leerstraf voor volwassenen. Hierbij is geconstateerd dat gedragsinterventies en bijzondere voorwaarden in het kader van een voorwaardelijke veroordeling al veel mogelijkheden op dit punt bieden. Bovendien voorziet bovengenoemd voorstel inzake een meer flexibele taakstraf al in een mogelijkheid om leerelementen toe te voegen aan een taakstraf. Om die reden werk ik deze maatregel niet uit.

Verder is over een betekenisvol ingevulde elektronische detentie gesproken.¹⁴ Hiermee zou tegemoet kunnen worden gekomen aan knelpunten bij twee eerdere wetsvoorstellen inzake elektronische detentie.¹⁵ Het vraagt echter meer tijd om in kaart te brengen welke mogelijke invulling hiervan van toegevoegde waarde kan zijn, ook in relatie tot de hierboven beschreven maatregelen. Ik streef ernaar om uw Kamer na de zomer te berichten of, en zo ja welke, invulling van een betekenisvol ingevulde elektronische detentie verder uitgewerkt zal worden.

¹⁴ Dat wil zeggen dat de tijd van de elektronische detentie wordt ingevuld met bijvoorbeeld begeleiding, reclasseringsadvies en vormen van dagbesteding.

¹⁵ In 2007 is een wetsvoorstel met elektronische detentie als hoofdstraf niet in procedure gebracht na kritiek dat het om een kale variant ging, waarbij nauwelijks sprake was van dagbesteding, begeleiding en toezicht. In 2014 heeft de Eerste Kamer een wetsvoorstel met elektronische detentie als tenuitvoerleggingsmodaliteit verworpen. Een belangrijk argument hiervoor was dat de minister te veel op de stol van de rechter zou komen te zitten.

¹⁴ Dat wil zeggen dat de tijd van de elektronische detentie wordt ingevuld met bijvoorbeeld begeleiding, reclasseringsadvies en vormen van dagbesteding.

¹⁵ In 2007 is een wetsvoorstel met elektronische detentie als hoofdstraf niet in procedure gebracht na kritiek dat het om een kale variant ging, waarbij nauwelijks sprake was van dagbesteding, begeleiding en toezicht. In 2014 heeft de Eerste Kamer een wetsvoorstel met elektronische detentie als tenuitvoerleggingsmodaliteit verworpen. Een belangrijk argument hiervoor was dat de minister te veel op de stol van de rechter zou komen te zitten.

⁹ Kamerstukken II 2017–2018, 29 279, nr. 439.

¹⁰ Kamerstukken II 2022–2023, 29 279, nr. 778.

Q: Kan je me iets vertellen over je achtergrond.

A: Zit al vrij lang bij het ministerie en heeft Engels gestudeerd. Asiel en hulp gewerkt. Had veel met beleid en is toen in het beleid gerold. Passie voor beleid. Schrijft graag.

Beleidsproces verschilt natuurlijk. Nu via het kompas. Het is ook heel veel improviseren. De aanleiding is soms een knelpunt in de uitvoering en dat ga je verkennen met een nota naar de minister. Of een behoefte uit de 2de kamer. Parten met keten partners. Dan naar de minister.

De vraag komt vaak eerst in een team bespreking en dan wordt er besloten wie er primair bezig gaat. Vaak is het al te plaatsen. Slimmer straffen is een uitgebreid project. Met voorbeelden die uiteen lopen van uit de kamer.

Q:Wat waren de voornaamste reden voor de vraag om straffen op maat?

Straffen op maat was eerst 'slimmer straffen' door Johan bak van reclassering. Dat toen naar de 2de kamer is gegaan. Het probleem kwam uit een advies van de raad van strafrecht toepassing over de korte detenties. Die niet betekenis vol zijn. Tot 3 maanden. Deze werd gezien als probleem ook voor de reclassering want niet heel nuttig. Zeker als je het vergelijkt met de taakstraf. DJI/ reclassering kon misschien wel wat met die mensen.

Voorstellen eerst voor ambtenaren chreminie en ministers. Toen de brief naar de kamer en nu meer concrete vorstellen maken. De ideeën komen van de kennis kringen en niet van de beleidsmedewerker zelf. In deze was het een groep mensen.

De keuze was omdat het instrument kennis kring nieuw was en veel belovend was. Niet teveel in een toren zitten daarom was dit handig. Voor heen was het meer zelf ideeën verzinnen zonder echte methodiek en daarna testen.

• Voordelen zelf werken verschillende partijen die tegenover elkaar staan zijn gepolariseerd en kan je dus niet in het hele proces betrekken.

• Voordelen kennis kring is dat je veel kennis hebt van buiten waar je niet perse gebruik van hoeft te maken. Al wek je wel een bepaalde verwachting.

• Qua creativiteit hangt het vooral af van de mensen en hoe ze er mee omgaan. Misschien heeft dit gezorgd voor opgewarmde klikjes. Die niet super vernieuwend zijn.

Voor het process maakt het veel uit wie er op wordt gezet omdat je toch zelf heel veel keuzes. Maakt er is ruimte voor creativiteit. Je moet wel het presenteren aan een hele lijn mensen.

Q from interviewie :Als je een idee hebt dan is er een lijn leiding gevende dat op ieder stukje iets moet zeggen over de nota. // ontwerp voor de volgende gebruiker//

Je hebt niet altijd echt invloed want als de 2de kamer electronishoe band wil straffen dan moet iemand daar mee aan de slag.

Policy worker 1: Wat is de beste manier om de meest creatieve ideeën op tafel te krijgen.

Q: welke stakeholders zijn wanneer betrokken in het proces?

A:De DJI en reclassering zitten bij de kennis kringen en overleggen over het onderwerp. Die zijn van af het begin intensief betrokken.

Q: wat is een belslis nota?

Q: welke rol speelde het beleidskompas?

A:Bij dit project moes ter ook een beleidskompas komen maar is niet helemaal gelukt. Mensen van het beleidskompas vonden dat er te snel naar oplossingen werd gekeken maar dit kwam ook omdat de motie al een soort probleemstelling had. Men dacht nog is dit wel het echte probleem.

Dat was misschien onvoldoende. Maar in de kennis kring gaf iedereen aan dat deelproblematiek wel herkend werd met wat nuance. Dat werd er in gebracht om de ministers van rechtsbescherming en van justitie van veiligheid beide tevreden te stellen. Maar hierdoor verwatert het ook.

Q:Hoe praat je met de ministers hier over?

A:Gesprekken met bewindspersonen zijn altijd vrij snel. Hierdoor zijn dingen als elektronische detentie minder geworden terwijl we het nu wel doen met enkelbanden en verlof. Maar men schuift het te lang voor zich uit.

Q:Hoeveel maat werk is er nu mogelijk bij straffen in de praktijk. Hoe wordt dit gemeten?

A:In de kennis kringen werd geconstateerd dat we veel straffen hebben ook met voorwaardelijk ect. De rechter kan heel veel voorwaarden opleggen voor zon straf. Hij kan ook veel zelf verzinnen zeker bij voorwaardelijk. Er is een behoorlijke diversiteit aan voorwaarden op dit moment niet perse met elektronische detentie.

Rechters zijn niet blij met een taakstraf verbod maar dit is in de brief ook aangestipt. Taakstraffen zelf zijn divers in de zin van verschillende bedrijven en instellingen. Maar de brief geeft aan dat er ook andere opties kunnen komen. Werkstraff is wat rechttoerechtaan en reclasering wil meer opties om dingen die met de mensen mis zijn te kunnen fixen.

Sommige dingen komen ook naar boven tijdens de werkstraf.

Wat zijn de limiterende factoren in het adoptievermogen van de strafrechtketen?

De straf keten heeft het lastig dat er veel verandering is en dat ze met ingewikkelde veranderingen moeten kampen. Het zijn grote organisaties die log zijn en veel zaken hebben. Veel moet anders maar het kan niet tegelijk. Reclassering werkers vinden het vervelend dat er opeens pilots gedaan moeten worden omdat reguliere processen al veel zijn.

Beleidskompas gebruikt? Hoe zou dat eventueel impact hebben op de uitkomst.

Ik heb wat moeite met vergelding begrijpen. Gaat het om het gevoel van de burger, hoe de gevangene het gemiddeld ervaart of hoe wordt getoetst hoe zwaar een straf is. Hoeveel maatwerk wordt hier toegepast.

Appendix 2 Interview policy worker minjenvQ: Kan je me iets vertellen over je achtergrond.	
A:Rechten gestudeerd, straf recht en privaet recht. 3 jaar advocaat geweest bij landsadvocaat. Procespraktijk civiel recht en strafrecht. Kortgeding.	
Mensen die zeggen dat ze korter zouden moeten zitten dan dat ze zitten. Gekke zaken die niet op andere plekke paste die kwamen bij haar terecht als spoedprocedure. Ze vond de mensen waar ze voor werkte interessant dus bestuur en jfi.	
Wilde meer met de politiek en kwam dus hier bij dgsenb terecht.Zijn de tegengestelde belangen van toen weg Ik denk dat toen ik advocaat was dat je nog steeds kritisch moet zijn en dat je ook kan vinden dat het een slecht idee is. Dus in die zin was het geen grote overgang.	
Q:Wat vind je het meest interessant/ wat motiveert je bij het beleid maken.	
A:Dat je een spin in het web bent en dat er heel veel belangen zijn waar je rekening mee moet houden en niet alleen met het belang van 1 client. Wat vind ik wat vind de uitvoering ect.	
Q:Hoe kwam je bij straffen op maat	
A:Door Policy 3 gevraagd om erbij tekomen. De motie sneller kwam op Policy 3 naam en dus bij hun dg. Toen heeft hij iedereen erbij gevraagd. Dus rond 2021. Dat het kabinet valt helpt niet daardoor staat het op een lager pitje. Als er urgentie is zoals tekort aan cipers kan wel. Vervangede taakstraf was 1 van de oude dossiers. Eerste geldboete dat je ook een taakstraf zou kunnen doen ipv meteen gevangenis.	
Q:Hoe heb jij dit proces ervaren.	
A:Koste veel werk, een eerste keer expert sessies. Daar kwamen veel opvattingen en ideeën uit. Dan beint het grote denk werk en schrijf werk. Dat kost veel denk capaciteit. Het is echt stakeholder management met de media in het achterhoofd.	
Op het einde werd het best intens voor de dead line van het zomer recess. Voor beide bewindspersonen. Die beide tevreden moesten zijn. 2 of 3 keer naar de ministers geweest. En 3 dagen voor het versturen viel het kabinet. Maar omdat die is verstuurd staat het op de agenda.	
Dat je met veel stakeholders moet werken kan heel ingewikkeld worden. Omdat iedereen iets anders moet. Strategisch nadenken met timing is belangrijk . want als je eerst bv de directeur het heeft gelezen dan heb je meer hefboom. Je kan dan ook je directeur samen zetten met de gene die dwars ligt.	
Geprobeerd iedereen te betrekken. Door veel van de 1 naar de ander te sturen. Dus je betreft de ketepartners heel vroeg in het goedkeuren.	
De kennis sessies hebben ze gebruikt voor abmtelijk niveau.	
En ook de brief steeds door sturen en bij het bestuurlijk executie overleg praten over de brief.	
Er is veel uit de kennis sessies gekomen. Daar zijn er 11 uitgekomen en die zijn in de laatste kennis sessie besproken en daar zijn er 9 van over gebleven.	
Sommige ideeën waren niet nieuw dus die kenden we al. Maar we hadden wel de vrijheid om de maatregelen aan te passen aan de hand van haken en ogen die we zelf zagen en die dan weer voor te leggen. En je moet van tevoren ook rekening houden met de ministers.	
Nota gemaakt en naar nhb gegaan en met de minster gepraat over wat er in de brief komt.	
Je zag tijdens de sessies dat men van uit haar eigen achtergrond spreken. Ze vertegenwoordigen echt hun eigen mening. Je kan mensen wel uit hun standpunt trekken door dat ze wel ook de andere moeten begrijpen. Maar er zaten ook veel mensen die alleen maar daar zaten van uit het idee dat korte gevangenis straffen.	
Appendix 4 Interview policy worker minjenv 3Wat goed is om te weten, heel nauw betrokken tot november ook projectleider. Nu doet Policy worker 1 het.	
Q:Kan je me iets vertellen over je achtergrond.A:Policy worker 3 is jurist, straf recht. Altijd al interesse in criminaliteit. Vandaar het ministerie of advocaat officier of ambtenaar en dat ambtenaar past het beste. Schatoffer beleid is specialisatie met reclassering.	
'Waarom straffen' we is de meest bijzondere interesse. Heeft een andere mening er zijn 2 filosofieën bijna religies. De 1 benaderd straffen vanuit rechtvaardigheid en de andere van uit het verbeteren van de mens. Hij zit meer tussenin. Stevig straffen heeft meer zijn voorkeur. Want eerst vergelden en genoeg doen.Sinds de slimmer straffen brief zit hij aan dit project door de motie slimmer straffen. Zat op geldelijke sancties maar dit was een moeilijk dossier dus hij kreeg dit. Het idee dat aan de grondslag van de motie ligt (dat minder korte detentie beter werkt) is waar Policy worker 3 op tegen is.Hij wilde niet straffen op maat aangaan met de insteek 'detentie is slecht', want dat is kritiek op de rechter en dat is onafhankelijk en niet juist om te doen. Maar dus meer kijken naar maatwerk dat de rechter kan leveren. Dus de motie leidde tot een eigen narratief. Zodat de rechter meer opties heeft om betere passende straffen te vinden. Wat moet leiden tot het behalen van je straf doelen en de rechters informatiepositie versterken. Rechter met halve info kan alle sancties opleggen maar door de halve info kan geen maatwerk leveren.	
Dit is de filosofie van straffen op maat. Wat men niet door heeft is dat straffen op maat betekent. Straffen als zelfstandig naamwoord en straffen als werkwoord. Dus veel maatwerk sancties op maat en ook de uitvoer.Was een ultieme uitdaging, we zijn minder effectief dan we denken in recidive vermindering. Want straffen verminderen maar recidive niet. Dit zorgt voor minder draagvlak in de maatschappij	
Als de kamer een motie indient moet je hier mee verder ongeacht wat je moet. De rechtspraak gaf aan dat ze dezelfde kant op stonden. OM was wel wat kritischer. Taakstraf verbod is een doorn in het oog van de rechtspraak.Q:Voor wie maak je beleid?	
A:De hoofd doelgroep is (waar maak ik beleid voor) beleid maak je voor Nederland en de samenleving en dus ook de 2de kamer want die representeert de samenleving. Maar je doet het ook voor de keten die de regels gaat toepassen. Daarmee dien je de samenleving. Het gaat hier om goed werkend beleid waar de burger vertrouwen door krijgt. dat gebeurt door dat mensen merken dat rechtspraak goed wordt uitgevoerd. dat is ons werk.	
Q:De brief werd algemeen genoemd, hoe zou dit kunnen.?	
A:De brief is niet algemeen omdat het een project is van enorme omvang met veel impact op wetgeving en de strafrechtketen. Dus het is niet onlogisch dat je in deze fase hier bent. Het is een openingszet met een visie en inventarisatie.	
De kennis kringen is juist alles over tafel gegaan en daar was ruimte om alles te zeggen wat ze dachten. Heeft niet het idee dat we dingen hebben gemist die we hadden moeten doen.De invloed van wat er op de brief komt is beperkt want je wilt dat de keten daar input op levert. Maar omdat je eindredactie hebt op de brief kan je wel schrijven hoe het op de brief komt.Maar bij bijvoorbeeld recidive verbetering is Policy worker 3s invloed wel dat het echt in de brief is gekomen. Want dit lag wel erg gevoelig. Vervangende taakstraf maat regel wordt schadelijk genoemd. Maar er zitten heel veel risico's aan. Kennis King is ver gezocht maar het is gewoon een experts sessie.Middelen moeten niet een doel worden	
Q:Iteratie binnen de brief:	
A:Deze brief is op commissie debat in de kamer gekomen. Dat kan de kamer er wat van vinden en dat wordt er toezegging van af de minister. En met die toezegging is het moment daar dat je het gaat uitvoeren.In de brief is geen harde knoop doorgehakt dus deze maatregelen moeten verder uitgewerkt worden. Er is ruimte om bijstellen. De cyclus van beleidsproblemen dan breng je zoveel mogelijk in kaart en zoek je de oplossingen. En dan doe je uitvoeringstoetsen. En die laten je dan zien wat de maatregel gaat aanrichten. Als dat niet goed is dan ga je weer beslissen. En na 2 jaar ga je een invoeringstoets doen.	
Knel punten in bestaande wet zorgen voor nieuwe wetten dus dit is een iteratie proces. Er hoeft niet altijd een wet te veranderen voor een andere oplossing.	
Q:Welke rol heeft het beleidskompas?	
A:Beleidskompas is voor Policy worker 3 ook niet als een doel maar meer een instrument. De 1 zal het harder nodig hebben dan de ander. Er moet goed beleid worden gemaakt maar dat hoeft niet altijd ingewikkeld te zijn. Inventariseren van oplossingen is ook al innovatie. Het doel zijn niet de stappen in het beleidskompas maar meer een goed oplossing. We doen heel veel soms kan je ook minder doen.	
Q:De overtuiging hier over recidive vermindering door meer taakstraffen lijkt jij niet te delen dit is interessant zou je dit verder kunnen uitleggen?	
A:Het begint bij de vraag wat is recidive. Dit is het herhalen van een strafbaar gedrag. Dit is een feitelijke definitie. Wetenschappelijk onderzoek wordt gesproken over recidive houd in het binnen 2 jaar veroordeeld worden. De kans is klein dat je gepakt wordt dus wat wordt gemeten in onderzoeken is het topje van de ijsberg. Het meeste van de recidive meet je niet en dat is de kwetsbaarheid. Het is eigenlijk het recidive opheids percentage.	
De straffen zijn de variabel in het onderzoek maar dat is niet zo er zijn veel meer factoren. Veel wordt niet mee genomen. Er is een aan name die getoetst wordt en daar door heb je veel blinde vlekken in het onderzoek.	

Appendix 4 Interview policy/Probation worker 1	Appendix 5 Interview probation worker 2
Is van de reclassering. Team leader had hiervoor al ex probation worker van uit de Reclassering willen ze mensen hier hebben om die kennis in huis te hebben. Werkt al 13 jaar reclassering en wilde kennis en kunde elders inzetten.180 graden anders dan de reclassering. Daar ben je eigenaar en werk je binnen duidelijke kaders. Wel met mensen en input. Je bent kapitein op je eigen schip. Hier ben je onderdeel van een Pyramide en je moet zelf zoeken hoe je kan mee doen met het geheel.	Werkt 14 jaar in de reclassering en heeft zich verdiept in TBs en pijnzaken/ alles doorlopen van aTOTz. Ze toetst ook het werk van collegas. Werkt voor reclassering in Amsterdams verslavings zorg. Dat zijn 3 organisaties. Ze doet vooral met invloed en ontwrichting in de levens. Verder worden alle pij zaken dus dat is jeugd tbs.Q:Wie ben je wat doe je hoe kom je hier?
Q:hoe ervaar je het werk hier?	A:Heeft hier voor maatschappelijk werk en dienst verlening gedaan specialisatie van dwang. Psychopathologie van jeugd en ontwikkeling. Ze is en adviseur als toezichthouder. Onderzoekt of iemand weer terug kan komen na tbs. Risk is het instrument waar de reclasering mee werkt. Daar doorloop je de stappen om te kijken naar welke risicos bij welke leefgebieden liggen en of de persoon kan terug komen. Ze kijken zelf naar wat ze nodig doen om onderzoek naar te doen.
A:Je hebt regie maar je weet niet precies wat je er mee moet. Soms denk je dat je goede input hebt maar dan hoort het niet bij jou.	Q:Hoe ziet een reclassering traject van een reclassant er van start tot einde uit?
Bij de reclassering ben je meer hands on aan het werk. Daar zit discretionaire ruimte voor invullingen. De rechtbank legt een vonnis op met voorwaarde. Maar dan kan je wel keuzes maken in waar en hoe gebeurt dit. Binnen die ruimte kan je creatief zijn.	A:Mensen komen binnen in een kader. Dat zijn de bijzondere voorwaarde van de rechter zijn. Maar soms kan het van uit tbs kommen. Maar het is altijd vanuit een vonnis. Ze bezoeken de client al op het politiebureau. Of bij de commissaris. Maar dan maken ze een rapport op basis van gesprekken en het strafdossier. Maar geen vrijwillige zorg ect. Met een aanvraag van het OM krijgen ze alles. Er is veel gesproken over of je in het begin de juiste in hebt. Het strafproces gaat in volle vaart en vrijwillige zorg is goed om te weten. Een wetswijziging heeft hier al bij geholpen. Maar zorg partijen hebben al wel een kritische noot. Wat wel ook goed is. Het zorg systeem heeft wel de verantwoordelijkheid om kritieke info te delen. Het voorkomen van recidive is altijd het uitgangspunt. Maar ook slachtofferhulp maar ook herstel gericht werken. Maar ook naar samenleving. De reclassering doet niet aan waarheid bevinding. Ze kijken alleen naar de feiten. Ze kijken naar de geschiedenis die ze met de persoon heeft. En of iemand een baan heeft ect. Dit zijn die 12 leefgebieden waar ze naar kijken.
De 1 zegt 1keer waarschuwen en dan terug. De ander kijkt meer naar het overkoepelende doel. En dus recidive vermindering. Men fiets toch haar eigen mening er in	Q:Hoe veel maatwerk lever je?
Ook bij de reclassering is er weinig experiment. Want dat is spannend met incidenten.	A:Maat werk zit um vooral in de kaders waar in je werkt. Je kan deze namelijk interpreteren. Het blijft mensen werkt maar er is casuïstiek en een werk begeleider waar je aan toetst. Elke zaak is wel anders. Maar het boek met gestandaardiseerde vragen helpt voor meer gelijkmatig heid.
Wat hier (ministerie) wordt gezegd wordt als suggestie gegeven die extra ballast worden.	Bijh tbs is het ingewikkeld dus dan speelt ervaring wel meer een rol. We streven wel naar door middel van deskundigheid bevondiging en toets momenten. Dingen meer recht te trekken.
Zelf voorstander van terug naar de basis en kijken wat hoort bij de reclassering en wat zorgt nou echt voor minder recidive.	Het moet niet voor iedereen het zelfde tezijn maar iedereen moet wel de zelfde mogelijkheden en kansen krijgen. Een minder ervaren persoon die moet goede vragen krijgen om zo.
Q:Hoe weet je wat tot minder recidive leidt.	Q:Mis je ook iets?
A: Leidinggevende hebben ideeën hier over. Maar je hebt zelf geen oordeel hier over.	A:De uit voerbaarheid is lastig er zijn tekorten voor woonplekken voor een LVB doelgroep. Er ligt een WLZ5 voor iemand die 24 uur zorgt nodig heeftWet matig lopen we nergens tegenaan. Na Michael p is er veel veranderd. En dat is goed. Informatie delen is erg belangrijk.
Woning Werk Wifj. Is hoe je kan denken hierover. Laag risico moet je ook minder inzetten.	Q:Leer proces van de gestrafte
Iemand heeft zelf ook een hulp vraag dus het is lastig om de theorie terug te zien. Er bestaat een gevoel van wie recidiveert maar de 1 heeft hier heel ander gevoel over dan de ander.	A:Ik zie het meer als een manier om ritme te brengen in iemands leven en een straf. Voorverslavingszorg is het wel zo dat ritme heel veel kan bieden.Als je het teveel doet wat is dan nog het effect dat is wel een vraag.Als in aanmerking komt voor een werkstraf dan heb je 1 ding gedaan we zien het strafblad en dan kunnen we van uit daar bekijken of men zijn afspraken gaat nakomen.
Q:Meer over het ministerie:	We doen geen begeleiding meer nadat we daar mensen aan het werk hebben gezet. De begeleiding op de werk plek maar daar is geen 1 op 1 contact meer. Iemand moet wel al een bepaalde zelfstandigheid hebben en van a naar b kunnen. Je moet dan je afspraken na komen als gestrafte maar dat is voor een verslaafde vaak lastig. Grotendeels worden de adviezen door de rechtbank op gevolgd.
A:Je voelt je weinig productief en ook kwetsbaar als beginnende werknemer hier want er komt opeens erg veel op je af. Hoe kom je aan info.	De mensen die het meest zouden kunnen leren van de werkstraf kunnen dan soms niet mee doen. // antwoord: maar een voorwaardelijke straf met woonbegeleiding bij pantar of roods instellingen die mensen met afstand tot de arbeidsmarkt helpen te integreren.
Balans tussen rol pakken en ik doe want het is een goed idee.	Bijzondere voorwaarde als dit moeten wel in verband staan tot de zwaarte van het delict. Dus je kijkt naar wat kan iemand nodig hebben om dit niet meer te doen. Hoofddoel blijft wel echt het voorkomen van recidive.
Er zijn zoveel vragen rond hoe je moet werken. Als je hier werkt met beleid zou het mooi zijn als je wat uitvoeringservaring hebt.	Het is druk bij de reclassering we nodigen mensen uit maar als ze niet komen dan is er een retourzending. Tenzij er een specifieke vraag vanuit het om. Je hebt de persoon wel echt nodig bij het onderzoek. Met een toerist gaat het ook via snel recht dan is het geen lik op stuk beleid. Maar als iemand niet te communiceren is een geen status heeft dan houdt het op.
Op alle beleidsonderwerpen heb je lijntjes lopen. Dan heb je een pool mensen op 1 onderwerp. Je gaat wel direct werken zonder aan het probleem te zitten. Maar het is reactief.	Beleid en de praktijk moet goed op elkaar aansluiten. Het moet elkaar versterken. Men vindt altijd iets van nieuwe regels. Maar het is wel belangrijk dat regels worden uitgevoerd. Op het moment dat het wordt uitgezet moet het uitgevoerd worden. Maar er moet wel veel getoetst worden om doelmatigheid en uitvoerbaarheid te blijven testen.Er zijn nu een heleboel wachtlijsten. Dus iets moet pragmatisch uitvoerbaar zijn. En helpend zijn voor de delicten en de maatschappij. Ze leert heel veel van de mensen die ze ziet. Er zijn hele schrijnende gevallen waar het misdrijf echt voorkomen had kunnen worden door ander zorg.
Q:Hoe zou het beter kunnen?	Bij de tbs is het wel zo dat niemand zomaar tot een straf komt. Dan zijn er bijna altijd punten waardoor het ooit is mis gegaan. Het is allemaal niet zwart wit. Iedermens is een individuen.Mensen die heel lang wachten zitten in de gevangenis echt te wachten en dat zorgt er voor dat mensen die ontoerekeningsvatbaar zijn toch niet kunnen. Kan je die eerder behandelen.
A:Praktijk moet meer meegenomen worden. Daarom zit Policy/probation worker nu hier. Maar hij denkt hierdoor te veel in details. Dat is wel veel makkelijker als je al contacten hebben.	
Wat lastig is aan het gesprek is dat je met gedetineerde spreekt. Dus je kan lastig vragen wat	
Je hebt echt verschillende groepen. Iedereen is slachtoffer van iets. Maar er zijn weinig mensen die zeggen ik heb nu een taakstraf ik neem verantwoording voor wat er is gebeurd. Men is erg zacht voor zichz	
Terug naar de basis en eigenwijs zijn. Al is men wel bang.	

Appendix 6 Interview probation worker 3
Ik wil erachter komen hoe het gesprek er nu aan toegaat bij de reclassering.Het gesprek is erg rustig meegaand en op waarheid gebaseerd.Q:Wie/ welke mensen er bij de reclassering komen. A:Is heel gevarieerd maar hier wel vooral mensen met geestelijke problematiek en verslavingsproblematiek. Het kan zo zijn dat mensen veel toezicht hebben gehad en dat het dus geen zin meer heeft. Iemand kan first offender zijn en dan denken ze alles op orde dit kan zelf. Soms wordt er geen advies aangevraagd. Als er geen voorwaardelijk is, is er geen toezicht. Niet per se mensen die meer of minder voor reden vatbaar zijn. Niet de heftigste delicten. Meeste zijn wel metho. Vrouwen worden mindersnel veroordeeld. Hij heeft nu 18. Q:Hoe open die mensen zijn voor verandering. - Is een gesprek onderdeel van de straf - Hebben mensen intrinsieke motivatie om opzoek te gaan naar begeleiding - Niet te veel sturen maar wel duidelijk zijn A: Niet iedereen staat open voor verandering. //Al waren de 2 van de 3 mensen die dag wel echt bereid om te veranderen.// Mensen wisselen van mening op het moment dat ze merken dat, dat op het moment kan. Soms gaan mensen van niets willen maar uiteindelijk willen ze wel verlengen van toezicht. Je kan ze het nut laten zien. En dan kan er ook heel veel geld tegenover staan. Dus dat is ook een grote motivator. Q: wat bieden jullie de recassent.A:Ze kunnen veel bieden maar is wel speciaal hier. Hoe ze deze mensen nu motiveren. Is er nu een standaard manier om iemand te motiveren en een band op te bouwen of is dat iedere keer een zoektocht. Q:Wat is de juiste straf. (Wat neemt de reclassering mee in hun advies) A:Raport recidive tijdens toezicht dan doe je advies. Je komt vaak uit op werkstraf aan de hand van dag besteding. Als er iets te redden valt. Er zitten mensen bij maar de meeste mensen die kunnen altijd wel een gesprek hebben en hebben daar wat aan. Maar dat is duur en moet geld voor zijn. De mensen maken veel al wel hun taakstraf af. Of ze evaluatie zelf missen in hun systeem en of ze denken dat ze daar de juiste partij voor zijn. Hier is vaak die evaluatie wel. Hier wordt de taakstraf gezien als iets dat moet maar als het de juiste is voelen ze zich gezien en krijgen ze een dag besteding. Een goede taakstraf locatie en een goede match daarin kan heel erg veel doen voor iemand.Als mensen iets te verliezen hebben dan gaat het beter. Iemand krijgt een nieuwe kans dus dat wil je de persoon ook echt geven. Q:Wat automatiseren jullie nu A:Er wordt nu niet veel geautomatiseerd maar ruma zakjes vouwen. Wat betekent het om te druk te zijn. Q:Welk maatwerk doen jullie A:Plaatsing en met iemand praten over wat iemand wil en hoe die daar kan komen. Eigenlijk is het enkel maatwerk. Q:Verschil tussen 3ro instellingen? A:Dingen die doorkomen zijn soms lopende band. Recla NL. Bij noordwick mag je creatiever zijn. Er zijn veel mensen die niet komen omdat ze hectische problemen hebben. Maar de doelgroep is verslaafd en daardoor extra moeilijk. In de pi heeft 98 procent problemen met onder invloed zijn. Dingen die mislopen zijn vaak te bureaucratisch. Q:Problemen? A:Aanmeldingen gaan vaak fout dus men leest niet goed de profielen. En wijst snel mensen af. Iemand met werkstraf staat wel onder toezicht.Risc? maak je aan dan lees je eerts wat de er op het bureau is opgemaakt. In oud computer systeem.Dan wordt het primaire probleem bepaald. Dus wat moet er weg gehaald worden om er voor te zorgen dat het weer goed gaat met iemand. Als het weer mis gaat na er iets is gebeurd. Dan is het zoeken naar het verhaal. Achter af nog een risc doen is erg veel werk. Q Wat verwachten ze en wat je niet kan bieden. A: Ze willen op een plek een werkstraf doen waar geen contact mee is vanaf de instantie. Toezicht hier en werkstraf bij RN maar eigenlijk zou dat bij 1 instantie moeten zijn. Problemen met eigenbaan en tijdsproblemen komen veel voor. Als hij client heeft die voorkomt en het gaat goed. Maar dan kan een werkstraf als een soort dagbesteding worden opgelegd. Soms kan iemand dan blijven werken. Dan weet een werkstraffen bedrijf ook of iemand goed is. Dit komt wel voor. Bij mensen die dagbesteding doen op plekken. Werkstraf naar blijven opties. Waar moet je aan voldoen. De mensen waar je bijna niets meer mee kan is ongeveer 1 op 20. Voor iemand die veel doet voor de cliënten. Veel mensen moeten eigenlijk in de ggz zorg. Maar klinieken willen dat niet altijd doen want ze zijn verantwoordelijk. Soms ook ruzie hebben want mensen worden op straat gezet want ze zijn te lastig en zetten ze iemand voor een psycholoog op het slechtste moment.Over belasting van het systeem zowel voor zittingen als met cliënten Cliënten leggen vaak wel de schuld buiten zichzelf. Zijn vaak ISD mensen.

Appendix 7 Interview probation worker 4
Hoe is de houding tegenover de client veranderd de afgelopen 20 jaar: Het zelfde gebleeden. Al is de grote verandering dat je niet met slachtoffers kon praten eerst. Al mag dat nu wel en moet je slagtoffer gericht werken. Dit brengt veel inzicht vaak ook in huiselijk geweld. Je kan zo de relationele sfeer snappen. Voor vernieling kan je niet zomaar iemand helpen maar als je dan meer informatie. Meer werkstraffen willen zien hier. Dus waar komt de motivatie vandaan. De motivatie weet je vaak te vinden als je de vinger op de zere plek weet teleggen. Niet met dreigen maar wel het goede voorbeeld geven. De lijstjes die de overheid van te voren opstelt over wanneer welke straf zijn gelukkig niet meer zo leidend als eerst. Met een grote club maak je die beslissing. Om loopt over. De client krijgt heel erg veel kansen. Soms is dit goed soms niet. Soms moet je zeggen dat het goed is om een persoon een tijd lang vast te zetten. Je ziet dat officieren meer mogelijk heden hebben om voor coulance. Maar er is geen minimum first Offenders morgen tot 50 euro jatten. Maar als ze daar dan net overheen gaan sta je voor een lastige beslissing. Ruim baan: is een casus om alles te doen met een client wat ze willen. Toen hebben ze iemand een politie auto laten wassen die met zn billen op een auto is gaan zitten als belediging. Helaas bestaat dat niet meer. Uren en geld zijn niet voor na gesprekken. Al krijgen ze erg veel vrijheid. Want dat wordt ook gezien als vrijwilligerswerk. Je kan hier doen wat je wil en ook buiten de lijntjes. Een gesprek zou heel mooi zijn na een behandeling. Het is belangrijk om iemand te helpen zo dra het ijzer heet is. Je blijft rapoteren op de casus en je vraagt hoe iemand zich er bij voelt. Maar het werkt wel echt. Mensen een aanspreek punt geven helpt ook heel erg. Want mensen blijven bellen en vertellen hoe het gaat.

Appendix 8 Interview delinquent in community service

Reclassering nl beslist de taakstraf en de straf is een stuk strenger. Geen terugkoppeling. Daar was ik veel minder op mijn plek en had ik ook niet veel aan. Was een stuk minder persoonlijk.

Nu is hij op een plek waar hij zou willen blijven werken

Heeft last van uren bijhouden. Dat moet wel goed gebeuren.

Wil ook wel vrijwillig door. Hij heeft echt wat aan de hulp en komt nu op eigeninitiatief naar het bureau om zijn anti alcohol pillen te nemen.

Hij krijgt veel vertrouwen op zijn reclassering plek dat werkt goed.

Hij is ndaar niet de enige gestrafte maar wel een van de weinige.

Reclassering Nederland heel anders minder prettig.

Alcohol is het probleem

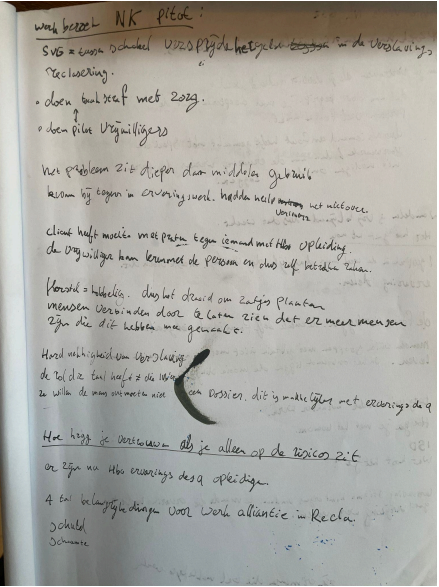
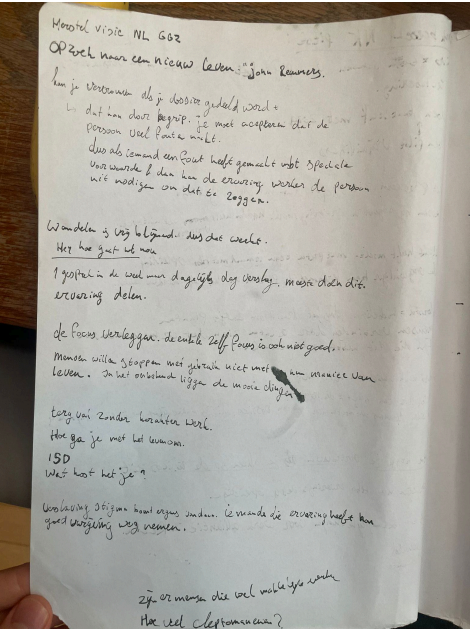
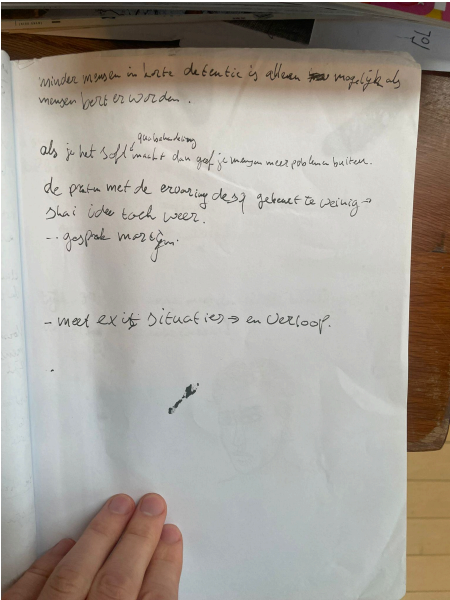
al vroeg in de problematiek geraakt en nu gaat het mis als het wat slechter gaat. 4 &5)

Op het moment dat zijn psychologische hulp weg viel ging het weer mis. Hij mocht dan wel op een fijnere plek zitten die beter bij hem past zonder hulp gaat het toch mis.

Maar zelf weer de fout want zijn begeleiding viel weg.

Menselijke aandacht belangrijk niet alles uit een systeem lezen. Als ze er achter willen komen wie hij is lezen ze soms snel het systeem door en maken dan een oordeel overhem. Dit werkt slecht en zorgt ervoor dat hij minder uit de toezichthouding kan halen en er ook minder insteekt.

Deze overtypen uit je schrift!!!

Appendix 10 Interview probation designer
Profile: De enige niet Delftse ontwerper als sociaal designer bij reclassering. Minder theoretisch aangelegd. Het gaat veel meer over direct maken. Verbaasd zich over de hoeveelheid formaties en papers. Meer workshops associatie. En dan in groepsverband aan de slag direct. Ze gaat naar de locatie om aan de slag. Praten met cliënten en mensen in de uitvoer. Toetsen van het beleid met bezoeken. In spel form wordt ze de nieuwe baas van Nederland worden waar ze prioriteiten stellen. Om hun te laten meedenken naar de punten die ze wilt weten. En data te verzamelen.
Project:Dutch design week, grote bak met 36 uur per munt iedereen mocht met 1 munt stemmen. De buurt verbeteren van die ervaring. De zorg dus wassen ect, duurzaamheid recyclen en insecten hotels. Deze kwamen uit de workshops.
Workway: Op een andere manier beter beleid te maken. Welke bewegingen in de maatschappij. Wat doen andere organisaties. Wel verantwoording maar niet veel.
Project werkstraf begon bij info verzamelen. Nu ze dat weet gaan ze ook kijken hoe ze dat gaan doen. Dus wat moeten ze produceren. Nu gaat ze praktisch kijken naar wat de werkgestrafte moeten doen. 1,8 miljoen uur hoe kunnen we dat zo goed mogelijk inzetten. Actief opzoek naar de regels. Bv werkgestrafte mogen niet bij commerciële bedrijven werken. Ze wil dat moet kunnen als ze goed impact hebben. Ze geeft wel vorm aan nieuwe regels.
Digitale taakstraffen willen ze wel onderzoeken.
INTRESANTE vraag. Hoe vieren we succes in de werkstraffen. Als die persoon niet terugkomt is dat wat we willen. Of is op tijd komen al goed.
Eindgebruiker: reclassent, het uitvoerder van de strafoplegger die contact heeft met de client en de maatschappij.
De maatschappij plaatst de client buiten de maatschappij maar de uitvoerder probeert. Zoek toezichthouders Straffen op maat komt bij hun vandaan
Heeft echt vooral te maken met de gevangenis. Ministerie limiterende factor.
Heb je te maken gehad met beleidmakers?
In het begin was het wennen. Want in het begin wisten ze niet wat ze zou doen. Maar ondertussen weten ze je te vinden. Ze initieert ook zelf. Ze is ook echt aanjager. Creative sessies moeilijke vragen en dingen laten zien. Weinig toestemming vragen en gewoon dingen gaan doen. De creatieve sessies zijn op basis van concrete materie aan de slag. Dus dan vraagt iemand kan je met mensen uit de praktijk met mij aan de slag gaan. Emy begeleid de dag. Ze staat voor de groep en doet een presentatie. Dan gaan ze vrij denken en daarna met oefeningen en ideeën aan de slag. Constant bij de flipover. Dat ze goed kan luisteren nu en doorvragen en opperen op bepaalde punten. Wel zonder uitgangspunt in het hoofd. Al is ze wel eigenwijs. Herformuleren vraag en oplossingen opperen. Soms weet je het gewoon.
Beleidskompas. In de uitvoer dus bij reclassering
Wat heb je geleerd van ontwerpen met het ministerie.
Ruimte voor creativiteit.

Appendix 11 Interview minjenv designer 1
Q:Wat doe je precies
Overtuigen is groot onderdeel van het project. Effectief beïnvloeden. Hoe en wanneer betrek je mensen. Je moet ook steun van bovenaf krijgen.
De inhoud van een tool wordt heel ver uitgewerkt maar dat is niet waarom je het doet.
Ontwikkel draag vak ligt bij de mensen die er mee bezig zijn. Als het aan de beslisser ligt blijft het zoals het was. Maar als die bij de ontwikkel groep ligt wordt de beslisser niet meegenomen.
Ontwikkelen voor de interne gebruiker.
Het draagvlak en de gebruiker liggen heel dicht bij elkaar. Je ontwikkelt iets een strategie. Die zweep je het beleid in dus dan is het beleid je gebruiker dus daar zit je draagvlak. Vanaf daar gaat het de uitvoering in.
Als je op gedragsverandering gaat zitten dan moet je daar een kader voor hebben het moet concreet zijn maar men moet niet haar vrijheid verliezen.
Wat zijn nou echt de risico's en kijk naar België. Want daar gebeurt iets totaal anders.
Nina timers doos jeugdinrichting.

Appendix 12 Interview minjenv designer 2
Q Doe je alle projecten met ontwerp
A Ja altijd bezig met ontwerpen dan doet ze veel stakeholder management. Kan alleen niet een heel traject door lopen want dat is te lastig. Voor werk op ontwerpende aanpak dus interviews. Hele verschillende plekken want iks hangt boven dus zit je bij om dji en van alles. Gevangenis van de toekomst (samen met gedetineerde en werknemers waar herstel centraal staat). En beveiligen vs opsporen en vervolgen bij het om. Werkt samen met extern ontwerp bureau. Systeem kaart door werken. Op bijvoorbeeld de gevangenis kan je lastig boven de politiek staan. Je kan niet zomaar gaan experimenteren. Je moet juist heel strategisch alles plannen want afdelingshoofden kunnen boos worden. Dit maakt het organisational design. Door slim dingen te betrekken zoals arbeidskrapte kan je alsnog doorgaan. Je moet heel goed kijken hoe je het framed.
QWat is dan het lastigste
A 2 dingen 1 de concurrentie en het gevecht met andere ontwerpers want die snappen de overheid niet en wat je moet doen voor uitvoering. Die zoeken ook naar wat ze echt moeten doen voor de overheid.2 jenv vindt verandering slecht en risico onhandig. Dus je bent mensen rustig te houden.
Je houdt zelf vertrouwen door coaching en support. Dus via het makers collectief en dat soort dingen. Veel sparren met ontwerpers. Veel reflexie inbouwen.
Het duurt lang om IO in de overheid in te brengen. Kijk bijvoorbeeld naar Denemarken.
QSLa je sommige projecten af
A Bij ind hebben we geprobeerd een project te doen en daar zijn dingen fout gedaan. Vraag was hoe kunnen we het gat tussen en vraag en verwerking kleiner maken. Daarvan hebben ze hoe moet het proces er uit zien over 25 jaar. Wat hier misging is de sturing van het bestuur. Ind gaat al lastig. Want op bestuurlijk niveau zijn mensen het niet met elkaar eens. Men is niet gemotiveerd. En dan stopt het project dus.
AKan je iets vertellen over wat succes factoren zijn van de ontwerpende aanpak binnen het ministerie
QMen moet klaar zijn voor verandering en vertrouwen hebben in het ontwerpproces. Van te voren moet duidelijk zijn wat de waarde is van het project. In het begin botste ik er tegenaan dat de vraag niet de goede vraag is en dan willen ze toch een sessie met je doen om hun idee te valideren of het uit te bouwen. Het kan super lang duren om duidelijk te maken dat je aan het begin van het project ontwerpers moet meenemen. Als je moet aangeven dat de vraag niet goed is
QHoe verandert je opzet van een project met de tijd kijk je naar het onderwerp leer je? Is er niets standaard.
A Je krijgt een vraag en je gaat iets doen maar dan wordt duidelijk dat er niet goed gecontracteerd is de rollen zijn slecht verdeelt. Afspraken van vooraf met tijdslijn zijn goed. Anders kan een project voor altijd doorgaan. Dus wel kijken wat willen we dat er opgeleverd wordt. En wat de rolverdeling moet zijn. Door te experimenteren en gewoon te doen trek je werk naar je toe. Wie hoort hierbij en wie niet en op welk moment.
Bij dgsmb dan moet je ze kritisch laten zijn. Je kan zelf leuke ideeën fabriceren met een korte omschrijving en een foto. Maak het makkelijke tastbaar. Dus men moet weten wat en hoe het met zijn zodat ze feedback kunnen geven. Het afschieten van ideeën gebeurt zeker. Dus je kan beter zelf ideeën inbrengen. Het moet wel kunnen maar dan moet je een groep op de juiste manier voorbereiden.
Q Wat is de beste rol voor de ontwerper meer consulting?
AGedetecteerd zijn werkt goed maar je kan niet een hele studio zijn dus als je die grote het ideeën doen laat doen kan je zelf een navigator zijn. Roadmaps maken kijken waar je naartoe gaat. De vragen zijn nooit klein. De vraag is soms heel groot voor 1 persoon.
AHoe kom jij dichter bij het probleem?
Q Interviews doen werkt goed. En dan zorg je dat je in elke laag van het bedrijf contacten hebt. Maar dan ook co creatie. En beleidsgroepen. Actief koffiedrinken. Maak veel deliverables waarmee je communiceert wat doet. Wees bezig met alle lagen en ga naar het hoofdkantoor en naar plekken in de context. De intentie is dat er iets gaat veranderen en dat je dan zoveel mogelijk support hebt. Geen verassingen.
Q Waar komt je inspiratie vandaan?
A Van collega ontwerpers trainingen en reizen. Sporten mindfulness mediteren. Lezen en zelfontwikkeling binnen design. Mensen meenemen in de motivatie is bv de dutch design week. Creativesesies kunnen ook werken maar werkt niet altijd. Mensen houden van de sessie zelf maar niet het hele proces. Tussentijdse resultaten laten zien om mensen mee te nemen. Delen van uitkomsten van sessies. Want voor andere is dat best wel opvallend.

Appendix 13 Interview DJI designer
Q Wat is je achtergrond A Spd in 2011 begonnen als co creation desinger bij een consultancy dat online community bouwde. Cocreatie is altijd in haar werk aanwezig. Toen naar uk verhuisd om als zelfstandige in change consultancy te werken. Toen future gov die werken met gemeente. Servicedesignprojecten. Orgnisation desinger. Wat heeft de organisatie nodig om het te realiseren. Toen meer de uitvoering in om participatie in Londen in te zetten. Over zeggenschap in de wijk ect. Daarna terug naar nl en toen kwam ze deze baan tegen. Dus DJI jeugd als innovatie adviseur. Er is veel momenten voor innovatie. Niet teveel aan technologie invoeren maar ook veel ontwerpers inhuren. Project buitengewone zaken. Toen de vraag maak iets met jongeren dat ze op hun kamer iets kunnen doen. Zoek de juiste ontwerpers bij op de juiste plekken. Wilt nu door ontwikkeling doen op internet voor jongeren. En dan kijken met een ux bureau kijken hoe dat kan.
QMet moeilijke doelgroep werken:
A Ik zou kijken of je iemand kan inhuren co creatie kan alleen op gelijke voet. Onderzoeken naar waar zijn die mensen. Je kan goed prop gebruiken. En dan kan je veel Visuals maken.Hoe doe je sessies met jongere binnen in de gevangenis daarvoor hebben ze echt sessies gedaan om dat te leren. Hele gerichte vragen. Verdiep je in de doelgroep en denk na over toegankelijkheid.Ga niet co creëren voor bevestiging. Weet wat de kaders zijn.
Voor gesprekken:
Gelijkwaardige voet. Duidelijk zijn. Laat waarde achter bij hun wat heb je voor hen om hun te helpen. Kijk wat je ze zou kunnen geven als bedankje. Zoek dus eerst experts.Wat komt er letterlijk uit je sessie:Van tevoren was er veel research naar wat ze interessant vinden. Er waren thema's maar dan gaan ze steeds dieper daarop in en steeds specifieker. Ideeën van starters kits als je binnenkomt dat je niet direct helemaal niets hebt.
De starters kit is live: 160 jongeren testen 2023 de eerste muziek kits pilots. Nu zijn ze aan het opschalen en kijken wat er nodig is om thema's zo danig beschikbaar te hebben dat er op elke groep iets kan draaien. Er zijn altijd incidenten er zijn personeel tekorten. Er is altijd iets aan de hand en weinig verander kracht. Ze adviseert 5 locaties. Maar er is dus niet altijd een sterke projectmanager. Er moet heel veel gedaan worden. En je kan geen mensen erbij verzinnen.
Op 1 van de 3 locatie is leegloop waar de mensen constant weg gaan en dan is er geen trek kracht. Het heeft niet de prioriteit.
Q Wat zijn voor jou de grootste obstakels
A Wet is niet zozeer een probleem. Maar als we met strategie en advies praten over de basis wet voor jeugd. En dan komt er nu een nieuwe eis voor minder activiteiten uren voor jongeren. Met alternatief dag programma. Dus niet als vervanging maar als jongere met beperkingen niet het dag programma kunnen doen dat er iets anders komt.
Ze gaf zelf aan mag niet vervangend zijn. En nu wordt de wet veranderd zodat dat misschien wel kan.
Beleid is wel een obstakel. Bij internet voor jongeren. Werkte de software helemaal niet. Maar de desktops waren ruk. Pilot met chormebooks maar dat kon niet omdat die niet op kamer mochten. Maar dat kan op andere plekken niet. Maar omdat het toch beveiligd is doen ze dat toch met nieuw beleid. Body scans inzetten bij binnenkomst. Checken ze holtjes maar dat mag eigenlijk niet want is niet wettelijk onderzoek. En nu kijken ze of dat aan te passen is. Dat is wel voor iedereen dus zoals dji als dji jeugd. Sommige bodyscans zijn te technisch dat alleen een arts ze kan lezen en dat duurt te lang. Voor urinecontrole is het lastig te zien
Q Hoe is het om rond straffen te ontwerpen
A De uitvoering gaat zelf kiezen hoe mensen samen met items omgaan. Iedereen heeft een draaiboek. Maar de uitvoering maakt toch haar eigenregels. Je bent heel afhankelijk van hoe mensen voor implementatie. Cocreatie over hoe het moet werken maar niet echt voor hoe implementeren.We kijken wel naar verschillende momenten en rol verdeling. En dan checken hoe je naar de implementatie kijkt. De controle en implanatie blijven lastig. We willen best veel op een groep. Maar er is ook heel veel werkdruk.Ze meteen succes door doelen op tellen. 6 doelen met betrekking tot de tracks en pilot. Die hebben ze aan mogelijke signalen gekoppeld. Dat vertalen naar evaluatieplan. En dan de vraag naar hoe ze dat testen. Zonder follow up interview had je niets aan 0 of 1 meeting. Maar dat werkte niet dus nu echt via interviews.
Elke 2 weken langs en dan minstens 2 jongeren en 2 groepsleiders spreken. Hele anekdotische organisatie. Dus je moet echt data gebruikt.
Data uit gesprekken zorgt voor vervolg budget. Je kan dan letterlijk laten zien wat het doet. Maar in de uitvoering doet het niet zoveel. M had een systemische loop in de klinieken had gezocht. Beleid heeft niet altijd het imago dat het zou moeten hebben. Mensen ervaren dat de regels niet de realiteit Er is een negatief mentaal model over beleid. Want het voegt niet toe aan mensen hun dagelijks In Engeland heb je policy lab. En design council waar ze kijken naar hoe krijg je effectief de eindgebruikers van beleid. In engeland hebben ze digitalisering aan ge gegrepen om diensten te ontwerpen met de ervaring van de gebruiker in mind. Dus echt user centered design.
What is kara kane blog over user centert design.
In publieke sector worden medewerkers altijd meegenomen maar burgers mogen niet ontbreken. Je kan niet alleen maar medewerkers betrekken. Dus de mensen zelf moeten het doen niet de groep.
Op de langer termijn moet je mensen spreken voor impact.

Appendix 14 Interview judge 1	
Q Interview strafrechter midden Nederland:	
is in 2019 begonnen opleiding dus sinds 2021 strafrechter geworden. Dus nu bijna 3 jaar. Daarvoor bij openbaar ministerie en bij justitie bij de afdeling justice. Wilde al lang bij om werken en is straf recht afgestudeerd. Maar ze kwam erbij om achter dat ze meer wilde meewegen dan alleen de opsporing. Maar ze wilde er verder boven hangen en niet alleen een eis formuleren maar ook echt een uitspraak doen.	
Vooraf omdat ze alles wil meewegen. Dus niet alleen de ernst en verweidbaarheid. Maar als rechter kijk je meer naar de het slachtoffer. [WGB1]	
Q Wat zijn je hoofddoelen bij het geven van een straf?	
Nee geen hoofddoel dat hangt heel erg af van de zaak. Als men heel vaak de fout in gaat maar een persoon wil niets. Dan kan het doel alleen de bescherming van de maatschappij zijn. Dus soms is het alleen straffen. Maar als iemand voor het eerst voor de rechter verschijnt kan dit heel veel impact heeft. Dan lever je ook meer maatwerk om te zorgen. [WGB2]	
Q Of als een verdachte opeens wel willen meewerken.	
De informatie bij meer maatwerk komt van adviseurs. Welk type en welke duur een behandeling kan je alleen met een psychologisch rapport of een reclassering rapport. De reclassering stuurt het om aan. Om zet een verzoek tot advies uit bij het om. Er is geen terugkoppeling over de effectiviteit hiervan. De kans dat je een recidive zelf ziet is heel klein. De reclassering heeft wel meer gevoel voor de effectiviteit.	
Q Wat zijn je hoofddoelen bij het geven van een taakstraf	
De doelen van taakstraffen zijn ook verschillend. De taakstraf is de middelste zwaarte straf. Als iemand geen geld heeft en geen dag besteding dan is een taakstraf goed voor het ritme van een persoon. [WGB3] Ze vraagt zich af of je iemand naar werk kan begeleiden met een taakstraf. Mensen blijven niet werken bij de taakstraf. De projecten bestaan. Maar ze zijn er niet in overvloed. Als de rechter een taakstraf op legt met een lerend effect gaat dat vooral over structuur in het leven.	
Hoe ligt voor jou de balans tussen beschermen, recidive vermindering en genoegdoening.	
Q Volgens mij gaf je in de rechtbank al aan dat je afentoe iets miste in de opties binnen straffen waar gaat dat dan om?	
Iemand met veel psychische problemen die hier uit strafbare feiten pleegt. Dus bv vernielen van spullen naar woede-uitbarsting. Dan kan je zeggen dat je een straf niet van toepassing vind omdat de persoon niet iets gaat leren van een straf. Als iemand al veel zorg krijgt kan je niet veel met het persoon. Want die krijgt al hulp die die nodig heeft maar werkt. Dit komt ze eens in de 2/3 maanden tegen. [WGB4]	
Civiele zorg machtiging is fijn hierin. Als de reclassering tegen een taakstraf is of deze terug meld Bezwaar schriften naar de rechter door het niet uitvoeren van de taakstraf. Dan krijgt de persoon vaak wel een 2de kans om de straf uit te voeren. Als iemand niet een taakstraf kan krijgen Q Maatwerk toepassen om het lerende effect te vergroten:	
De opties zijn een deel voorwaardelijk opleggen en daar voorwaarden aan binden. Dus dan moet iemand echt beter moet opletten. Dus iets als alcoholcontrole. Maar ook behandeling en begeleiding al is daar vaak niet direct begeleiding voor. [WGB5]	
Zaken worden soms terug gemeld omdat ze een terug val hebben maar ook geen behandeling hebben gehad. Voor de heftigste gevallen kan vaak iets geregeld worden maar meer voorkomende moeten mensen vaak wachten.	
Dit geldt ook voor mensen die leven op straat.	
Ook bij reclassering zijn er tekorten die zorgt voor langere wacht tijd voor de taakstraf.	
1. Q Vaker een taakstraf bij recidive	
Nu mag je bij sommige delicten geen taakstraffen opleggen. En binnen 5 jaar opnieuw de fout. Soms moest je hier door 1 a 2 dagen een gevangenis opleggen en dan een taakstraf.	
Soms brengt een gevangenis straffen mensen echt in de problemen.	
In de brief straffen op maat komt naar voren dat er ook gedacht kan worden aan zorg en leer elementen om de slagingskans te vergroten.	
Q Heb je nu voldoende informatie op dat soort elementen op te leggen. Hoe zou je dat nu doen?	

Wat is de invloed van de huidige politiek op de straffen die je geeft. Hoe snel heeft dit invloed?	
In het achterhoofd weet ze dat kortdurende gevangenisstraf slecht kan werken. Maar dit werkt vaak averechts. Iemand die een wat zwaarder feit die toch	
Het is sws kiezen uit verschillende wachtrijen. Heel beperkt rekening hier mee houden.	
Wanneer heeft de actualiteit wel en wanneer niet invloed in het opleggen van de taakstraf	
Q Hoeveel maatwerk kan je leveren met de bijzondere voorwaarden?	
De bijzondere voorwaarden kunnen alles zijn dat gedrag betreft. Toch zijn ze hier vaak niet heel creatief mee maar ze kijken vooral naar het reclassering rapport. Soms als het iets is dat via de telefoon is kan het zijn dat ze zeggen we gaan je telefoon checken. De controleur hiervan de of de reclassering of de politie.	
Q Heeft de taakstraf een belerende functie voor jou	
Kan, Als je niet aan de regels vol doet wordt er opnieuw een uitspraak gedaan door de rechter of je naar de gevangenis moet dan kan er maximaal voor iedere gemiste 2 uur taakstraf maximaal 1 dag gevangenisstraf opgelegd worden.	
Leerstraf voor jeugdigen vertaald naar ouderen	
Het straffende effect vervalt misschien een beetje dus dan zou ze het combineren met.	
De taakstraf naast de fulltimebaan is voor sommige mensen nog wel bestraffender werken dan een taakstraf. 240 uur is al vaak heel veel.	
De verdachten die voor haar zitten zijn verschillende en soms is een gevangenisstraf wel goed bijvoorbeeld bij verslaafde die naar een behandeling toegaan.	
Van uit justitie wordt er na gedacht om thuis detentie makkelijker te maken. En zo korte detentie mogelijk thuis te laten doen.	
In de hele keten kan je eraan denken.	
Digitale taakstraf?	
Het hangt heel erg af van de bijdragen aan de samenleving.	
Het combineren van taak en leerstraffen kan nuttig zijn hier in omdat een verdachten te motiveren.	
[WGB1] Wants to give weight to both severity and the blame but also the victim	
[WGB2] The goal changes with each case but its important to see what is still possible and to learn from experience. Especially when it is someones first time that moment can make a lot of impact.	
[WGB3] Civile serve is the middel punishment when we give weight to it. and is focussed on giving back rithem to a persons life.	
[WGB4] Edge cases like those from people with mental problems can be difficult. What can a person learn and how much do they need to be punished if it was a non continues decision?	

Appendix 15 Interview judge 2	
Q	Wat waren je beweeg redenen om rechter te worden.
Werkt al heel lang in de rechtspraak. Ook andere functies. En wilde gewoon verder komen. Ze werkt er al heel lang omdat ze het fijn een maatschappelijk relevant vind. En goed om met mensen te werken en juridische puzzels oplossen. Soort werk past maar ook zinvol werk. Niet perse altijd al rechter. De functie voelt wel als een hele grote stap. Heel veel toetsen en testen. Je moet het werk niet doen als je denk ik wil macht of keuze hebben. Je moet er inzitten omdat je goed met mensen kan omgaan. [WGB1] Mensen helpen in grote straf zaken is niet echt een optie op de slachtoffers na. Maar bij politierechter zittingen kan je heel goed kijken naar de oriëntatie punten. Maar je gaat toch echt kijken naar wat er nodig is. Als je daar goed over kan praten op zitten kan je echt een goede stap zetten. En een straf bedenken met bijzondere voorwaarden om een stap in de goede richting te zetten. [WGB2]	
Q	Wat zijn je hoofddoelen bij het geven van een straf? En wat is dan voor jou speciaal wat onderscheid je als er iets is dat je onderscheid.
We zetten altijd een straf heeft meerdere doelen. Algemene preventie/ generale preventie.Recidive vermindering en genoeg doening.Maat werk is op het moment dat je gaat straffen om te kijken waarom iemand het doet. Als iemand alsmaar terugkomt dan is het goed om te kijken wat is hier aan de hand.	
Q	Hecht je ook extra waarde aan het eerste contact moment met de rechtbank in bij een verdachte?
Als iemand voor het eerst met straf werking in aanmerking komt is ook heel belangrijk want dat kan een afschazakking. Of iemand maakt een keer een domme fout. Wat is er nou echt gebeurt en goed praten. Soms heb je een idee op basis van het dossier en dat Als er niemand komt opdagen dan hebben ze vaak ook niet met de reclassering gepraat. En dan kan je eigenlijk niet anders dan afstraffen. Als iemand dan extra aandacht nodig heeft kan je dat ook niet weten. Als de advocaat er is dan is dat toch echt van waarde. Wanneer heb je de reclassering het meest nodig en wanneer volg je niet wat de reclassering adviseert.Als de reclassering een duidelijk advies geeft dan volg ik dat bijna altijd. Dus ze zeggen ik zie het zitten om met deze persoon te praten dan doen we dat. En als ze aangeven dat ze van alles hebben geprobeerd dan ga ik het ook niet doen. Op Schiphol heb je veel koeriers die smokkelen, soms wonen die in NL en dan krijg je geen reclassering advies. (al heb je wel bij voorwaardelijke in vrijheidstelling opties om te resocialiseren. [WGB3]	
Q	Mis je wel eens iets in het straffen pakket. Volgens mij gaf je in de rechtbank al aan dat je afentoe iets miste in de opties binnen straffen waar gaat dat dan om?
Ze loopt soms tegen het taakstraf verbod [WGB4] op en dan heb je de individuele zaak voor je, en je ziet dat iets slecht is gelopen. En dat gebeurt dan soms en dan moet toch iemand naar de gevangenis. En elektronisch toezicht zou ik graag meer willen inzetten. Waarom niet als aanvullende straf. Hoge raad heeft gezegd dat er geen max of minimum onvoorwaardelijke [WGB5] straf is dus dat kan een dag zijn. Als Nederland schreeuwt dat het niet streng genoeg is dat het dan dingen niet mogen.	
Er	is uitgezocht dat de kans. Dus dingen als een nieuwe baan willen ook helpen voor het geven van een taakstraf.
De capaciteitsproblemen spelen niet mee. [WGB6] Als iemand de taakstraf niet kan doen dan krijg je wel een rapport.War die 2 uur is een dag regeling op gebaseerd is weet ik niet. België systeem is heel bizar want dan heb je alleen maar mensen in de gevangenis zitten die heel heftig vastzitten. En dat kan je niet uitleggen aan de samenleving. Naast genoeg doening	
Als iemand geen vaste woon of verblijf [WGB7] plaats heeft in nederland dan wordt het toch een gevangenis straf. Mensen zonder verblijfsvergunning ook. Maar in de ideale wereld zou je ze toch helpen maar hier is de strafrecht keten ook niet voor bedoeld.	
Je	hebt vaak met verwarde personen temaken. En die krijgen makkelijker hulp via een straf zaak dan reguliere zorg.
Q	Mis je informatie
De terug koppeling die je krijgt bestaat niet voor individuele zaken. Daar heb je ook geen tijd voor. Je krijgt wel terug koppeling van wat er al eerder is opgegeven. [WGB8] [WGB9]	
Alegeme statistieken zouden wel goed zijn maar dat is niet op die manier. Al worden er wel veel dingen bij juristen overleggen op de tafel gelegd. Dus er is een informatie voorzicht van uit de rechtbank maar dat is nooit op individuele zaken.	
Nog nooit onderzoek naar de individuele rechter. Naast onderzoeken en raporten van de reclasering. Dossier. Soms breng iemand zelf informatie in brieven en arbeidsrapoten.	
Q	Mis je feedback naar de effectiviteit van uitspraken?
Niet echt tijd voor maar het bestaat niet	
Q	Wie zijn de mensen die je een taakstraf oplegt is het vaker incidentele criminelen of beroepscriminelen.

De mensen die echt kiezen voor de criminaliteit zijn ze vaak slechter. En als iemand door verslaving vaak in aanmerking komt met de rechtspraak dan kan ik geen taakstraf opleveren. Als er een langetijd is geweest van goed gedrag toch weer kijken naar de taakstraf. Je geeft een taakstraf vaak aan mensen waarvan je denk dit kan helpen. Maar ook een student die krap bij kas zit. Soms moet je ook een geldboete geven want als het een keer mis gaat en daarna weer dan heeft de persoon meteen een taakstraf verbod.

Met alcohol zittingen staan vaak geldboetes op tenzij het heel veel is. Al zijn het wel vaak mensen met weinig geld. Want dan heeft de geld boete niet te voorkeur. Maar het is heel heftig als iemand bij herhaling niet pijn doet maar wel de gevangenis in moet.

Soms heb je autistische menen zonder geld die kunne geen taakstraf en dan leg je dus een voorwaardelijke cel straf op omdat dat dan echt een goede stok achter de deur is.

Veel mensen komen in de straf recht keten met een heel laag iq.

Probeeret zeker met politie rechter zitting heel duidelijk tezijn en dingen nog extra in eigenwoorden. Soms moet iemand iets nog in jip en janneke taal horen. Recidive gevaren en bepaalde stoornissen zijn heel lastig. En dan moet je dat echt in je eigenwoorden met de verdachten overleggen. Voorwaardelijke straf stok achter de deur wordt door mensen uit het buitenland soms geïnterpreteerd als stokslagen.

Zit daar een groot verschil tussen?

Wet staat natuurlijk erg vast maar er is ook ruimte voor interpretatie. Waar zie je die het meest? Bijzondere voorwaarden leg je heel vaak op maar daar volg je echt de reclasering op in. Vaak ambulante behandeling. Durgs alcohol contorle. Mee werken dag besteding. Locatie verbod. Meldplicht.

[WGB1]Job is not about power but about understanding people and helping people understand the law

[WGB2]In big crime cases you cant help the suspect however in smaller cases (the ones i foccus on) it is possible to make an impact and the take a positive step. You have specail conditions that you can implement to achieve this.

[WGB3]Probation officers are vital in deciding if a person can get a civel service punshiment

[WGB4]Repetition of civil service for same crime is something they bump into.

[WGB5]Happy with no minimum punishment

[WGB6]Peoples current condition past and social activities play a role in punishment but not capacity of DJI

[WGB7]If someone doesnt have a house you have to give them a prison centice. (maybe possible to let them do civil service during the day for a shorter sentence,

[WGB8]You never get info about the impact of individuel decitions only broader statistics. There also is no time to get this.

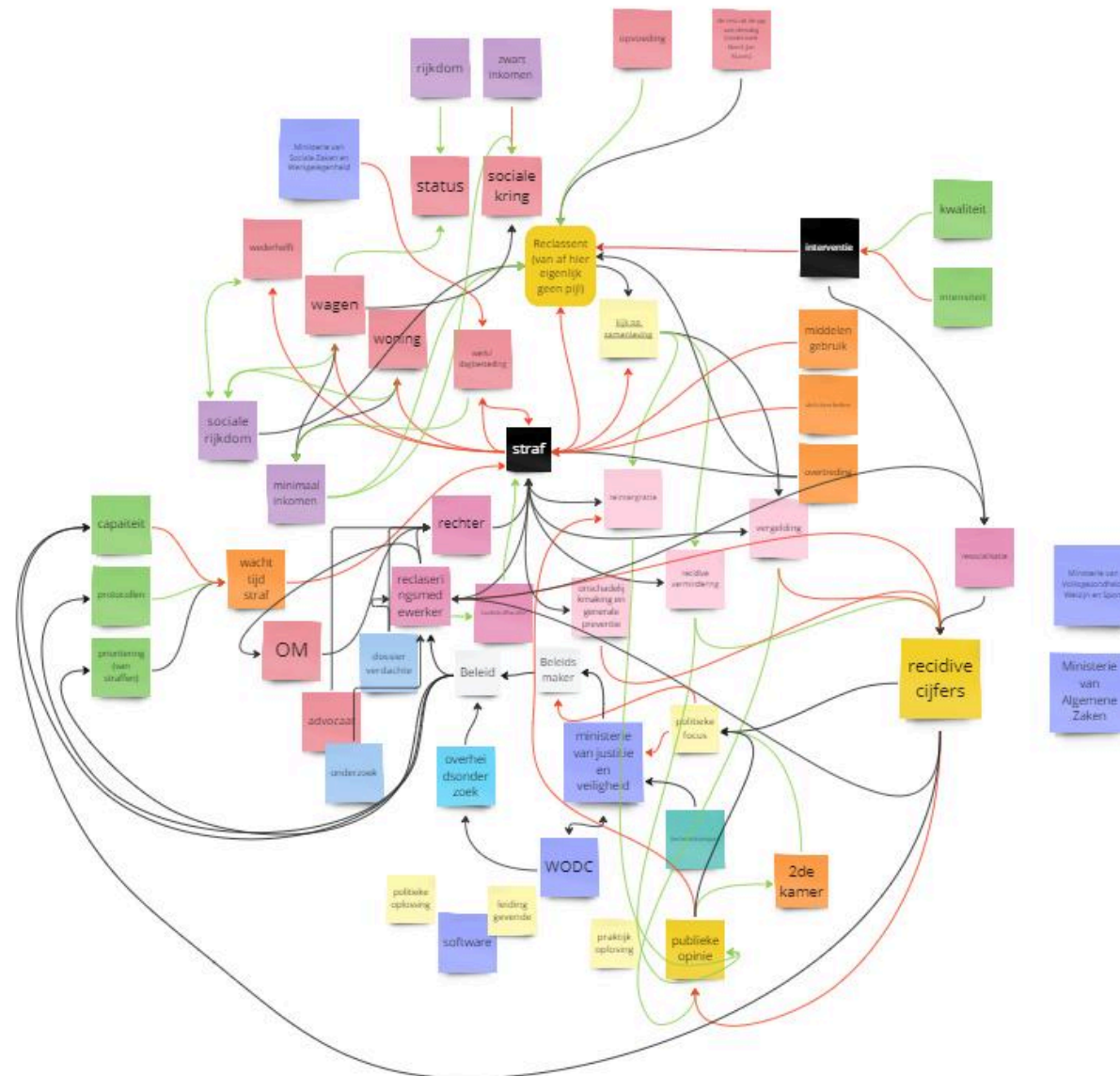
[WGB9]Maybe this is important for probation officer workers.

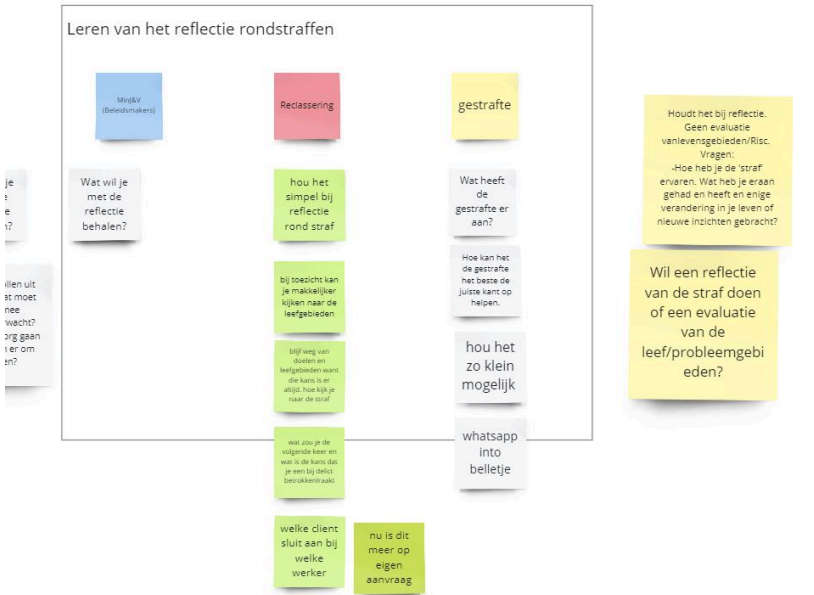
Appendix 16 Interview officer of justice

Appendix 16 Interview officer of justice
Interview O.M. officier van justitie.
Q Wat waren je beweeg redenen om officier van justitie te worden.
Rechten in amsterdam gestudeerd master straf recht. Veel verschillende dingen rajo opleiding. Rechter en officier want leuk. 6 jarige opleiding. 2 jaar bij het om. 2010 begonnen 2017 full time om. Gekozen voor om want strafrecht en opsporing heel mooi. Dus als officier ben je tussen persoon van heel veel instanties. De rechtbank is een klein deel van wat je doet. Al zijn er heel veel officieren. Ze deed eerst veel politie zittingen. Dan doe je heel veel dingen beoordelen. Maar ze zat ook veel op het politie berceau. Waar je met reclasering en om samen zit. Dan ga je echt al kijken naar wat je gaat doen met iemand en of het politie dossier voldoende is. Is nog relatief eenvouding. Later kan het opsporing worden. Dan heb je veel bel diensten.
Dan doe je echt recherche werk en dat kan omdat je door het vele lezen weten wat nodig is voor bewijs lasten. Hoe verder je bent en hoe meer ervaring je hoe langer je op grote zaken zit en zoekt naar de hele grote lange zaken.
Q In hoeverre verschilt de functie van een rechter als je de keuze maakt om naar de rechter te gaan.
We hebben beide richtlijnen. Rechter oriëntatiepunten. En om weer eigenrichtlijnen. Dan zijn er bij het om veel richtlijnen. Die komen wel een beetje overeen. Maar als je hebt gekeken dan ga je beoordelen of het een zwaardere overtreding is dan de normale. Maar je kijkt ook naar het verleden en persoonlijke omstandigheden. Hoe meer ervaring hoe beter je de omstandigheden kan wegen. Als je net begint is het meer richtlijnen.
Hoe langer je in het vak bent hoe meer maatwerk. Soms heb je zaken dat je denkt hier moet een geld boete op maar die kan die niet betalen maar hij is ook gek dus geen werkstraf wat doe je? Dan stap je naar iemand met meer ervaring af. Dan kan de rechter dat corrigeren.
De eis van de OFJU is vaak iets hoger. Maar als je veel ervaring hebt gebeurt dat niet meer zo snel. Je wil daar minder onderscheid in. Je zet liever hoger in want als de verdachte de eis hoort en die wordt uiteindelijk hoger is dat ook vrij naar.
Q De officier van justitie wil met de vraag dat er een bepaalde straf wordt gegeven. Die is gebaseerd op het wet boek maar ook waar het om naartoe wil kan je dit toe lichten.
Er is verschil tussen waar je je straf op bepaald bij de rechter en om. En dat is bij 2 groepen opgelegd. We hebben gelukkig geen minimum straffen. OM heeft wat meer gestructureerde invulling. Meer als een optelsom. Rechter kijkt meer naar eerder rechtspraken. Alleen komen zaken nooit exact overeen.
De richtlijnen zijn gebaseerd op? Maar we zijn onafhankelijk van de politiek. Maar als de max omhoog gaan dan gaan we ook wel iets. Je beweegt mee met hoe het in de wet staat.
Publieke opinie en juridisch hangt soms niet gelijk en dan moet er iets veranderen.
Wie zijn de mensen die je veel al 3 maanden oplegt. (hoe uiteenlopende is deze groep)
Het uitgangspunt zijn richtlijnen dus daar kijk je eerst heel erg naar. Iemand die niet eerder is veroordeeld met vaste baan. Dus die verliest heel erg veel. Je wil dan niet verantwoordelijk zijn voor dat verlies van kinderen zien en werk ect. En iemand die zijn zaken niet op orde heeft zal sneller de gevangenis in. En je kijkt ook met de reclasering of het wel kan met zo iemand. Als het maar kort is dan zecht ze tegen de reclasering zoek iets waar iemand gewoon kan zitten. Ook als arbeiden ongesickt is kan een taakstraf. Soms zegt men dna 200 is niet mogelijk maar we kunnen 50 doen en het dan verder in een andere vorm gieten met speciale voorwaarden.
Q Rechters gaven aan dat ze bijvoorbeeld extra waarde hechten aan het eerste contact van justitie met de verdachten heeft dit voor jou ook extra invloed?
Ja dit ervaart ze ook echt. Helemaal voor het eerst in beeld bij politie en justitie dan heeft iemand echt een fout gemaakt. Dat is eigenlijk maar een klein deel. Het zijn allemaal mensen die een vorm van probelemen hebben. Als je merkt dat iemand problemen hebt kan je met de reclasering gaan zoeken naar een oplossing als een agressie therapie. Is soms wel lastig als iemand een laag iq heeft en niet instaat lijken om er uit te komen.
Q Waar komt je info over de verdachte vandaan vaak?
Q Hoeveel neem je informatie mee over wat straffen doen met gestrafte.
Q Hebben nieuwe wetenschappelijke rapporten hier invloed op?
qAls er meer data was zou dit helpen? Zo ja wat voorn data?

Eigenlijk kijk je naar de richtlijnen. Elke zaak. Je kan zoeken naar uitspraken. Wat ze in Haarlem delen was bij elke pr ging je kijken naar wat je eis en wat er opgelegd was doorsturen.
Het is ook wel logisch nadeken .als je ziet dat iemand geen geld heeft is niet slim om een geld boete opteleggen. Je moet echt kijken naar de haalbaarheid.
De data die jij noemt die heb je nodig als iemand op nieuw een straf nodig heeft. Je zou kunnen zeggen dat het intresant is maar niet nodig. Je hebt die info bij vervolg pas weer nodig.
Niet voor de individueel intressant maar misschien wel voor de richtlijnen. Bij zaken die aan het hart gaan en heel groot zijn dan kan je het zelf indegaten houden. Er zijn onderzoeken naar recidive en landelijk wordt wel onderzoek gedaan en dat lees je wel. Het gaat er meer omdat het interessant is maar ze mist het eigenlijk niet .waarom pelegen mensen strafbare feiten. Maar de OFJU kijk echt naar wat doet recht aan de maatschappij en recht aan het slachtoffer.
Q Mis je wel eens iets in het straffen pakket. Volgens mij gaf je in de rechtbank al aan dat je afentoe iets miste in de opties binnen straffen waar gaat dat dan om?
Zo uit het hoofd zou ik niet meteen zeggen dat ik iets mis. Maar er zijn rand gevallen die overal uit de bood vallen. daar hebben we de isd voor. Bij voorbeeld bij mensen die we constant blijven zien. Die mensen moeten gedwongen lang behandeld worden want die zitten diep in de problematiek.
Soms kan je iemand niet helpen en moet je dus echt recht doen aan de schade die een slachtoffer heeft geldeden .dan kan je niet iedereen helpen.
Als ofju kan je ook overleggen met reclasering. Want je geeft opdracht aan de reclasering. Soms zeggen mensen op zitting heel leuk dat reclasering dit wil maar hier ga ik niet aan meewerken. En bij speciale voorwaarden is wel nodig dat iemand ook echt wil meewerken.
Q Scheve info rechter?
Soms wil je een psychologisch onderzoek naar de verdachten daar doen ze soms wel of niet aan mee maar dat voegt ze dit toe aan de rechters dossier. Ik kan altijd zaken vergelijken maar als het intressant is dan weet de rechter het ook. Je doet dit werk wel alleen wel hulp van pakket secretarisen. Die maken samenvattignen .
De hele vorm van taakstraffen is zo maatwerk gebonden dat het heel moeilijk is om daar meer richtlijnen in temaken. Er zijn zoveel omstandig heden waardoor iemand beter in een taakstraf past. Dus je kan dit heel moeilijk nog meer aan banden leggen.
Taakstraffen verbod ga je omheen als je daaromheen wil. Een rechter gaat nooit een straf opleggen die buiten proportie is.

Appendix 17 Interview probation psychologist.
Over reflexie bij mensen die een criminele daad zijn begaan.
Een moment waar je
In de zorg heb je letterlijk al zon moment dan kan je iets meten. De uitkomsten daarvan zijn. (honas) die meten het dagelijks functioneren van een persoon. Middelen gebruik zelf zorg woning sociaal netwerk. Dat verbetert vaak op den duur met behandeling.
Hier wordt ook kwantitatieve data uitgehaald aan de hand van een beoordelingen formulier. Hier kunnen ook menselijke observaties bij komen. Dit mag door de behandelaar worden aangepast aan de observaties van de behandelaren.
Vrouwejustitia observaties kunnen dit ook doen.
Impact van 1 sessie is heel klein. Als mensen een super gesprek hebben kan het impact hebben zou het misschien wat kunnen doen. Maar in de realiteit zijn er veel factoren die ervoor zorgen dat het niet helpt. Wel meer verschil dan als je het niet doet.
Als ze er thuis mee verder gaan is dat nee wel handiger.
Als mensen dit doen wordt het op het strafblad gezet.
Id. Omgekeerd boete (no show boete) maar zoiets kan werken. En dan de mensen die niet komen hebben ook direct echt een groot probleem en misschien moeten we leren wat er aan de hand is met die mensen.
Misschien moeten ze een planning maken van wat ze willen over wat ze hebben gedaan en wat ze willen. En dan nog een gesprek 3 weken daarna. Reconciliatie van dit idee. Werkt heel goed.
Als de intentie er is dat het id.
Van dit gesprek heb ik het volgende geleerd:
Dat het een optie is
Dat herhaling belangrijk is
Dat je niet teveel kan bieden.

Hoe kan reflectie er uitzien?

Ik wil een gesprek met de onderliggende toon: Als het goed met jou gaat, gaat het ook beter met de maatschappij.

Het moet helpen bij lerend gedrag aanwakken maar misschien ook als een start punt voor doorverwijzing functioneren

Verder moet het gesprek data opleveren die ook kwantitatief gebruikt kan worden in de keten

conclusie:

zorg er voor dat je ontwerpt voor de doel groep deze mensen willen niet perse dus wat zorgt er voor dat ze wel willen

zorg dat je heel erg duidelijk bent in wat het gesprek inhoud en hoe veel tijd het kost.

frame het als een check up. reflectie kan je niet altijd verwachten maar je kan wel zorgen dat je zonder jargon in duidelijke taal vragen stelt.

De gevraagde intensieve begeleiding lijkt nog nauwelijks te worden aangeboden. Wel is een aantal instellingen actief bezig om de zorgprogramma's aan te passen. Volgens het veld kijken instellingen echter veelal naar elkaar als het er om gaat wie de benodigde zorg gaat leveren. Instellingen die wel met triple-problematiek kunnen omgaan, geven aan dat er een lange wachtlijst is. De LVB-sector vreest dat screening op LVB-problematiek zal leiden tot een enorme toestroom, waarvoor de ogen op hen gericht zullen zijn. In veel instellingen in de GGZ wordt nauwelijks behandeling geboden aan justitiabelen met triple-problematiek. Voor zover behandeling ambulant aangeboden kan worden, zal dit zonder intensieve begeleiding niet voldoende waarborgen bieden voor succes.

PROJECT TITLE, INTRODUCTION, PROBLEM DEFINITION and ASSIGNMENT

Complete all fields, keep information clear, specific and concise

Project title Applying Design in policy-making, focused on community service.

Please state the title of your graduation project (above). Keep the title compact and simple. Do not use abbreviations. The remainder of this document allows you to define and clarify your graduation project.

Introduction

Describe the context of your project here; What is the domain in which your project takes place? Who are the main stakeholders and what interests are at stake? Describe the opportunities (and limitations) in this domain to better serve the stakeholder interests. (max 250 words)

Introduction
The Ministry of Justice and Safety, bureau "Sancties Extramural", presented a proposal expanding the punishment pallet, to give the judge more options to punish relatively lighter crimes. This wish for a broader range of punishment started with a letter from the probation office, which identified the need for more preventive measures in punishment all the while the efficiency and effectiveness of short intramural punishment is evaluated poorly compared to other measures. The proposal for different punishments aligned with the ministry the objectives for punishment are: recidivism reduction, protection, and reparation. New measures could have a positive impact on recidivism numbers so a brief to the parliament was created. The brief is called "straffen op maat" this can be translated to: 'custom/fitted punishment'. The proposed penalties do not differ much from the current package. This is why it is interesting to look at the project from a different perspective. There is this notion within the ministry that a different approach toward projects might make products more innovative and help them fit with the user. Within the ministry, multiple teams focus on a more innovative approach to governance. SKAI and Directie IKS are two of these teams that focus on the problem behind the question, centralize the end user and, make ideas tangible. They do this because this approach is more focused on creating and less rule based which might yield faster more logical results. Directive IKS now works in a consultancy-based manner. SKAI is more interwoven in the department it is situated but is also less design-centered and more interdisciplinary and science-focused. The teams undertake many projects with a wide variety but are still looking for a more permanent structure that suits the ministry. To be able to apply this way of working more broadly, My project focuses on the application of a design approach to policymaking regarding better new fitting light punishment. To find a different approach toward the policy-making process that centers on strategic design. This design approach can be characterized by its focus on problem analysis from multiple perspectives, room for creativity and experimentation. The main stakeholders are the policy workers at the ministry, delinquents, the judicial system (the people who facilitate our punishment chain), law enforcers, prisons, social services, and the general public.

→ space available for images / figures on next page

Problem Definition

What problem do you want to solve in the context described in the introduction, and within the available time frame of 100 working days? (= Master Graduation Project of 30 EC). What opportunities do you see to create added value for the described stakeholders? Substantiate your choice. (max 200 words)

The expansions to the judicial system that the "Straffen op maat" letter describes have been characterized by some within the ministry as "somewhat plain". Therefor the proposals don't seem to broaden the tool selection, of the judge, as much as desired. There seems to be a disconnect between what science says is optimal for the punishment of delinquents and what is asked for by society. Elections tend to select candidates that opt for heavier punishment of delinquents. The current perception of the light sanctions that are available now doesn't seem to satisfy society. A strategic design that takes this into account might find a solution that better fits society. This wide variety of stakeholders makes the project complex since most of these stakeholders have a say in the outcome. Navigating these restraints while still being able to work creatively lends itself well to strategic design.

Parts of the ministry see the value of working in a more design-oriented approach. The "Beleidskompas" is a new central work form where parts of the design approach are adopted organization wide. Right now, they are working hard to adopt this method, so employees are stimulated to think about the underlying problem. Employees are working hard to apply this method and do good for the citizens. Still, they are often on tight deadlines and seem to work a lot with yes or no problems instead of being able to question why the problem occurs. So, the projects need to give an insight into the problems with the implementation of the design-focused approach. My project should highlight a method for policy design that balances creativit

Assignment

This is the most important part of the project brief because it will give a clear direction of what you are heading for. Formulate an assignment to yourself regarding what you expect to deliver as result at the end of your project. (1 sentence) As you graduate as an industrial design engineer, your assignment will start with a verb (Design/Investigate/Validate/Create), and you may use the green text format:

Investigate a Design approach to create more creative and better-fitting policy solutions focused on sentences. Thus, expanding the toolbox allows the judge to create bespoke sentences with efficacy. To have a punishment that better suits the delinquent and his crime. While also improving the connection between scientific punishment and the public.

Then explain your project approach to carrying out your graduation project and what research and design methods you plan to use to generate your design solution (max 150 words)

A strategic design approach will be central to my method. I will focus on problem analysis from multiple perspectives. Conduct user research and experiments while iterating throughout the project. I think this approach will be valuable for the ministry because it pivots from the usual more knowledge-based approach and will cover some of the current blind spots. I need to actively workshop my process to fit the ministry. The process will start with understanding the context by way of desk research, and internal and external interviews from different perspectives (experts working at the ministry, citizens on the street, and people who have been convicted) where I hope to gain insights into the perspectives of the different groups (where they stand opposed to one and other and where they align). Then I will conclude this phase with a stakeholder analysis. Find out the main criteria my design will have to adhere to. With this information, I will be defining design directions. The next step is designing solutions. I will consider the principles of design for social change. I will do co-creation sessions with policymakers and other stakeholders and testing. Then the concept policy and development strategy will be delivered as an implementation plan of the strategy. This process will not be linear due to iteration steps.

Project planning and key moments

To make visible how you plan to spend your time, you must make a planning for the full project. You are advised to use a Gantt chart format to show the different phases of your project, deliverables you have in mind, meetings and in-between deadlines. Keep in mind that all activities should fit within the given run time of 100 working days. Your planning should include a kick-off meeting, mid-term evaluation meeting, green light meeting and graduation ceremony. Please indicate periods of part-time activities and/or periods of not spending time on your graduation project, if any (for instance because of holidays or parallel course activities).

Make sure to attach the full plan to this project brief. The four key moment dates must be filled in below

Kick off meeting14 Mar 2024

Mid-term evaluation3 Jun 2024

Green light meeting20 aug 2024

Graduation ceremony12 sept 2024

In exceptional cases (part off) the Graduation Project may need to be scheduled part-time. Indicate here if such applies to your project

Part of project scheduled part-time	✓
For how many project weeks	25
Number of project days per week	4,0

Comments:
Because I want to work for 1 day a week at my regular job I work 4 days a week on graduation.

Motivation and personal ambitions

Explain why you wish to start this project, what competencies you want to prove or develop (e.g. competencies acquired in your MSc programme, electives, extra-curricular activities or other).

Optionally, describe whether you have some personal learning ambitions which you explicitly want to address in this project, on top of the learning objectives of the Graduation Project itself. You might think of e.g. acquiring in depth knowledge on a specific subject, broadening your competencies or experimenting with a specific tool or methodology. Personal learning ambitions are limited to a maximum number of five.

I chose to do this distinct project because I am passionate about design for social change and I believe this project very directly correlates to that. I would like to learn to work with stakeholders who are from diverse backgrounds and understand how to navigate more politically charged assignments. I like looking at a design process as an evolving thing that will shape an organization while being shaped by the organization.

Approaches like the "more than human design" approach have shaped my ideas on development and I want to find out how applicable they are in a context such as this one. I am also interested in testing some of the Design methodologies taught during DTM. Furthermore, I like making design roadmaps and I want to find out if works as a deliverable to make this project more concrete.

I also enjoy a problem that has many sides to it, finding and balancing different viewpoints to come to a solution that is an improvement for all stakeholders.